

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

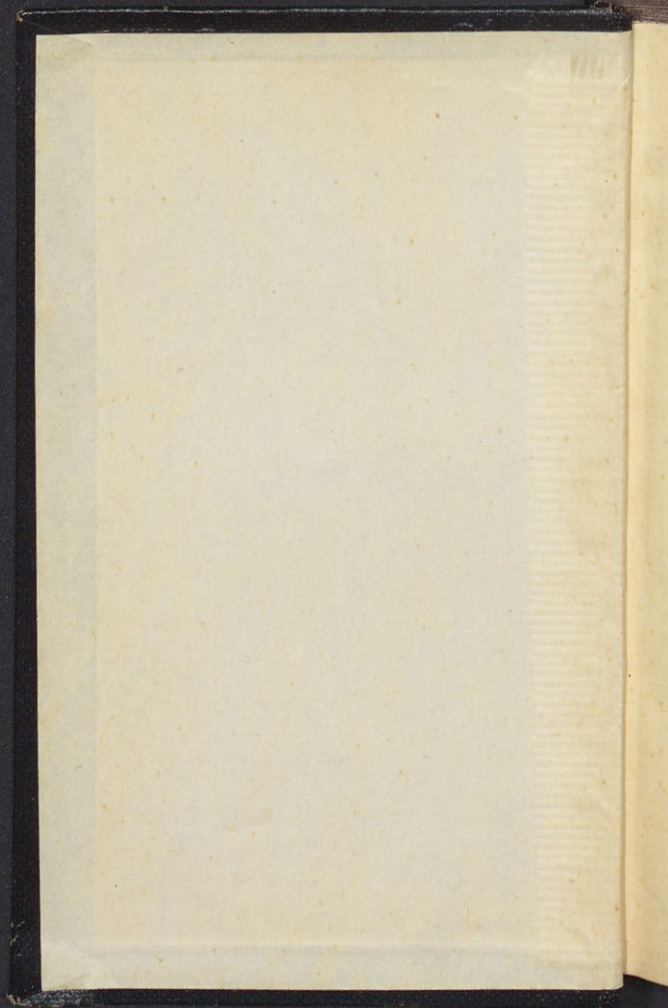
DS

281 092

397601617

COBISS S

PSALMI.

PO HEBREJSKEM BESEDILU.

V Ljubljani.

Založila Britanska in inozemska
svetopisemska družba.

1925.

PSALM I.

PO HEBREJSKEM BESĚDNE

IN= 3000 2465

V. Lublani

Knihovna Biblioteka in muzej

ve Ljubljani

1927

Psalmov knjiga prva.

Psalms 1.

1 Blagor možu, ki ne hodi po svetu brezbožnih in ne stopa na pot grešnikov ter ne sedeva v družbi zasmehovalcev. 2 Temuč veselje njegovo je v postavi GOSPODOVI, in postavo njegovo premišljuje noč in dan. 3 Je namreč kakor drevo, zasajeno ob potokih vodá, ki rodi svoj sad ob svojem času in ki mu listje ne uvene, in karkoli počenja, se mu posreči.

4 Ne tako brezbožni, ampak kakor pleve so, ki jih veter raznaša. 5 Zatorej ne obstoje brezbožni v sodbi, ne grešniki v zboru pravičnih. 6 Kajti GOSPOD pozna pravičnih pot, pot pa brezbožnih izgine.

Psalms 2.

1 Zakaj hrumé narodi in ljudstva si izmišljajo prazne reči? 2 Vzdigujejo se kralji zemlje in knezi se skupaj posvetujejo zoper GOSPODA in zoper Maziljenca njegovega, 3 govoreč: Raztrgajmo njih vezi in s sebe vrzimo njih spono!

4 On, ki stoluje v nebesih, se smeje, zasmehuje jih GOSPOD. 5 Tedaj jih ogovori v jezi svoji in v srdu svojem jih prestraši: 6 Jaz pa sem vendar postavil kralja svojega na Sionu, gori svetosti svoje.

7 Oznanim naj *vam* sklep: GOSPOD mi je rekel: Sin moj si ti, jaz sem te danes rodil. 8 Prosi me, in narode ti dam v dediščino in kraje

zemlje v posest tvojo. 9 Zdrobiš jih s palico železno, kakor prsteno posodo jih razbiješ.

10 Zdaj torej, o kralji, bodite pametni, dajte se poučiti, o zemlje sodniki! 11 V svetem strahu služite GOSPODU in radujte se s trepetom.

12 Poljubite Sina, da se ne razsrdi in ne poginete na potu, ker skoraj se razvname jeza njegova. Blagor vsem, ki imajo v njem zavetje svoje!

Psalm 3.

Psalm Davidov, ko je bežal pred Absalomom, sinom svojim.

1 GOSPOD, koliko je nasprotnikov mojih! Mnogo jih je, ki vstajajo proti meni. 2 Mnogo jih je, ki govore o duši moji: Ni zanj rešitve v Bogu nobene. (Sela.) 3 Ti pa, o GOSPOD, ščit si meni, slava moja, in ti povzdiguješ glavo mojo. 4 Z glasom svojim vpijem h GOSPODU, in mi odgovarja z gore svetosti svoje. (Sela.)

5 Legel sem in spal, in zbudil sem se, ker GOSPOD me podpira. 6 Ne bodem se bal ljudstva miriad, ki so se okrog razpostavili proti meni.

7 Vstani, o GOSPOD, reši me, moj Bog! ker ti si udaril vse sovražnike moje po čeljustih, brezbožnikom si zdrobil zobe ti. 8 GOSPODOVA je rešitev. Na ljudstvo tvoje pridi blagoslov tvoj! (Sela.)

Psalm 4.

Načelniku godbe; z godbo na strune. Psalm Davidov.

1 Ko kličem, odgovóri mi, o Bog pravičnosti moje, ki si mi v stiski napravil prostor; milosten mi bodi in poslušaj molitev mojo. 2 Si novi odličnih mož, doklej bode slava moja v nečast? Bodete li ljubili ničemurnost in iskali

laži? (Sela.) 3 Spoznajte vendar, da si je GOSPOD posebej odbral pobožnega; GOSPOD čuje, ko kličem k njemu. 4 Prestrašite se in ne grešite; razgovarjajte se v srcu svojem na ležiščih svojih in pomirite se! (Sela.) 5 Darujte daritve pravičnosti in upajte v GOSPODA!

6 Mnogi govore: «O da bi uživali dobro!» Dvigni nad nas svetlobo obličja svojega, GOSPOD! 7 Ti si mi dal veselja v srce, več nego ga imajo oni, ko se jim žita in vina obrodi na prebitek. 8 V miru ležem in zdajci zaspim, zakaj ti, GOSPOD, i v samoti mi daješ, da prebivam brez skrbi.

Psalm 5.

Načelniku godbe; s piščalmi. Psalm Davidov

1 Besede moje čuj, GOSPOD, ozri se na premišljevanje moje. 2 Poslušaj vpitja mojega glas, Kralj moj in Bog moj, kajti k tebi molim. 3 GOSPOD, zgodaj bodeš slišal glas moj, zgodaj položim *prošnjo* pred teboj in bodem čakal. 4 Ker ti nisi Bog mogočni, ki bi mu bila vseč brezbožnost, hudobnež ne sme bivati pred teboj. 5 Samohvalniki ne zdrže pred očmi tvojimi, sovražiš vse, ki delajo krivico. 6 Pogubiš nje, ki govore laž; moža krvoželjnega in zvijačnega mrzi GOSPOD. 7 Jaz pa vnidem, obdan z obilostjo milosti tvoje, v hišo tvojo, priklonim se proti hramu svetosti tvoje v svetem strahu tvojem.

8 GOSPOD, vodi me v pravičnosti svoji zavoljo zalezovalcev mojih, ravno stóri pot svojo pred menoj. 9 Zakaj v njih ustih ni nič resničnega, njih notranjost je poguba, grob odprt njih grlo, z jezikom svojim se dobrikajo zvijačno. 10 Pokori jih, o Bog, padejo naj po naklepih svojih; pahni jih doli v obilosti njih pregreh, ker se upirajo zoper tebe. 11 In vese-

lili se bodo vsi, ki pribegajo k tebi, in na veke bodo prepevali, ker si jim bramba, in radovali se bodo v tebi ljubitelji tvojega imena. 12 Zakaj ti blagoslavljaš pravičnega, ti, GOSPOD, delaš, da ga milost krije kakor ščit.

Psalm 6.

Načelniku godbe; s strunami, za moške glasove.
Psalm Davidov.

1 GOSPOD, v jezi svoji me ne karaj, niti v srdu svojem me ne kaznuj. 2 Milosten mi bodi, GOSPOD, ker opešal sem, ozdravi me, GOSPOD, ker preplašene so kosti moje 3 in duša moja je preplašena silno — ti pa, o GOSPOD, doklej?

4 Povrni se, GOSPOD, otmi dušo mojo, reši me zaradi milosti svoje. 5 Kajti spomina nate v smrti ni, v grobu kdo bi te slavil? 6 Utrujen sem v zdihovanju svojem, vsako noč močim s solzami posteljo svojo, plava mi ležišče v solzah preobilih. 7 Otemnelo je od žalovanja oko moje, postaralo se je zbok zatiralcev mojih.

8 Poberite se od mene vsi, ki delate krivico, ker GOSPOD je slišal mojega joka glas. 9 Slišal je GOSPOD prošnjo mojo, GOSPOD sprejme molitev mojo. 10 Osramočeni bodo in silno se preplašijo vsi sovražniki moji, odriniti morajo v sramoti naglo.

Psalm 7.

Pesem Davidova, ki jo je pel GOSPODU z ozirom na besede Kusa Benjaminca.

1 O GOSPOD, Bog moj, v tebi imam zavetje, reši me vseh preganjalcev mojih in oprosti me, 2 da ne zgrabi sovražnik kakor lev duše moje in je ne raztrga, ko ni pomoč-

nika. 3 O GOSPOD, Bog moj, ako sem storil tisto, ako je krivica na rokah mojih, 4 ako sem storil hudo njemu, ki je v miru živel z menoj (ko sem vendar rad pomagal njemu, ki me je zatiral po krivem): 5 preganja naj sovražnik dušo mojo in jo dohiti ter potepta na tleh življenje moje in v prah potlači slavo mojo. (Sela.)

6 Vstani, GOSPOD, v jezi svoji, vzdigni se proti razkačenosti zatiralcev mojih in prebudi se meni na pomoč; saj si sodbo zapovedal. 7 Tako naj te obda zbor narodov, in nad njim se vrni zopet v višavo. 8 GOSPOD bode sodil ljudstva. Sodi me, GOSPOD, po pravičnosti moji in po nedolžnosti, ki je na meni. 9 Preneha naj, prosim, zloba brezbožnikov, pravičnega pa utrdi; saj preiskuješ srca in obisti, Bog pravični.

10 Ščit moj je Bog, rešitelj tistih, ki so pravega srca. 11 Bog je pravičen sodnik, Bog mogočni se srdi *nad brezbožnikom* vsak dan. 12 Ako se ne izpreobrne, nabrusi svoj meč, lok svoj je že napel in ga pripravil, 13 pomeril je vanj smrtno orožje, ognjene je naredil pšice svoje. 14 Glej, *brezbožnik* rodi krivico; spočel je nadlogo, rodil bode laž. 15 Jamo je kopal in jo poglobil, a pade vanjo sam, ki jo je naredil. 16 Povrne se nadloga njegova na glavo njegovo in nad teme njegovo pride njegovo nasilstvo. 17 Hvalil bodem GOSPODA po pravičnosti njegovi in psalme prepeval imenu GOSPODA Najvišjega.

Psalm 8.

Načelniku godbe; na gitit. Psalm Davidov.

1 O Jehova, Gospod naš, kako veličastno je ime tvoje na vsej zemlji, ki si odel s slavo svojo nebesa! 2 Iz ust otrok in dojenčev si ustanovil sebi hvalo zavoljo nasprotnikov svojih, da ukrotiš neprijatelja in maščevalca.

3 Ko ogledujem nebesa tvoja, prstov tvojih delo, mesec in zvezde, ki si jih postavil, 4 *govorim*: Kaj je človek, da se ga spominjaš, ali sin človekov, da ga obiskuješ? 5 Le malo si ga storil nižjega nego angele, a venčal si ga s slavo in veličastvom. 6 Postavil si ga za vladarja čez dela svojih rok, vse si mu podložil pod noge: 7 drobnico in goved, kolikor je je, in tudi poljske živali, 8 ptice pod nebom in ribe v morju, karkoli se izprehaja po morskih stezah.

9 Jehova, Gospod naš, kako veličastno je ime tvoje na vsej zemlji!

Psalm 9.

Načelniku godbe; na mutlaben. Psalm Davidov.

1 Hvalil *te* bodem, GOSPOD, iz vsega srca svojega, pripovedoval vsa čudovita dela tvoja. 2 Veselil se bodem in radoval v tebi, psalme bom prepeval tvojemu imenu, Najvišji. 3 Ker sovražniki moji se umikajo, padajo in ginejo pred obličjem tvojim. 4 Zakaj ti si vodil sodbo mojo in pravdo mojo, sedel si na prestolu *kot* pravičen sodnik; 5 pokaral si narode, pogubil krivičnika, njih ime si izbrisal na večne čase. 6 Sovražnikov je konec, razdejani so na veke, mesta njih si uničil, da, njih spomin je izginil.

7 A GOSPOD stoluje na veke, pripravil je za sodbo prestol svoj. 8 On bode sodil vesoljni svet v pravičnosti, pravde razsojal narodom po pravici. 9 GOSPOD bode tudi grad na višini siromaku, grad na višini ob časih stiske. 10 In bodo upali v te, kateri poznajo ime tvoje, ker ne zapustiš njih, ki te iščejo, GOSPOD. 11 Hvalnice pojte GOSPODU, ki prebiva na Sionu, oznanjujte ljudstvom dela njegova. 12 Da se je on, ki maščuje kri v moritvi prelito, spomnil njih, ni pozabil vpitja trpinov.

13 Usmili se me, GOSPOD, ozri se v ponižanje moje od sovražnikov mojih, da me vzdigneš izpred smrtnih vrat: 14 da oznanjam vso slavo tvojo, med vrati hčere Sionske se radujem v zveličanju tvojem.

15 Pogreznili so se narodi v jamo, ki so jo sami napravili; v mrežo, ki so jo skrito nastavili, se je ujela njih noga. 16 Pokazal se je GOSPOD po sodbi, katero je storil: v njega lastnem delu je zapletel brezbožnika. (Pomisleka vredno! Sela.)

17 Brezbožniki se morajo obrniti v pekel, vsi narodi, ki so pozabili Boga. 18 Kajti siromak ne bode na veke pozabljen, ubožcev upanje ne pogine za večno. 19 Vstani, o GOSPOD, da se ne šopiri človek umrljivi, sojeni naj bodo narodi pred obličjem tvojim. 20 V strah jih primi, GOSPOD, spoznajo naj narodi, da so umrjoči. (Sela.)

Psalm 10.

1 Zakaj stojiš oddaleč, o GOSPOD? *Zakaj* se skrivaš ob časih stiske? 2 Prevzetnost brezbožnika hudo straši ubožca. Ujamejo se naj v naklepih, katere izmišljajo. 3 Kajti brezbožnik se hvali z željami duše svoje, in lakomnik se odreka GOSPODA in ga zaničuje. 4 Brezbožnik v napuhu obraza svojega govori: Saj ne bo kaznoval, ni Boga. *To* so vse misli njegove. 5 Varna so pota njegova v vsakem času; previsoko so pogledu njegovemu sodbe tvoje; na svoje nasprotnike piha *prezirljivo*. 6 V srcu svojem govori: Ne ganem se, od roda do roda bodem brez nesreče. 7 Kletve polna so usta njegova in zvijač in goljufije; pod jezikom njegovim je nadloga in krivica. 8 Poseda na preži po vaseh, v zakotju ubija nedolžnega, oči njegove prežé na onemoglega. 9 V skrivališču preži kakor lev v svojem brlogu, preži, da

zgrabi siromaka; že ga prijema ter vleče v stran v mreži svoji. 10 Sključi se, potuhne se, in oni mogli padajo v krepke *kremplje* njegove. 11 V srcu svojem govori: Pozabil je Bog mogočni obličje svoje skriva, nikoli ne bo videl tega.

12 Vstani, o GOSPOD! Bog mogočni, dvigni roko svojo, ne pozabi ubogih. 13 Zakaj sme brezbožnik zaničevati Boga in v srcu svojem govoriti, da ne bodeš kaznoval? 14 Videl si *to*; zakaj ti gledaš nadlogo in gorje, da povrneš svojo roko; brambi tvoji se izroča nesrečni, siroti si ti pomočnik. 15 Zdróbi roko brezbožniku in hudobneža krivico kaznuj, dokler je ne najdeš več. 16 GOSPOD je Kralj vedno in vedno komaj, poginili so pogani z zemlje njegove. 17 Hrepenenje krotkih si uslišal, GOSPOD: potolažiš jim srce, nagneš *k njim* svoje uho, 18 da maščuješ siroto in stiskanega, da *ju* ne straši več človek, *ki je* iz zemlje.

Psalm 11.

Načelniku godbe. Psalm Davidov.

1 GOSPOD mi je zavetje — kako da govorite duši moji: Léti na vašo goro, ptical! 2 Kajti glej, krivičniki natezajo lok, pšico svojo pokladajo na tetivo, da streljajo v temi nanje, ki so pravega srca. 3 Ko se celo stebri podirajo, kaj naj počne pravični?

4 GOSPOD je v templju svetosti svoje, GOSPOD, čigar prestol je v nebesih; njegove oči vidijo, njegove trepalnice preiskujejo sinove človeške. 5 GOSPOD preiskuje pravičnika, brezbožnika pa in siloljubnega sovraži duša njegova. 6 Dežil bode na brezbožne zanke, ogenj in žveplo in pekoč veter bode njih čaše delež. 7 Kajti pravičen je GOSPOD in ljubi pravičnost; kdor je pošten, bo gledal obličje njegovo.

Psalm 12.

Načelniku godbe; za moške glasove. Psalm Davidov.

1 Pomagaj, GOSPOD, ker preminil je dober delnik, ker izginila so zvesta *srca* izmed sinov človeških. 2 Lažnivost govore drug z drugim, s priliznjenimi ustnami in z dvojnim srcem govoré. 3 GOSPOD pokonča vse priliznjene ustne in jezik, ki bahavo govori, 4 nje, ki govore: Našega jezika moč obvelja, ustne naše so v naši oblasti; kdo bi nam bil gospodar? 5 Zavoljo zatiranja ubožcev, zavoljo vzdihovanja revežev vstanem sedaj, govori GOSPOD; na varno postavim njega, ki po tem koprne. 6 Besede GOSPODOVE so čiste besede, kakor srebro, očiščeno v topilni peči na zemlji, osnaženo sedemkrat. 7 Ti, GOSPOD, ohraniš *uboge*, branil jih boš tega rodu na veke. 8 Brezbožni *sopirno* hodijo vseokrog, ko se povzdiguje malo-pridnost med človeškimi otroki.

Psalm 13.

Načelniku godbe. Psalm Davidov.

1 Doklej, o GOSPOD? Bodeš li zabil me večno? Doklej bodeš skrival obličje svoje pred menoj? 2 Doklej naj gojim skrb v duši svoji, žalost v srcu svojem vse dni? Doklej se bode vzpenjal sovražnik moj proti meni? 3 Ozri se sèm, odgovóri mi, GOSPOD, moj Bog, razsvetli oči moje, da ne zaspim na smrt; 4 da ne poreče sovražnik moj: Premagal sem ga; da se ne radujejo nasprotniki moji, če bi omahnil. 5 Jaz pa upam v milost tvojo; radovalo se bo srce moje v zveličanju tvojem; 6 prepeval bodem GOSPODU, ker mi je storil dobro.

Psalm 14.

Načelniku godbe. *Psalm Davidov.*

1 Nespametnež govori v srcu svojem: Ni Boga. Izprijeni so, ostudno je, kar počenjajo, ni ga, ki bi delal dobro. 2 GOSPOD je pogledal z nebes na sinove človeške, da bi videl, je li kateri razumen, je li kdo, ki išče Boga. 3 Vsi so odstopili, vsi skupaj so se pokazili; ni ga, ki bi delal dobro, enega samega ne.

4 Nimajo li nič spoznanja vsi, ki delajo krivico? ki žro ljudstvo moje, *kakor da jedo kruh*, in GOSPODA ne kličejo. 5 Tu se preplašijo od groze, ker Bog je na strani pravičnemu rodu. 6 Sklep siromaka sramotite, seveda! ker GOSPOD je zavetje njegovo. 7 O da bi prišlo s Siona zveličanje Izraelovo! Ko bode GOSPOD nazaj peljal iz sužnosti ljudstvo svoje, radoval se bode Jakob, veselil se Izrael.

Psalm 15.

Psalm Davidov.

1 GOSPOD, kdo sme prebivati v šatoru tvojem, kdo stanovati na gori svetosti tvoje?

2 Kdor živi brezmadežno in ravna pravično ter govori resnico iz srca svojega; 3 kdor ne obrekuje z jezikom svojim, ne dela hudega bližnjemu svojemu in ne obklada s sramoto soseda svojega; 4 v čigar očeh je zaničevan od Boga zavrženi, spoštuje pa nje, ki se boje GOSPODA; ko priseže, čeprav v škodo svojo, ne prevrača besede; 5 kdor ne lihvari z denarjem svojim, in darila ne sprejme zoper nedolžnega. Kdor tako ravna, ne omahne nikdar.

Psalm 16.

Miktam Davidov.

1 Varuj me, Bog mogočni, ker v tebi iščem zavetja. 2 GOSPODU govorim: Ti si mi Go-

spod, ni sreče zame zunaj tebe; 3 in ~~sve~~ni-
kom, ki so na zemlji: To so slavni, v katerih
je vse veselje moje. 4 Mnoge bodo bolečine
tistih, ki hité za drugim *bogom*; daroval ne
bodem njih krvavih daritev, ne jemal njih imen
na ustne svoje. 5 GOSPOD je delež posesti moje
in mojega keliha; ti vzdržuješ odmerjeno mi
dediščino. 6 Merilne vrvi so mi padle v pre-
krasnih krajih, dà, moja dedina me silno ve-
seli. 7 Slavil bodem GOSPODA, ki mi je *dobro*
svetoval; tudi po noči me poučujejo obisti
moje. 8 Predočujem si GOSPODA neprestano;
ker je na desnici moji, ne omahnem. 9 Tega
se veseli srce moje, in raduje se slava moja,
tudi meso moje bo počivalo brez skrbi. 10 Ker
ne pustiš duše moje v državi smrti, ne privoliš,
da vidi ljubljeneec tvoj trohnobo. 11 Daš mi
spoznati življenja stezo: najslajših radosti obi-
lica je pred obličjem tvojim, polno milin v de-
snici tvoji vekomaj.

Psalm 17.

Molitev Dávidova.

1 Čuj, o GOSPOD, pravičnost, poslušaj sto-
kanje moje, uho nagni k molitvi moji, ki je
brez ustnic zvijačnih. 2 Od tvojega obličja naj
pride sodba moja, *ker* oči tvoje gledajo, kar je
pravo. 3 Preiskal si srce moje, pregledal me
po noči, z ognjem si me preizkusil, in nisi na-
šel ničesar; kar mislim, ne prestopi mojih ust.
4 Gledé na dejanja ljudi, po besedi ustnic tvo-
jih sem se čuval potov siloviteža. 5 Vzdržal
sem korake svoje na stezah tvojih, niso se
spoteknile noge moje.

6 Jaz kličem k tebi, ker me čuješ, Bog mo-
gočni; nagni k meni uho svoje in poslušaj go-
vor moj. 7 Čudovito pokaži milost svojo, re-
šitelj tistih, ki pribegajo izpred sovražnih upor-

nikov na desnico tvojo. 8 Hrani me kakor zenico v očesu, v senci peroti svojih me skrivaj 9 pred brezbožniki, ki me napadajo, pred sovražniki duše moje, ki me oblegajo. 10 Brezčutno srce svoje so zaprli, z usti svojimi govoré ošabno. 11 Pri vsakem koraku me že obstopajo, z očmi svojimi pazijo, da me pahnejo na tla. 12 Podoben je *sovražnik moj* levu, ki želi raztrgati, mlademu levu, ki čepi v skrivališču.

13 Vstani, GOSPOD, stopi mu nasproti, zvrni ga na tla, reši dušo mojo brezbožnika z mečem svojim. 14 *Oprosti me* ljudi z roko svojo, GOSPOD, ljudi tega sveta, katerih delež je v tem življenju, katerim polniš trebuh z zakladom svojim; sinov imajo dosita in preobilje svoje zapuščajo otrokom svojim. 15 Jaz pa bodem v pravičnosti gledal obličje tvoje, sitil se bom, ko se zbudim, s podobo tvojo.

Psalm 18.

Načelniku godbe. *Psalm Davida*, hlapca GOSPODOVEGA, ki je govoril GOSPODU te pesmi besede v dan, ko ga je bil rešil GOSPOD iz pesti vseh sovražnikov njegovih in iz roke Savlove; in rekel je:

1 Srčno te ljubim, o GOSPOD, moja moč. 2 GOSPOD je skala moja in visok grad moj in rešitelj moj, Bog mogočni moj, zavetje moje, kamor pribegam, ščit moj in rešenja mojega rog, visoka trdnjava moja. 3 GOSPODA kličem, ki je hvale vreden, in tako se rešujem sovražnikov svojih.

4 Objele so me smrti vezi in hudourniki pogube so me prestrašili; 5 pekla vezi so me obdale, smrtne zanke so me zajele. 6 V stiski svoji sem klical GOSPODA in k Bogu svojemu sem vpil: iz svetišča svojega je začul moj glas in vpitje moje pred njim je prišlo do ušes nje-

govih. 7 Tu se je zgenila in stresla zemlja, tudi podstave gorá so se zmajale, gibale so se, ker se je srdil. 8 Dim se je valil iz nosnic njegovih in ogenj požrešen iz ust njegovih, žerjavica goreča je prhala od njega. 9 Nagnil je nebo ter stopil doli, in oblačna temota mu je bila pod nogami. 10 In sedeč na kerubu, je letel in plaval na vetra perotih. 11 Temo si je napravil za ogrinjalo, za šator svoj okoli sebe, mrak vodá in roje oblakov. 12 Iz svita pred njim je švigala skozi oblake njegove toča in žerjavica ognjena. 13 Na nebesih je grmel GOSPOD in Najvišji je dal slišati svoj glas — toča in žerjavica ognjena. 14 In izstrelil je pšice svoje in sovražnike razkropil, metal je strelo za strelo, in jih je zbegal. 15 In prikazale so se struge vodá, in odgrnile so se podstave vesoljne zemlje od svarjenja tvojega, GOSPOD, od sape jeze tvoje. 16 Iz višine je posegel in me prijel, potegnil me je iz mnogih vodá. 17 Rešil me je neprijatelja mojega močnega in sovražilcev mojih, krepkejših od mene. 18 Naskočili so me v dan nesreče moje, a GOSPOD mi je bil podpora, 19 in me je izpeljal na plano, rešil me je, ker me je ljubil. 20 Podelil mi je GOSPOD po pravičnosti moji, po čistosti mojih rok mi je povrnil; 21 kajti držal sem se potov GOSPODOVIH ter se nisem zlobno odvrnil od Boga svojega. 22 Zakaj vse sodbe njegove so pred mojimi očmi, in postav njegovih ne zavračam od sebe. 23 In bil sem mu popolnoma vdan ter sem se pazil, da ne ravnam krivično. 24 Zato mi je povrnil GOSPOD po pravičnosti moji, po čistosti mojih rok pred njegovimi očmi. 25 Dobrotljivemu se izkazuješ dobrotljivega, popolnoma vdanemu se izkazuješ popolnega; 26 kdor se očiščuje, njemu se kažeš čistega, ali popačenemu nasprotuješ. 27 Zakaj ti otimlješ ljudstvo ubogo, prevzetne oči pa ponižuješ. 28 Dà, svetilo moje razsvetljuješ; GOSPOD, moj Bog, razjasnjuje moje tmine. 29 S

teboj namreč prodiram skozi krdelo in z Bogom svojim preskakujem zid.

30 Tega Boga mogočnega pot je brezmadežna, govor GOSPODOV ves čist; ščit je vsem, ki pribegajo k njemu. 31 Ker kdo je Bog razen GOSPODA? in kdo skala razen našega Boga? 32 Ta Bog mogočni, ki me opasuje z močjo in brezmadežno dela mojo pot. 33 Dela, da so moje noge kakor jelenje, in me stavi na višino mojo. 34 Vadi za boj roke moje, da napnem z ramo svojo lok jekleni. 35 Dal si mi tudi zveličanja svojega ščit, in desnica tvoja me je podpirala in ljubeznivost tvoja me je povelicala. 36 Razširil si prostor korakom mojim pod mano, in členki mojih nog niso omahovali.

37 Zasledoval sem sovražnike svoje in jih dohitel, in nisem se vrnil, dokler jih nisem izničil. 38 Zdrobil sem jih tako, da ne morejo več vstati, padli so mi pod noge. 39 Ker ti si me opasal z močjo za vojsko, upognil si podme nje, ki so se vzpenjali zoper mene. 40 In zapodil si v beg nasprotnike moje, sovražilce moje, da jih ugonobim. 41 Vpili so, a ni ga bilo, ki bi jih rešil, h GOSPODU so vpili, a ni jim odgovoril. 42 Tu sem jih strl, da so kakor prah pred vetrom, kakor blato na ulicah sem jih poteptal. 43 Otel si me iz prepirov ljudstva in postavil narodom za glavo; ljudstvo, ki ga nisem poznal, mi je služilo. 44 Le slišali so o meni, in so se mi pokorili, tujci so se mi vdajali z laskanjem. 45 Tujci so v strahu koprneli in pritrepetavali iz gradov svojih.

46 Živ je GOSPOD; in slavljenja bodi skala moja in naj se povišuje Bog rešenja mojega; 47 Bog ta mogočni, ki mi daje maščevanje in spravlja ljudstva podme; 48 ki me rešuje sovražnikov mojih; dà, ti si me povzdignil nadnje, ki vstajajo zoper mene, možu silovitemu si me iztrgal. 49 Zatorej te bodem hvalil med narodi, GOSPOD, in psalme prepeval tvojemu imenu.

50 On daje rešenje, veliko in obilo, kralju svo-
jemu in izkazuje milost maziljencu svojemu, Da-
vidu in semenu njegovemu na veke.

Psalm 19.

Načelniku godbe. Psalm Davidov.

1 Nebesa oznanjajo slavo Boga mogočnega
in delo rok njegovih kaže oblok nebesni. 2 Dan
kliče dnevu vest o njem in noč poroča noči.
3 Ni govora, ne besed, a vendar umejo njih
glas. 4 Po vsej zemlji se razlega njih oznanilo,
do kraja vesoljnega sveta njih govor; solncu
pa je postavil šator na njih. 5 In ono izhaja
kakor ženin iz stanice svoje, raduje se ka-
kor korenjak, da poteče svojo pot. 6 Od kraja
nebes je vzhod njegov in tek njegov do njih
roba, in ničesar ni, kar bi se skrilo njegovemu
žaru.

7 Postava GOSPODOVA je brezmadežna, oži-
vlja dušo; pričevanje GOSPODOVO zanesljivo,
modrost daje nevednemu; 8 zapovedi GOSPO-
DOVE so prave, razveseljujejo srce; povelje Go-
SPODOVO čisto, razsvetljuje oči; 9 sveti strah
GOSPODOV je čist, vekomaj ostane; sodbe Go-
SPODOVE zgolj resnica, pravične so vse; 10 za-
željene bolj nego zlato, dà, nego mnogo či-
stega zlata, in slajše nego med, nego samotok
medeni. 11 Služabnik tvoj prejema tudi opo-
mine po njih; kdor jih hrani, plačilo ima ve-
liko. 12 A zmote — kdo jih zaznava? I skritih
me odveži *pregreškov*! 13 Tudi *grehov* iz pre-
zaupnosti obvaruj služabnika svojega, da ne
gospodujejo meni; tedaj bodem brez madeža
in čist velike *pregrehe*. 14 Prijetne naj bodo
ust mojih besede in srca mojega premišljevanje
pred teboj, o GOSPOD, skala moja in odrešenik
moj!

Psalm 20.

Načelniku godbe. Psalm Davidov.

1 Usliši te naj GOSPOD v dan stiske; na višavo naj te postavi ime Boga Jakobovega. 2 Pošlje naj ti pomoč iz svetišča in s Siona naj te podpira. 3 Pomni naj vseh daritev tvojih in všečno naj sprejme žgalno daritev tvojo. (Sela.) 4 Dá ti naj po srcu tvojem in izpolni naj vse namere tvoje. 5 Veselo hočemo peti o rešenju tvojem in v imenu Boga našega dvignemo zastave. GOSPOD naj izpolni vse prošnje tvoje.

6 Sedaj vem, da GOSPOD pomaga mazi ljencu svojemu, ga usliši iz nebes svetosti svoje po mogočnih rešilnih delih desnice svoje. 7 Ti se *zanašajo* na vozove in oni na konje, mi pa se hvalimo z imenom GOSPODA, Boga svojega. 8 Oni se spotikajo in padajo, mi pa se vzdignemo in ostanemo trdni. 9 GOSPOD, reši! Kralj naj usliši nas, kadar ga kličemo.

Psalm 21.

Načelniku godbe. Psalm Davidov.

1 GOSPOD, moči tvoje veseli se kralj, in rešitve tvoje kako se silno raduje! 2 Željo srca njegovega si mu dal in prošnje ustnic njegovih mu nisi odrekel. (Sela.) 3 Kajti prinašaš mu na-proti blagoslove dobrote, na glavo njegovo pokladaš venec iz zlata čistega. 4 Življenja te je prosil, ti si mu ga dal, dni dolgost na vedno večne čase. 5 Velika je slava njegova vsled rešitve tvoje, diko in veličastvo si položil nanj. 6 Kajti postavil si ga za blagoslov na veke, razjasnil ga z radostjo pri svojem obličju. 7 Zakaj kralj upa v GOSPODA, in po milosti Najvišjega ne omahne.

8 Z roko svojo dosežeš vse neprijatelje svoje,
 2 desnico svojo dosežeš vse sovražilce svoje.
 9 Narediš, da bodo kakor peč razbeljena ob
 času srditega obličja tvojega; GOSPOD jih uni-
 či v jezi svoji in ogenj jih požre. 10 Sad njih
 pokončaš z zemlje in njih seme izmed sinov
 človeških. 11 Kajti nameravali so ti hudo, sno-
 vali so naklep, a ne morejo ga izvršiti. 12 Ker
 ti *jih* zapodiš v beg, na tetive svoje položiš
ščice in jih pomeriš njim v obraz. 13 Vzdigni se,
 GOSPOD, v moči svoji; in peli bomo in s
 psalmi proslavljali hrabrost tvojo.

Psalm 22.

Načelniku godbe; kakor „Košuta jutranje zarje“.
 Psalm Davidov.

1 Bog moj, Bog moj, zakaj si me zapustil?
 Daleč *si* od rešitve moje, od stoka mojega
 besed. 2 O Bog moj, kličem po dnevi, a ne od-
 govarjaš, tudi po noči, in ni mi pokoja. 3 Ti si
 vendar svet, ki stoluješ nad slavospevi Izraela.
 4 V tebe so upali očetje naši, upali so, in osvo-
 bodil si jih. 5 K tebi so vpili, in oteti so bili,
 v tebe so upali, in niso bili osramočeni. 6 Jaz
 pa sem črv in ne mož, poroga ljudem in zani-
 čevan od ljudstva. 7 Vsi, ki me vidijo, me za-
 smehujejo, režé se in z glavo majó: 8 Zanašal
 se je na GOSPODA! Ta naj ga reši, otme ga
 naj, ker ima veselje nad njim! 9 Saj ti si, ki si
 me potegnil iz materinega telesa, vdahnil si mi
 upanje pri prsih matere moje. 10 Nate sem oprt
 od rojstva, od telesa matere moje si Bog moj
 mogočni ti. 11 Ne bivaj daleč od mene, ker je
 blizu stiska, ker ni pomočnika.

12 Obsuli so me junci mnogi, krepki *junci*
 basánski so me obstopili. 13 Žrelo svoje odpi-
 rajo zoper mene *kakor* lev zgrabljiv in rjoveč.

14 Kakor voda se razlivam in vse kosti moje se razklepajo; srce moje je podobno vosku, taja se v osrčju mojem. 15 Moč moja je usehnila, *da je* kakor čepinja, in jezik moj se prijemlje nébesa mojega, in v prah smrti si me položil. 16 Kajti obdali so me psi, hudobnikov krdelo me je obkrožilo, prebodli so moje roke in noge moje. 17 Seštel bi lahko vse svoje kosti; oni pa gledajo, všečno se ozirajo v me. 18 Oblačila moja delé med seboj in za suknjo mojo mečejo kocko. 19 Ti pa, GOSPOD, ne bivaj daleč, moč moja, hiti mi na pomoč! 20 Otmí meču dušo mojo, iz moči psa edino mojo. 21 Reši me iz žrela levovega! Dà, izpred rogovja divjih bivolv si me uslišal.

22 Oznanjati hočem ime tvoje bratom svojim, sredi zbora bodem te hvalil: 23 Vi, ki se bojite GOSPODA, hvalite ga; vse seme Jakobovo, slavite ga, in boj se ga vse seme Izraelovo! 24 Ker ni zaničeval in ni mrzel trpljenja trpinovega, tudi ni skril obličja svojega pred njimi; temuč, ko je vpil do njega, *ga* je uslišal. 25 Od tebe *izvira* hvalospev moj v zboru velikem; obljube svoje bodem opravljal vpričo njih, ki se *ga* boje. 26 Jedli bodo krotki in se nasitili; hvalili bodo GOSPODA, kateri *ga* iščejo; živi naj srce vaše vekomaj!

27 Spomnijo se in izpreobrnejo se h GOSPODU vsi kraji zemlje, in klanjale se bodo pred teboj vse družine poganskih narodov. 28 Kajti GOSPODOVO je kraljestvo, in on vlada nad narodi. 29 Jedli bodo in priklanjali se vsi zemlje bogatini; pred njim bodo padali vsi, ki gredo v prah in ki ne morejo ohraniti duše svoje v življenju. 30 Potomstvo mu bode služilo; pripovedovali bodo o GOSPODU prihodnjemu rodu. 31 Pridejo in oznanjali bodo pravičnost njegovo ljudstvu, ki se porodi, da je to izvršil.

Psalm 23.

Psalm Davidov.

1 GOSPOD je moj pastir, slabo se mi ne more goditi. 2 Na pašnikih zelenih me pase, k tihim vodam me vodi. 3 Poživlja dušo mojo, vodi me po pravičnosti stezah zavoljo svojega imena.

4 Tudi ko bi hodil po dolini smrtne sence, ne bojim se zlega, ker ti si z menoj: šiba tvoja in palica tvoja me tolažita. 5 Pred menoj pripravljáš mizo, sovražnikom mojim nasproti; z oljem maziliš glavo mojo, kelih moj je poln do vrha.

6 Zgolj dobrota in milost bodeta me spremljali vse dni življenja mojega, in prebival bodem v hiši GOSPODOVI na večne čase.

Psalm 24.

Psalm Davidov.

1 GOSPODOVA je zemlja in kar jo napolnjuje, vesoljni svet in prebivalci njegovi. 2 Kajti on jo je utemeljil nad morji, nad rekami jo je trdno postavil.

3 Kdo pojde na goro GOSPODOVO in kdo bo stal na mestu svetosti njegove? 4 Kdor je nedolžnih rok in srca čistega, kdor ne žene za ničemurnostjo duše svoje in ne priseza na goljufijo. 5 Ta prejme blagoslov od GOSPODA in pravičnost od Boga rešenja svojega. 6 To je zarod onih, ki Ga iščejo, ki iščejo obličje tvoje, Bog Jakobov. (Sela.)

7 Dvignite, vrata, glave svoje in dvignite se, večne duri, da vstopi slave Kralj! 8 Kdo pa je ta slave Kralj? GOSPOD, krepak in mogočen, GOSPOD, mogočen v boju. 9 Dvignite, vrata, glave svoje, dvignite se, pravim, večne

duri, da vstopi slave Kralj! 10 Kdo je on, ta slave Kralj? GOSPOD nad vojskami, on je slave Kralj. (Sela.)

Psalm 25.

Psalm Davidov.

1 K tebi, o GOSPOD, povzdigujem dušo svojo. 2 Bog moj, v tebe upam, naj ne pridem v sramoto, sovražniki moji naj se ne radujejo nad mano. 3 Saj kdorkoli čaka tebe, ne pride v sramoto; osramočeni pa bodo, ki nezvesto ravnajo brez vzroka. 4 Pota svoja mi kaži, GOSPOD, steze svoje me uči. 5 Vodi me, da hodim po resnici tvoji, in uči me, ker ti si Bog rešenja mojega, tebe čakam ves dan. 6 Spomni se, o GOSPOD, mnogega usmiljenja svojega in milosti svojih, ki so od vekomaj. 7 Grehov mladosti moje in prestopkov mojih se ne spominjaj, po milosti svoji se me spominjaj ti, zavoljo dobrote svoje, o GOSPOD.

8 Dober in zvestih misli je GOSPOD, zatorej uči grešnike *pravi* pot. 9 Vodi krotke, da hodijo po pravici, in krotke uči pot svoj. 10 Vse steze GOSPODOVE so milost in resnica njim, ki hranijo zavezo njegovo in pričevanja njegova. 11 Zaradi imena svojega, GOSPOD, odpusti krivico mojo, ker velika je.

12 Kdo je tak mož, ki se boji GOSPODA? On ga pouči, katero pot naj izvoli. 13 Duša njegova bode prebivala v dobrem, in seme njegovo bo podedovalo deželo. 14 Skrivnost GOSPODOVA je *javna* njim, ki se ga boje, in zavezo svojo jim razodeva.

15 Oči moje *gledajo* neprestano v GOSPODA, zakaj on potegne iz mreže noge moje. 16 Ozri se v me in milost mi stori, ker osamel sem in ubožen. 17 Stiske srca mojega so se pomnožile, iz nadlog mojih me reši. 18 Poglej siromaštvo moje in težave moje, in odpusti vse

grehe moje. 19 Poglej sovražnike moje, veliko jih je, in z zlovoljnim sovraštvom me sovražijo. 20 Varuj dušo mojo in reši me, ne pridem naj v sramoto, ker v tebi iščem zavetja. 21 Brezmadežnost in poštenost naj me stražita, ker tebe čakam. 22 Reši, Bog, Izraela vseh nadlog njegovih.

Psalm 26.

Psalm Davidov.

1 Za sodnika mi bodi, GOSPOD, ker sem hodil v brezgrajnosti svoji; in v GOSPODA sem upal, ne omahnem. 2 Izkušaj me, GOSPOD, in preišči me, z ognjem preizkusi obisti moje in srce moje. 3 Zakaj milost tvoja mi je pred očmi in neprestano hodim v resnici tvoji. 4 Ne posedam z ničemurnimi ljudmi in z licemerci se ne shajam. 5 Hudobnežev zbor sovražim in z brezbožniki nočem sedeti. 6 V nedolžnosti umivam roke svoje, oltar tvoj hočem obhajati, o GOSPOD, 7 da zapojem hvalno pesem in oznanjam vsa čuda tvoja: 8 GOSPOD, prebivališče ljubim hiše tvoje in mesto, kjer prebiva slava tvoja.

9 Ne pograbi z grešniki duše moje in z možmi krvoželjnimi življenja mojega. 10 V njih rokah je hudodelstvo, desnica njih je polna daril podkupnih. 11 Jaz pa hodim v brezgrajnosti svoji, reši me in milost mi stóri. 12 Noga moja stoji na ravnem, v zborih bodem slavil GOSPODA.

Psalm 27.

Psalm Davidov.

1 GOSPOD je luč moja in rešitev moja, koga bi se bal? GOSPOD je življenja mojega obrana, koga bi se plašil? 2 Ko so se mi bližali

hudobniki, da pojedó moje meso, zatiralci moji in sovražilci moji, spoteknili so se in padli. 3 Če bi se vojska utaborila proti meni, brez strahu mi je srce, če bi nastal boj zoper mene, upajoč še *veselim se tega*.

4 Eno sem prosil GOSPODA, to samo želim: da smem bivati v hiši GOSPODOVI vse dni življenja svojega, da gledam lepoto GOSPODOVO in *jo* preiskujem v svetišču njegovem. 5 Kajti on me skrije v koči svoji ob dnevu nesreče, prikrije me v skrivališču šatora svojega in me vzdigne na skalo. 6 In tako bo povišana glava moja nad sovražnike moje, stoječe okrog mene, in daroval bodem v šatoru njegovem daritve glasnega veselja, pel bodem in psalme brenkal GOSPODU.

7 Sliši me, o GOSPOD, ko kličem z glasom svojim, usmili se me in odgovóri mi! 8 *Ker veliš*: Išcite obličje moj! srce moje ti govori: Obličje tvoje bodem iskal, GOSPOD. 9 Ne skrivaj mi obličja svojega, ne zapodi v jezi hlapca svojega; pomoč moja si bil, ne zavrzi me in ne zapusti me, o Bog zveličanja mojega. 10 Kajti oče moj in mati moja sta me zapustila, GOSPOD pa me k sebi privije. 11 Uči me, GOSPOD, svoj pot in vodi me po ravni stezi zavoljo njih, ki name preže. 12 Ne izdajaj me želji zatiralcev mojih, ker zoper mene stoje lažnive priče in ki pihajo silovitost.

13 Ko bi ne veroval, da bodem užival dobroto GOSPODOVO v deželi živečih, *bi bil poginil*. 14 Čakaj GOSPODA, bodi močan in naj se ohrabri srce tvoje, da, čakaj GOSPODA!

Psalm 28.

Psalm Davidov.

1 K tebi, o GOSPOD, kličem, skala moja, ne delaj mi se gluhega, da ne postanem, ako mi bodeš nem, podoben njim, ki gredo v grob.

2 Čuj prošeni mojih glas, ko vpijem k tebi, ko iztezam roke svoje proti hramu tvoje svetosti. 3 Ne vleci me v pogubo z brezbožniki in z njimi, ki delajo krivico, ki govore mir z bližnjimi svojimi, hudobija pa biva v njih srcu. 4 Daj jim po njih delu in po hudobnosti njih dejanj, po delu njih rok jim daj, povrni jim, kar so zaslužili. 5 Ker ne menijo se za dejanja GOSPODOVA in za delo rok njegovih — podere jih, a postavi jih ne.

6 Hvaljen bodi GOSPOD, ker je uslišal prošeni mojih glas. 7 GOSPOD je moč moja in ščit moj; njemu je zaupalo srce moje in pomagati mi je, zato se silno raduje srce moje in slavil ga bodem s pesmijo svojo. 8 GOSPOD je moč svojim in rešilna obrana maziljencu svojemu. 9 O, reši ljudstvo svoje in blagoslovi dediščino svojo, in pasi jih ter podpiraj jih na veke!

Psalm 29.

Psalm Davidov.

1 Dajajte GOSPODU, sinovi Božji, dajajte GOSPODU slavo in hvalo. 2 Dajajte GOSPODU slavo njegovega imena, priklanjajte se GOSPODU v diki svetosti.

3 Glas GOSPODOV se razlega nad vodami, Bog slave mogočni grmi, GOSPOD nad velikimi vodami. 4 Glas GOSPODOV doni mogočno, glas GOSPODOV doni veličastno. 5 Glas GOSPODOV lomi cedre, GOSPOD lomi cedre na Libanonu; 6 in dela, da skačejo kakor tele, Libanon in Sirion kakor divjega bivola mladič. 7 Glas GOSPODOV šviga plamene ognjene. 8 Glas GOSPODOV pretresa puščavo, GOSPOD pretresa puščavo Kadeško. 9 Glas GOSPODOV dela, da košute pred časom rodé, in veje lomi gozdom — ali v svetišču njegovem vse kliče: Slava!

10 GOSPOD je sedel *kot kralj* o potopu, in GOSPOD kralj stoluje vekomaj. 11 GOSPOD dá moč svojemu ljudstvu, GOSPOD bode blagoslovil ljudstvo svoje z mirom.

Psalm 30.

Psalm Davidov; pesem pri posvečevanju hiše njegove.

1 Povelečeval te bodem, GOSPOD, ker si me povzdignil in nisi dal sovražnikom mojim radovati se nad mano. 2 GOSPOD, Bog moj, ko sem vpil k tebi, si me ozdravil. 3 GOSPOD, izpeljal si iz kraja smrti dušo mojo, ohranil me živega izmed njih, ki padajo v jamo. 4 Pojte psalme GOSPODU, svetniki njegovi, in slavite spomin svetosti njegove. 5 Kajti jeza njegova je le za trenotek, dobrotà njegova pa za ves vek; jok se pač zvečer naseli, a zjutraj so spevi veseli.

6 Jaz pa sem govoril v sreči svoji: Ne omahnem vekomaj. 7 GOSPOD, po blagovoljnosti svoji si storil, da je trdno stala gora moja; ko si pa skril obličje svoje, sem bil zbežan. 8 K tebi sem klical, GOSPOD, in Gospoda sem milo prosil: 9 Kaj pridobiš v moji krvi, ko pojdem doli v jamo? ali te bode prah slavil? bode li oznanjal resnico tvojo? 10 Čuj, o GOSPOD, in usmili se me, GOSPOD, bodi mi pomočnik! 11 Izpreobrnìl si mi jok moj v ples, razpasal si raševnik moj in opasal me z radostjo, 12 da ti prepeva slava moja in ne umolkne. GOSPOD, Bog moj, hvalil te bodem vekomaj.

Psalm 31.

Načelniku godbe. Psalm Davidov.

1 Pri tebi, GOSPOD, iščem zavetja; naj ne bodem osramočen vekomaj; po pravičnosti svoji

me osvobodi. 2 Nagni k meni uho svoje, hitro me otmi; skala pribežališča mi bodi, trden grad, da se rešim. 3 Kajti skala moja si in trdnjava moja, torej zavoljo imena svojega me vodi in me spremljaj. 4 Izpelji me iz mreže, katero so skrili zoper mene, saj ti si obrana moja. 5 V roko tvojo izročam duha svojega. Odrešil si me, o GOSPOD, resnice Bog mogočni. 6 Sovražim nje, ki časté ničemurnosti prazne, jaz pa upam v GOSPODA. 7 Radoval se bodem in veselil usmiljenja tvojega, ker si se ozrl na siromaštvo moje, spoznal duše moje stiske; 8 in nisi me izdal sovražniku v roko, a v prostoren kraj si postavil noge moje.

9 Usmili se me, GOSPOD, ker v stiski sem, od žalovanja hira oko moje, duša moja in telo moje. 10 Kajti v žalosti je minilo življenje moje in leta moja v zdihovanju; vsled moje krivice hira krepkost moja in kosti moje ginejo. 11 Zavoljo vseh sovražnikov svojih sem prišel v zasmeh, da, celo sosedom svojim, strah pa sem znancem svojim; ko me zagledajo zunaj, beže od mene. 12 V pozabljenje me zagreba srce kakor mrtvega, postal sem kakor orodje potrto. 13 Kajti zasramovanje čujem od mnogih, strasenje od vseh strani; posvetujoč se skupaj zoper mene, mislijo, kako bi prestregli dušo mojo. 14 Jaz pa upam v tebe, GOSPOD, govorim: Bog moj si ti. 15 V rokah tvojih so časi moji; otmi me iz rok sovražnikov mojih in preganjalcev mojih. 16 Daj, da sveti obličje tvoje nad tvojim hlapcem, reši me po milosti svoji. 17 GOSPOD, naj ne pridem v sramoto, ker tebe kličem; osramočeni naj bodo brezbožni in molče naj gredo v pekel. 18 Onemé naj ustne lažnive, ki govoré zoper pravičnega trdo, z napuhom in zaničevanjem.

19 O, kako obila je dobrota tvoja, ki jo hraniš njim, kateri se te bojé, in jo izkazuješ njim, kateri pribegajo k tebi, vpričo otrok člo-

veških. 20 Skrivaš jih v skrivališču obličja svojega pred zarotami ljudi, varuješ jih v koči svoji prepira jezikov. 21 Hvaljen bodi GOSPOD, ker mi je izkazal čudovito milost svojo v utrjenem mestu. 22 Jaz sem bil sicer rekel v malodušnosti svoji: Iztrebljen sem izpred oči tvojih. Vendar si slišal molitev mojih glas, ko sem k tebi vpil. 23 Ljubite GOSPODA, vsi svetniki njegovi: GOSPOD hrani zvestobo in povrača preobilo njemu, ki ravna ošabno. 24 Močni bodite in naj se vam ohrabri srce, vi vsi, ki čakate GOSPODA.

Psalm 32.

Psalm Davidov. Pouk.

1 Blagor mu, komur so odpuščeni prestopki, čigar greh je prikrit. 2 Blagor človeku, ki mu GOSPOD ne všteva krivice in čigar duh nima v sebi zvijače.

3 Ko sem molčal, so perele kosti moje vsled stoka mojega po cele dneve. 4 Ker po dnevi in po noči je bila težka nad mano roka tvoja, da se mi je sok životni sušil *kakor* v poletni vročini. (Sela.) 5 Greh svoj sem ti razodel in krivice svoje nisem prikril; dejal sem: Izpovedam se prestopkov svojih GOSPODU. In ti si odpustil krivdo mojega greha. (Sela.)

6 Zato naj te ponižno prosi vsak pobožni ob času, ko *te* lahko najde; zares, ko pride povodenj velikih vodá, njega ne doseže. 7 Ti si zavetje meni; stiske me obraniš, s pesmami oproščenja me obdaš. (Sela.)

8 Jaz ti dam razumnost in kazal ti bodem, po kateri poti naj hodiš; svetoval ti bodem v *te* *vpirajoč* svoje oko. 9 Ne bodite *kakor* konj, *kakor* mezeg brez razuma, ki jima je z uzdo in vajetom, njiju opravo, brzdati gobec, sicer se ti ne pokorita. 10 Mnoge bolečine zadenejo

brezbožnika; kdor pa stavi upanje v GOSPODA, njega obdaja milost. 11 Veselite se v GOSPODU in radujte, pravični, in glasno pojte vsi, ki ste pravega srca.

Psalm 33.

1 Radujte se, pravični, v GOSPODU, poštem se spodobi hvalno petje. 2 Slavite GOSPODA s citrami, z desetostrunjem mu pojte psalme. 3 Pojte mu novo pesem, krepko udarjajte *na strune* z radostnim vpitjem. 4 Ker prava je beseda GOSPODOVA in vsako delo njegovo *se vrši* v zvestobi. 5 Pravičnost ljubi in sodbo, milosti GOSPODOVE polna je zemlja. 6 Z besedo GOSPODOVO so ustvarjena nebesa in z dihom ust njegovih vsa vojska nebeška. 7 Morske vode zbira kakor na kup in v shrambe deva valove. 8 Boj se GOSPODA vsa zemlja, pred njim naj trepetajo vsi prebivalci sveta. 9 Kajti on je rekel, in se je zgodilo, on je zapovedal, in stalo je trdno. 10 GOSPOD uničuje narodov sklepe, misli ljudstev podira. 11 Sklep GOSPODOV pa ostane vekomaj, misli srca njegovega od roda do roda. 12 Blagor narodu, čigar Bog je GOSPOD, ljudstvu, katero si je izvolil v dediščino.

13 Iz nebes gleda GOSPOD, vidi vse sinove človeške. 14 Z mesta prebivališča svojega gleda na vse prebivalce zemlje, 15 on, ki obrazuje srca njih vseh, ki pazi na vsa njih dela. 16 Ni ga kralja, ki bi se rešil z množico krdel, junak se ne otme z veliko močjo. 17 Vara se, *kdor se upa* s konjem rešiti, velika moč njegova ga na varno ne odnese. 18 Glej, GOSPOD *vpira* oko svoje na njé, ki se ga bojé, na njé, ki čakajo milosti njegove; 19 da reši smrti njih dušo in jih žive ohrani v lakoti.

20 Duša naša čaka GOSPODA, on je pomoč naša in ščit naš. 21 Kajti v njem se razveseli

srce naše, ker smo zaupali njegovemu svetemu imenu. 22 Milost tvoja, o GOSPOD, bodi nad nami, kakor te zaupno čakamo.

Psalm 34.

Psalm Davidov, ko je premenil vedenje svoje pred Abimelekom in je odšel, ko ga je on spodil.

1 Slavil bodem GOSPODA vsak čas, vedno bodi hvala njegova v ustih mojih. 2 V GOSPODU se bode ponašala duša moja, čuli bodo to krotki ter se veselili. 3 Poveličujte GOSPODA z menoj in skupno povišujmo ime njegovo! 4 Iskal sem GOSPODA, in mi je odgovoril in iz vseh strahov mojih me je rešil. 5 Kateri gledajo vanj, bodo razsvetljeni, in obličje njih ne zardi od sramote. 6 Ta ubožec je klical, in GOSPOD je uslišal in rešil ga je iz vseh stisk njegovih. 7 Šatorišče stavi angel GOSPODOV okrog njih, ki se ga boje, in jih otimlje. 8 Okužite in vidite, kako dober je GOSPOD. Blagor možu, ki išče v njem zavetja svojega. 9 Bojte se GOSPODA, svetniki njegovi, ker stradanja ni njim, ki se ga boje. 10 Mladi levi so v potrebi in stradajo, kateri pa iščejo GOSPODA, ne pogrešajo nobene dobrote.

11 Pridite, otroci, poslušajte me, strahu GOSPODOVEGA vas bodem učil. 12 Kdo je oni mož, ki se veseli življenja, želi mnogo dni, da uživa dobro? 13 Varuj jezik svoj hudega in ustne svoje, da ne govore zvijače. 14 Umikaj se hudemu in delaj dobro, išči mirú in hodi za njim. 15 Oči GOSPODOVE pazijo na pravične in ušesa njegova na njih vpitje. 16 Srdito pa je njim, ki delajo hudo, obličje GOSPODOVO, da iztrebi z zemlje njih spomin. 17 Ko kličejo pravični, jih sliši GOSPOD in iz vseh stisk jih otimlje. 18 Blizu je GOSPOD tistim, ki so potrtega srca, in ponižne v duhu rešuje. 19 Mnoge

so pravičnega nadloge, ali iz njih vseh ga reši GOSPOD. 20 Vse kosti njegove ohrani, ena izmed njih se ne zlomi. 21 Brezbožnika pa zaduši hudo, in sovražilci pravičnega se bodo pokorili za krivico svojo. 22 GOSPOD otimlje dušo hlapcev svojih in ne pogubi se nobeden, ki išče zavetja v njem.

Psalm 35.

Psalm Davidov.

1 Bojuj se, GOSPOD, zoper nje, ki se bojujejo z menoj, vojskuj se ž njimi, ki se vojskujejo z menoj. 2 Zgrabi ščit veliki in mali in vstani meni v pomoč. 3 In potegni sulico in zapri pot njim, ki me preganjajo; reci duši moji: Jaz sem rešenje tvoje. 4 Sramujejo se naj in v sramoto pridejo, kateri iščejo duše moje, umekniti se morajo in rdečica naj jih oblije, kateri mi nameravajo hudo. 5 Bodo naj kakor pleve pred vetrom, in angel GOSPODOV naj jih podi. 6 Temna bodi njih pot in polzka, in angel GOSPODOV naj jih preganja. 7 Ker brez vzroka so mi skrito nastavili mrežo svojo, brez vzroka jamo izkopali duši moji. 8 Poguba naj pride nanj iznenada, in naj ga ujame mreža njegova, ki jo je skril, v pogubo naj pade vanjo. 9 In duša moja se bo radovala v GOSPODU, veselila se v rešenju njegovem. 10 Vse kosti moje bodo govorile: GOSPOD, kdo je tebi enak? Siromaka otimlješ *iz rok* močnejšega od njega, siromaka in ubožca *iz rok* njega, ki ga pleni.

11 Priče vstajajo krivične, česar si nisem v svesti, me izprašujejo. 12 Hudo mi vračajo za dobro; zapuščena je duša moja. 13 In vendar sem jaz, ko so bili bolni, oblečen v raševino, s postom pokoril dušo svojo, in molitev moja se je vračala v nedrije moje. 14 Vedel sem se, kakor bi mi bil prijatelj ali brat, kakor žalujoč po

materi sem hodil sključen v žalni obleki. 15 Oni pa so se radovali moje hromote in se zbirali, zbirali so se zoper mene, druhal hudobna, in nisem tega vedel, psovali so me in niso nehali; 16 kakor brezbožni zabavljivci pri pojedinah so s svojimi zobmi režali name. 17 Gospod, doklej bodeš gledal? Reši dušo mojo njih pogube, mladih levov edino mojo. 18 Slavl te bodem v velikem zboru, med ljudstvom cbilim bodem te hvalil.

19 Naj se ne radujejo nad menoj, ki so mi neprijatelji iz krivih vzrokov, kateri me sovražijo brez vzroka, naj ne mežikajo z očesom. 20 Miru namreč ne govore, temuč zoper mirne v deželi izmišljajo zvijačne stvari. 21 In proti meni režé, govoreč: Prav, prav, oko naše vidi! 22 Vidiš to, GOSPOD, ne molči torej; Gospod, ne bivaj daleč od mene. 23 Zbúdi se in vstani na sodbo mojo, Bog moj in Gospod moj, na pravdo mojo. 24 Sodí me po pravičnosti svoji, GOSPOD Bog moj, in naj se ne veselé nad mano. 25 Naj ne govore v srcu svojem: Aha, tako smo želeli! ne govore naj: Pogoltnili smo ga. 26 Osramočeni naj bodo in zardé vsi skupaj, ki se vesele nesreče moje; s sramoto naj se zagrnejo in nečastjo, kateri se povzdigujejo proti meni. 27 A prepevajo naj in se radujejo, kateri se veselé pravičnosti moje, in govore naj vedno: Povelíčevan bodi GOSPOD, ki se veseli miru svojega hlapca. 28 In jezik moj bode Oznanjal pravičnost tvojo, ves dan hvalo tvojo.

Psalm 36.

Načelniku godbe. Psalm hlapca GOSPODOVEGA, Davida.

1 Grehotnost brezbožnika govori v srcu mojega globini: Pred očmi njegovimi ni strahu Božjega. 2 Kajti *pregreha* se mu sladká v oči,

da se ne bode našla krivica njegova in sovražila. 3 Besede ust njegovih so zloba in zvijača, opustil je razum, da bi delal dobro. 4 Zlobo izmišlja v postelji svoji, stopa na pot, ki ni dobra, hudo se mu ne gnusi.

5 GOSPOD, do nebes sega milost tvoja, zvestoba tvoja do najvišjih oblakov. 6 Pravičnost tvoja je kakor gore Božje, sodbe tvoje kakor velika globočina; ljudi in živali ohranjaš, GOSPOD. 7 Kako dragocena je milost tvoja, Bog, in sinovi človeški pribegajo v senco peroti tvojih. 8 Nasičujejo se od obilosti hiše tvoje, in iz reke sladkosti svojih jih napajaš. 9 Kajti pri tebi je življenja vir, v svetlobi tvoji uživamo svetlobo.

10 Ohrani milost svojo njim, ki te poznajo, in pravičnost svojo tistim, ki so pravega srca. 11 Ne zadeni me prevzetnega noga in roka krivičnih naj me ne prežene. 12 *Glej*, tam so padli hudodelniki, na tleh ležé in ne morejo vstati!

Psalm 37.

Psalm Davidov.

1 Ne srdi se zaradi hudobnežev, ne zavidaj njim, ki delajo krivico. 2 Ker hitro se pokosé kakor trava in zvenejo kakor bujno zelenje. 3 Upaj v GOSPODA in delaj dobro, prebivaj v deželi in goji zvestobo. 4 In razveseljuj se v GOSPODU, in on ti dá, česar želi srce tvoje. 5 Zvrni na GOSPODA *žitja* svojega pot in upaj vanj; on vse prav stori. 6 In stori, da zasije kakor luč pravičnost tvoja in pravica tvoja kakor opoldansko solnce. 7 Molčé se naslanjaj na GOSPODA in čakaj ga strpljivo, ne srdi se zaradi njega, ki ima srečo na poti svoji, zaradi moža, ki izvršuje hude naklepe. 8 Odjenjaj od jeze in pústi togoto, ne srdi se, ker bi le

hudo storil. 9 Zakaj hudodelniki bodo iztrebljeni, čakajoči pa GOSPODA bodo podedovali deželo. 10 Še malo namreč, in brezbožnika ne bode več, in ogledoval boš mesto njegovo, a njega ne bode. 11 Krotki pa bodo podedovali deželo in se radovali v obilosti miru.

12 Brezbožnik hudo misli zoper pravičnega in škriplje z zobmi svojimi proti njemu. 13 Gospod pa se mu smeje, ker vidi, da prihaja dan njegov. 14 Meč so potegnili brezbožni in lok svoj napeli, da podero ubožca in siromaka, da pobijejo tiste, ki pošteno živé. 15 A njih meč jim predere srce in njih loki se zdrobe. 16 Boljše je malo, kar ima pravičnik, nego velika bogastva brezbožnikov. 17 Kajti roke brezbožnih bodo strte, pravične pa podpira GOSPOD. 18 Gospod pozna dneve popolnoma mu vdanih, in njih dediščina ostane vekomaj. 19 Ne bodo osramočeni ob hudem času in v dnevih lakote bodo nasičeni. 20 Toda brezbožni poginejo, in sovražniki GOSPODA bodo kakor krasota livad, minevajo in izginejo kakor dim.

21 Napósodo jemlje brezbožnik, a vrniti ne more, pravičnik pa je milosten in darežljiv. 22 Kajti blagoslovljenci *Božji* podedujejo deželo, katere pa prokletstvo Njegovo zadene, bodo iztrebljeni. 23 GOSPOD utrjuje stopinje *vrlega* moža, in pot njegova Mu je po volji. 24 Kadar pade, ne obleži, ker GOSPOD podpira roko njegovo. 25 Mlad sem bil in sem se postaral, a nisem videl pravičnika zapuščenega, ne otrok njegovih prositi kruha. 26 Ves dan deli miloščino in posoja, in v blagoslovu je seme njegovo. 27 Odstopi od hudega in delaj dobro, in prebival boš *v deželi* vekomaj. 28 Kajti GOSPOD ljubi pravico in ne zapusti svetih svojih, na veke jih bode hranil; seme brezbožnikov pa se iztrebi. 29 Pravični podedujejo deželo in prebivali bodo večno v njej. 30 Pravičnega usta uče modrost, in jezik njegov govori pravico.

31 V srcu njegovem je postava njegovega Boga, neomahljivi mu bodo koraki.

32 Brezbožnik zalezuje pravičnika in želi ga umoriti. 33 A GOSPOD ga ne pusti v roki njegovj, tudi ga ne obsodi, ko ga bodo sodili. 34 Čakaj GOSPODA in drži se poti njegove, tedaj te poviša, da podeduješ deželo; ko bodo iztrebljeni brezbožni, boš videl. 35 Videl sem brezbožnika silovitega, in razprostiral se je kakor zeleneče drevo v domači zemlji. 36 In šel sem mimo, in glej, ni ga bilo več, in iskal sem ga, a ni ga bilo najti. 37 Opazuj poštenega in glej pravičnega: da bodočnost ima mož miru. 38 Prestopniki pa poginejo vsi skupaj, zarod brezbožnih se iztrebi. 39 A rešitev pravičnih je od GOSPODA, on je njih zavetišče ob času stiske. 40 In pomaga jim GOSPOD ter jih otimlje, otimlje jih brezbožnikov in jih rešuje, ker so pribegli v zavetje k njemu.

Psalm 38.

Psalm Davidov, v spomin.

1 GOSPOD, v srdu svojem me ne pokori in v togoti svoji me ne kaznuj. 2 Kajti pšice tvoje so se zabodle vame in težko me tlači roka tvoja. 3 Nič zdravega ni na mesu mojem zavoljo srda tvojega, miru ni v kosteh mojih zavoljo greha mojega. 4 Zakaj krivice moje mi presezajo glavo, kakor težko breme me *tlačijo*, pretežke so zame. 5 Rane moje smrdé in se gnojé, zavoljo nespameti moje. 6 Mučim se in sključen sem jako, ves dan hodim v žalni obleki. 7 Kajti ledja moja so polna prisada in nič ni zdravega na mesu mojem. 8 Oslabljen sem in potrpt presilno, tulim od stokanja svojega srca. 9 Gospod, pred teboj je vse hrepenenje moje in zdihtovanje moje ti ni skrito. 10 Srce moje polje, zapustila me je moja krepkost, tudi luč

mojih oči mi je zamrla. 11 Ljubljenci moji in prijatelji moji izdaleč gledajo nadlogo mojo, in sorodniki moji stoje oddaleč. 12 Tisti pa, ki mi prežé po življenju, *mi* stavijo zanke, in kateri iščejo nesreče moje, govoré o pogubi in izmišljajo ves dan zvijače.

13 Jaz pa, kakor glušec ne slišim in sem kakor mutec, ki ne odpre svojih ust. 14 Dà, postal sem kakor on, ki ne sliši in ki mu ni dokazov v ustih. 15 Kajti tebe čakam, o GOSPOD, ti *zame* odgovoriš, Gospod Bog moj. 16 Ker rekel sem: Da se pač ne radujejo nad menoj! Ko omahuje noga moja, se povzdigujejo proti meni. 17 Zdajpazdaj *se bojim, da padem*, in bolečina moja mi je vedno pred očmi. 18 Krivico svojo namreč pripoznavam, in greh moj me skrbi. 19 Neprijatelji moji pa so čvrsti in močni, in množijo se, kateri me sovražijo iz krivih vzrokov. 20 In vračajoč hudo za dobro, mi nasprotujejo, zato ker hodim za dobrim. 21 Ne zapústi me, o GOSPOD, Bog moj, ne bivaj daleč od mene! 22 Hiti mi na pomoč, o Gospod, rešenje moj!

Psalm 39.

Načelniku godbe, Jedutunu. Psalm Davidov.

1 Rekel sem: Pazil bodem na pota svoja, da ne grešim z jezikom svojim; z uzdo bodem čuval usta svoja, dokler bode brezbožnik pred menoj. 2 Onemel sem in *se vdal* tihoti, tih sem bil, ne meneč se i za dobro; ali hujšala se je bolečina moja. 3 Srce moje se je vnemalo v meni, v premišljevanju mojem se je vžgal ogenj; govoril sem z jezikom svojim: 4 Daj, da zvem, o GOSPOD, konec svoj in kolika je mera mojih dni, da vem, kako sem minljiv. 5 Glej, le po dlan dolge si naredil dni moje, in vek moj

je kakor nič pred teboj; zares, zgolj ničevost je vsak človek, čeprav stoji trdno. (Sela.)

6 Zares, kakor senčna podoba hodi človek, res, za nič se toliko vznemirja: kopiči *imetje*, a ne ve, kdo to pograbi. 7 In sedaj, česa naj pričakujem, o Gospod? Nada moja *se ozira* v te. 8 Vseh prestopkov mojih me reši, nespa-
metnežem v zasmeh me ne izpostavi. 9 Molčim, ne odprem ust svojih, ker ti si *vse prav* storil. 10 Obrni od mene bič svoj, od udarca roke tvoje jaz omahujem. 11 Ko s kaznimi za krivde pokoriš človeka, uničuješ kakor molj *sukno* lepoto rjegovo — zares, zgolj ničevost je sleherni človek. (Sela.)

12 Čuj molitev mojo, o GOSPOD, in uho nagni k vpitju mojemu; nikar ne molči solzam mojim, kajti tujec sem pri tebi in naselnik kakor vsi očetje moji. 13 Prizanesi mi, da se okrepčam, preden odidem in me več ne bo.

Psalm 40.

Načelniku godbe. Psalm Davidov.

1 Stanovitno sem čakal GOSPODA, in on je, nagnivši se k meni, slišal vpitje moje. 2 In me je potegnil iz jame pogube, iz kaluže, in je postavil noge moje na skalo, utrdil korake moje. 3 In v usta moja je del novo pesem, hvalno pesem našemu Bogu: mnogi bčdo *to* videli in se bali ter upali v GOSPODA. 4 Blagor možu, ki stavi v GOSPODA upanje svoje ter se ne ozira v prevzetnike in nje, ki odstopajo za lažjo. 5 Mnoga so čuda tvoja, o GOSPOD Bog moj, ki si jih storil, in mnoge misli tvoje za nas; nihče ni tebi enak; če bi jih hotel oznanjati in pripovedovati, preveliko jih je, da bi jih naštel.

6 Klalnih in jedilnih darov se nisi veselil, a ušesa si mi odprl, žgalnih žrtev in daritev za

greh nisi zahteval. 7 Tedaj sem rekel: Glej, jaz grem — v zvitku knjige je pisano o meni; 8 veselje mi je delati voljo tvojo, Bog moj, in postava tvoja je v mojem srcu. 9 Blagovestje o pravičnosti sem oznanjal v zboru velikem, glej, ustnic svojih nisem zadržaval, o GOSPOD, ti veš. 10 Pravičnosti tvoje nisem skrival v srcu svojem, zvestobo tvojo in zveličanje tvoje sem razglasil, nisem utajil milosti in resnice tvoje velikemu zboru.

11 Ti pa, o GOSPOD, ne odtezaj mi usmiljenja svojega, milost in resnica tvoja naj me hranita vedno. 12 Kajti obsula se me zla, ki jim ni števila, zgrabile so me krivice moje tako, da ne morem pregledati; več jih je nego glave moje las, in srce moje me je zapustilo. 13 Blagovoli me oteti, o GOSPOD, hiti mi na pomoč, GOSPOD! 14 Osramočeni naj bodo in rdečica naj jih oblije vse vkup, ki iščejo duše moje, da jo pogube; umaknejo se naj in pridejo v nečast, ki želé nesreče moje. 15 Ostrmé naj nad plačilom sramote svoje, ki mi pravijo: Aha, aha! 16 Vesele se naj in radujejo v tebi vsi, ki te iščejo; govore naj vedno: Poveličan bodi GOSPOD! kateri ljubijo rešenje tvoje. 17 Ubog sem res in potreben, ali Gospod skrbi zame. Pomoč si moja in rešitelj moj, o Bog moj, ne odlašaj!

Psalm 41.

Načelniku godbe. Psalm Davidov.

1 Blagor mu, kdor se sočutno ozira na siromaka: ob dnevu nesreče ga otme GOSPOD. 2 GOSPOD ga bode zaslanjal in ga ohranil življenju, da ga bodo blagrovali na zemlji; in ne izdajaj ga želji sovražnikov njegovih. 3 GOSPOD ga bo podpiral na postelji slabosti; vse ležišče njegovo v bolezni njegovi premeniš.

4 Jaz sem rekel: GOSPOD, usmili se me, ozdravi dušo mojo, ker tebi sem grešil. 5 Sovražniki moji pa govorijo hudo o meni: Kdaj bode umrl in izgine ime njegovo? 6 In če *me* kdo pride obiskat, govori laž; srce njegovo si zbira krivico, in gre ven in jo raznaša. 7 Skupaj šepetajo zoper mene vsi sovražilci moji, zoper mene izmišljajo, kar bi mi bilo v zlo, *govoreč*: 8 Stvar silno huda se ga je prijela, in ker je obležal, ne vstane več. 9 Celo prijatelj moj, ki sem mu zaupal, ki je jedel moj kruh, je vzdignil peto proti meni.

10 Ti pa, GOSPOD, usmili se me in me vzdigni, da jim povrnem. 11 V tem spoznam, da se me veseliš, ko ne bode sovražnik moj ukal nad menoj. 12 Mene pa vzdržuješ v brezmadežnosti moji in me staviš pred obličje svoje za večno.

13 Slava GOSPODU, Bogu Izraelovemu, od vekomaj do vekomaj. Amen in Amen!

Psalmov knjiga druga.

Psalm 42.

Načelniku godbe. Pouk. sinov Korahovih.

1 Kakor jelen koprne po potokih vodá, tako duša moja koprne po tebi, o Bog. 2 Žejna je duša moja Boga, mogočnega, živega Boga. Kdaj pridem in se prikažem pred obličjem Božjim? 3 Solze moje so mi za hrano po dnevi in po noči, ko mi rekajo ves dan: Kje je Bog tvoj? 4 Tega se spominjam, ko izlivam v sebi dušo svojo: kako sem šel s krdelom in jih

spremljal do hiše Božje, z glasom radostnega petja in hvale, v množici, ki praznuje. 5 Kaj si tako žalostna, duša moja, in nepokojna v meni? Čakaj Boga, kajti še ga bodem slavil, *da je pomoč obličja mojega in moj Bog.*

6 Žalostna je v meni duša moja, zatoorej se spominjam tebe iz dežele Jordanske in Hermon-ske, z gore Micara. 7 Brezno kliče breznu ob šumenju slapov tvojih, vsi valovi in zagoni tvoji so se zgrnili name. 8 *Vendar* mi pošlje GOSPOD ob dnevu milost svojo, in po noči bode z menoj hvalna pesem njemu, molitev k Bogu mogočnemu življenja mojega. 9 Govoril bodem Bogu mogočnemu, skali svoji: Zakaj me zabiš? zakaj mi je v žalosti hoditi zaradi zatiranja sovražnikovega? 10 Kakor bi drobili kosti moje, me sramoté zatiralci moji, govoreč mi ves dan: Kje Bog je tvoj? 11 Kaj si tako žalostna, duša moja, in nepokojna v meni? Čakaj Boga, kajti še ga bodem slavil, *da je pomoč obličja mojega in moj Bog.*

Psalm 43.

1 Sodi me, o Bog, in prevzemi pravdo mojo zoper ljudstvo nesveto, moža zvijačnega in krivičnega reši me. 2 Kajti ti si Bog moči moje, zakaj me zametaš? zakaj mi je v žalosti hoditi zaradi zatiranja sovražnikovega? 3 Pošlji luč svojo in resnico svojo, oni naj me vodita, pripeljeta naj me na goro svetosti tvoje in v šatore tvoje; 4 da stopim pred oltar Božji, pred Boga mogočnega, ki je veselje radosti moje, in te slavim s citrami, o Bog, Bog moj. 5 Kaj si tako žalostna, duša moja, in nepokojna v meni? Čakaj Boga, kajti še ga bodem slavil, *da je pomoč obličja mojega in moj Bog.*

Psalm 44.

Načelniku godbe. Psalm sinov Korahovih. Pouk.

1 O Bog, z ušesi svojimi smo slišali, očetje naši so nam pripovedovali, *kako* delo si storil v njih časih, v časih starodavnih. 2 Ti si z roko svojo izgnal poganske narode in naselil njé, zatrl si ljudstva in razširil njé. 3 Niso namreč z mečem svojim dobili dežele v oblast, in njih rama jim ni dala rešenja, marveč desnica tvoja in rama tvoja in obličja tvojega luč, ker blagovoljen si jim bil. 4 Ti sam si kralj moj, o Bog: Pošlji vsakršno rešenje Jakobu. 5 S teboj poderemo na tla zatiralce svoje, v imenu tvojem pogazimo nje, ki se vzpenjajo zoper nas. 6 Ker na lok svoj se ne zanašam, in meč moj me ne reši. 7 Ali ti nas otimlješ zatiralcev naših in sovražilce naše osramočuješ. 8 Z Bogom se hvalimo vse dni in ime tvoje bomo slavili vekomaj. (Sela.)

9 Zdaj pa si nas zavrgel in izdal v sramoto in ne hodiš z našimi vojskami. 10 Storil si, da smo se umaknili sovražniku, in neprijatelji naši si kopičijo plen. 11 Izdal si nas kakor ovce v hrano in med pogane si nas razkropil. 12 Prodal si ljudstvo svoje za malo in povišal nisi cene njegove. 13 Izpostavil si nas v zasrambo sosedom našim, v zasramovanje in zasmehovanje njim, ki so okoli nas. 14 Za pregovor si nas postavil med narodi in da ljudstva majejo z glavo *nad nami*. 15 Ves dan mi je nečast moja pred očmi in obličja mojega sramota me pokriva. 16 Zaradi glasu zasramovalca in preklinjalca, spričo sovražnika in maščevalca.

17 Vse to nas je zadelo, in vendar te nismo pozabili niti nezvesto ravnali proti zavezi tvoji. 18 Ni se umeknilo srce naše in stopinja naša ni zavila v stran od steze tvoje, 19 da si nas *tako* potrl v kraju šakalov in pokril s senco

smrti. 20 Ako bi bili pozabili ime Boga svojega in iztegnili roke svoje k bogu tujemu, 21 ali bi ne bil Bog tega poiskal? Šaj on pozna srca skrivnosti. 22 Toda zavoljo tebe nas moré ves dan, cenijo nas kakor ovce za klanje.

23 Zbúdi se, zakaj spiš, o Gospod? Vstani, ne zametaj *nas* na večno! 24 Zakaj skrivaš obličje svoje, pozabljaš bedo našo in zatiranje naše? 25 Ker v prah je ponižana duša naša, tal se je prijelo telo naše. 26 Vstani na pomoč nam in reši nas zavoljo milosti svoje.

Psalm 45.

Načelniku godbe. O lilijah. *Psalm* sinov Korahovih. Pouk. Pesem ljubezni.

1 Iz srca mojega vre lepa beseda; pravim: Kralju pesem moja! jezik moj bodi *kakor* pero spretnega pisarja. 2 Mnogo lepši si od sinov človeških, miloba je razlita po ustnih tvojih, zatorej te je Bog blagoslovil vekomaj. 3 Meč svoj si opahi okoli ledij, o junak močni, slavo svojo in veličastvo svoje. 4 In v veličastvu svojem srečno hodi v prosep rešnice ter krotkosti in pravičnosti, in pokaže ti desnica tvoja strahotna dela. 5 Pšice tvoje so ostre, ljudstva bodo padala podte — *zasadé se* sovražnikom kraljevim v srce. 6 Prestol tvoj, o Bog, ostane vselej in vekomaj, pravičnosti žezlo je tvojega kraljestva žezlo. 7 Ljubil si pravičnost in sovražil krivico, zato te je pomazilil Bog, Bog tvoj, z oljem veselja pred tovariši tvojimi. 8 Vsa oblačila tvoja *diše* miro in aloo in kasijo, iz palač slonokoščenih te razveseljuje godba na strune. 9 Hčere kraljeve so med dragimi tvojimi, kraljica stoji tebi na desno y zlatu iz Ofirja.

10 Čuj, hči, in glej in nagni uho svoje ter pozabi ljudstvo svoje in hišo očeta svojega.

11 In radoval se bode kralj lepote tvoje; zakaj on je Gospod tvoj: poklanjaj se njemu! 12 In hči Tirska *pride* z darilom, bogatini izmed ljudstev bodo prosili blagovoljnosti tvoje. 13 Vsa krasna je hči kraljeva v notranjščini *hiše*, obleka njena z zlatom je pretkana. 14 V pisanih oblačilih jo privedo h kralju, zanjo pa device, njene tovarišice, pripeljejo k tebi. 15 Vodili jih bodo z največjim veseljem in radovanjem in stopijo v palačo kraljevo. 16 Na mestu očetov tvojih bodo sinovi tvoji, za vojvode jih postaviš po vsej zemlji. 17 Spominjal bodem imena tvojega od roda do roda, zato te bodo slavila ljudstva vedno in na večne čase.

Psalm 46.

Načelniku godbe; *psalm* sinov Korahovih; za visoke glasove. Rvalna pesem.

1 Bog nam je pribežališče in moč, v stiskah pomoč najhitrejša. 2 Zato se pa ne bojimo, čeprav se premakne zemlja, če se gore pogreznejo v globino morja. 3 Šumijo naj in se penijo njega vode in gore gibljejo od navala njegovega. (Sela.)

4 Je reka, potoki njeni razveseljujejo mesto Božje, *kraj* presveti prebivališč Najvišjega. 5 Bog je v sredi njegovi, ne gane se, Bog mu pomore zjutraj ob svitu. 6 Ko hrume narodi in se gibljejo kraljestva, oglasi se on, in taja se zemlja. 7 GOSPOD vojnih krdel je z nami, grad visok je nam Bog Jakobov. (Sela.)

8 Pridite, glejte dela GOSPODOVA, kakšno pustošenje je naredil na zemlji. 9 Vojske miri tja do krajev zemlje, lok lomi in sulico krši, bojne vozove sežiga z ognjem. 10 »Odnehajte in spoznajte, da sem jaz Bog! Povišan naj bodem med narodi, povišan na zemlji.« 11 GOSPOD vojnih krdel je z nami, grad visok je nam Bog Jakobov. (Sela.)

Psalm 47.

Načelniku godbe. Sinov Korahovih psalm.

1 Vsa ljudstva ploskajte z rokami, ukajte Bogu z donečim glasom! 2 Kajti GOSPOD, Najvišji, je strašen, kralj velik nad vso zemljo. 3 Ljudstva nam sili v oblast, narode pod noge naše. 4 Odbira nam posestvo naše, ponos Jakoba, ki ga je ljubil. (Sela.)

5 Bog je šel v višavo z veselim glasom, GOSPOD s trombe bučanjem. 6 Pevajte Bogu, pevajte psalme, pevajte Kralju našemu, pevajte psalme. 7 Zakaj vse zemlje kralj je Bog, pevajte psalme poučno. 8 Bog kraljuje nad narodi, Bog sedi na prestolu svetosti svoje. 9 Plemenitniki narodov so se zbrali v ljudstvo Boga Abrahamevega; zakaj Božji so zaščitniki zemlje, silno je vzvišen.

Psalm 48.

Pesem. Psalm sinov Korahovih.

1 Velik je GOSPOD in visoke hvale vreden v mestu Boga našega, na gori svetosti svoje. 2 Krasno se dviga, veselje vse zemlje je gora Sion, na severni strani, mesto Kralja velikega. 3 Znan je Bog v dvorih njegovih kot grad visok. 4 Kajti glej, kralji so se zbrali, pripodili so se skupaj, 5 a videli so in so ostrmeli, zmedli so se in zbežali urno. 6 Trepet jih je obšel tam, bolečina kakor porodnico. 7 Z iztočnim vetrom razbijaš ladje tarsiške. 8 Kakor smo slišali, tako smo videli v mestu GOSPODA nad vojskami, v mestu Boga našega: Bog ga utrjuje na veke. (Sela.)

9 Premišljali smo milost tvojo, o Bog, sredi svetišča tvojega. 10 Kakor ime tvoje, tako je slava tvoja do krajev zemlje; pravičnosti je

polna desnica tvoja. 11 Veseli se naj gora Sion, radostno naj poskakujejo hčere Judove zavoljo sodeb tvojih. 12 Obhodite Sion in obkrožite ga, štejte stolpe njegove. 13 Ogledujte natančno trdno zidovje njegovo, preglejte palače njegove, da znate pripovedovati prihodnjemu rodu! 14 Zakaj ta Bog je Bog naš vselej in vekomaj. Ta nas bode vodil do smrti.

Psalm 49.

Načelniku godbe. Sinov Korahovih psalm.

1 Čujte to vsa ljudstva, poslušajte vsi sveta prebivalci, 2 nizki in visoki, bogatini in ubožci vsi skupaj! 3 Usta moja bodo govorila modrost in srca mojega premišljevanje bo razumnost. 4 Uho svoje nagnem h govoru v prilikah, na strune igraje bodem razodeval uganko svojo.

5 Kaj bi se bal v dnevih nesreče, kadar me obdaja krivičnost tistih, ki mi so za petami, 6 njih, ki zaupajo v premoženje svoje in se po-našajo v obilosti bogastva svojega? 7 Brata nikakor ne more odkupiti nihče, ne more dati Bogu zanj spravnega denarja 8 (predrag namreč je njih duše odkup, zato ga ne zmore vekomaj), 9 da bi živel za večno, ne moral videti jame. 10 Saj vidi *bogatin*: mrjó modri, enako ginevajo nespametni in neumni in drugim puščajo bogastvo svoje. 11 Menijo, da hiše njih *bodo trajale* za veke, prebivališča njih za vse rodove; *zato* imenujejo dežele s svojimi imeni. 12 In vendar človek v veličju nima obstanka, podoben je živalim, ki poginejo.

13 To je usoda njih, ki tako v sebe zaupajo; vendar njih nasledniki odobravajo njih govorjenje. (Sela.) 14 Kakor ovce bodo razpostavljeni v državi smrti, smrt jim bode pastir; in pravični jim bodo gospodovali tisto jutro, in njih obliko pokonča pekel, da ji ne bo več bi-

vališča. 15 Ali dušo mojo reši Bog iz države smrti, ker me vzame k sebi. (Sela.)

16 Ne boj se, ko kdo zabogati, ko se pomnoži slava hiše njegove. 17 Ker ob smrti ne vzame nič tega s seboj, za njim ne pojde slava njegova. 18 Čeprav blagruje dušo svojo v življenju svojem — i tebe hvalijo, ko si pri voščiš —, 19 vendar pride k rodu očetov svojih, ki vekomaj ne bodo uživali luči. 20 Človek, ki je v veličju, a ni razumen, je podoben živini, ki pogine.

Psalm 50.

Psalm Asafov.

1 Bog mogočni, Bog, GOSPOD je govoril in poklical zemljo od vzhoda solnčnega do zahoda. 2 S Siona, najvišje lepote, se je zasvetil Bog. 3 Pride Bog naš in nikar ne bode molčal; ogenj požirajoč gre pred njim in okrog njega silen vihar. 4 Nebesom kliče odzgoraj in zemlji, da sodi ljudstvo svoje: 5 «Zberite mi svetnike moje, ki so storili zavezo z menoj pri daritvi!» 6 In nebesa oznanjajo pravičnost njegovo, kajti Bog je sodnik. (Sela.)

7 Čuj, ljudstvo moje, in govoril bodem, o Izrael, in zoper tebe bom pričal! Bog, tvoj Bog sem jaz. 8 Nočem te grajati zavoljo daritev tvojih, saj žgalne daritve tvoje so vedno pred menoj. 9 Ni mi *treba* jemati iz tvoje hiše junca, ne kozličev iz tvojih ograj. 10 Ker moja je vsaka zver v gozdih, živali na tisočerih gorah. 11 Vso perotnino gorsko poznam, in kar se poja po polju, je v moji oblasti. 12 Ko bi bil gladen, ne rekel bi tebi, ker moja je zemlja vesoljna in vse, kar je na njej. 13 Ali mar jem meso volovsko, ali pijem kozlov kri? 14 Hvalne daritve prinašaj Bogu in Najvišjemu opravljaj obljube svoje. 15 In kliči me v dan stiske, rešil te bodem, in ti me boš častil.

16 Toda krivičniku pravi Bog: Kaj da naštevaš zapovedi moje in jemlješ zavezo mojo v usta svoja? 17 Saj ti sovražiš svarjenje in besede moje si vrgel vzad zase. 18 Kadar vidiš tatú, se ž njim hitro sprijazniš in s prešestniki se družiš. 19 Usta svoja rabiš za hudo in z jezikom svojim spletaš zvijačo. 20 Sedé obrekuješ svojega brata, matere svoje sina spravljaš v sramoto. 21 To si delal, in ker sem molčal, si menil, da sem prav tebi enak. A karal te bodem in vse ti postavil pred oči.

22 Pazite vendar na to vi, ki zabite Boga, da ne zgrabim in ga ne bode, ki bi rešil. 23 Kdor daruje hvalo, me prav časti, in kdor uravnava pot *svojo*, mu pokažem zveličanje Božje.

Psalm 51.

Načelniku godbe. Psalm Davidov, ko je prišel k njemu Natan prorok, potem ko se je bil sušel z Batsebo.

1 Milosten mi bodi, o Bog, po dobroti svoji, po obilosti svojega usmiljenja izbriši pregrehe moje. 2 Čisto me operi krivice moje in greha mojega me očisti. 3 Ker pregrehe svoje jaz spoznavam in greh moj mi je vedno pred očmi. 4 Tebi, tebi samemu sem grešil in storil, kar je zlo tvojim očem; da se ti izkažeš pravičnega, kadar govoriš, in čistega, kadar sodiš.

5 Glej, v krivici sem se rodil in v grehu me je spočela mati moja. 6 Glej, ti želiš resničnost v notranjščini, zato mi v skritosti *srca* razodevaj modrost *svojo*. 7 Očisti me z izopom, da bodem čist, operi me, da bodem bel bolj nego sneg. 8 Daj mi slišati veselje in radost, da veselja poskakujejo kosti, ki si jih potrl. 9 Skrij srdito obličje svoje grehom mojim in vse krivice moje izbriši. 10 Srce čisto mi ustvari, o Bog, in trdnega duha ponovi v meni.

11 Ne zavrzi me izpred svojega obličja in svetega Duha svojega ne jemlji od mene. 12 Povrni mi zopet veselje zveličanja svojega in z duhom radovoljnosti me podpiraj.

13 Učil bodem prestopnike pota tvoja, in grešniki se povrnejo k tebi. 14 Reši me krivde prelite krvi, o Bog, Bog zveličanja mojega, in radostno bo hvalil jezik moj pravičnost tvojo. 15 Gospod, odpri moje ustne, in usta moja bodo oznanjala hvalo tvojo. 16 Ker ti se ne veseliš daritev, pač bi jih dal rad, *tudi* žgalnih daritev ne maraš. 17 Daritve Božje so duh potr, srca potrtega in pobitega, o Bog, ne zametaš.

18 Z dobrotami obsiplji Sion po blagovoljnosti svoji, sezidaj zidovje jeruzalemsko. 19 Tedaj se bodeš veselil daritev pravičnosti, žgalnih in celih daritev, tedaj bodo *pobožni* pokladali junce tebi na oltar.

Psalm 52.

Načelniku godbe. Pouk Davidov; ko je Doeg Edomec prišel in naznanil Savlu ter mu rekel: David je prišel v hišo Ahimelekovo.

1 Kaj se hvališ s hudobijo, o mogočni? Milost Boga mogočnega *traja* vse dni. 2 Nesrečo napravljáš z jezikom svojim, podoben je ostri britvi, ti zvijače snovatelj! 3 Hudo ljubiš bolj ko dobro, laž bolj ko govorico pravice. (Sela.) 4 Ljubiš zgolj besede pogubne, o jezik zvijačni. 5 Zatorej te tudi Bog mogočni podere na vekomaj, zgrabi te in prežene iz šatora *tvojega*, in s korenomo te izpuli iz dežele živčih. (Sela.)

6 To bodo videli pravični v *božjem* strahu in njemu se smejali: 7 Glejte onega moža, ki si ni vzel Boga za brambo, marveč se je zanašal na bogastva svojega obilost in utrjeval se v hudobnosti svoji. 8 Jaz pa sem kakor oljka zeleneča v hiši Božji, upam v milost Božjo vselej in vekomaj. 9 Slavl te bodem vekomaj,

ker si storil to; in čakal bodem imena tvojega, ker je dobro, vpričo svetih tvojih.

Psalm 53.

Načelniku godbe; na mahalat. Pouk Davidov.

1 Nespametnež govori v srcu svojem: Ni Boga. Izprijeni so in ostudno krivico delajo, ni ga, ki bi činil dobro. 2 Bog je z neba gledal doli na sinove človeške, da bi videl, je li kateri razumen, je li kdo, ki išče Boga. 3 Vsak izmed njih je odstopil, izpridili so se vsi vkup; ni ga, ki bi delal dobro, ne enega samega. 4 Ali so docela brezpametni, kateri delajo krivico, ki žró ljudstvo moje, kakor bi jedli kruh, Boga pa ne kličejo? 5 Tam so se preplašili od groze, kjer ni bilo groze; ker Bog je razsul kosti *vsakega*, ki se je utaboril zoper tebe; osramotil si jih, ker Bog jih je zavrgel. 6 O da bi prišlo zveličanje s Siona Izraelu! Ko bode Bog nazaj peljal iz sužnosti ljudstvo svoje, veselil se bode Jakob, radoval se Izrael.

Psalm 54.

Načelniku godbe; na strune. Pouk Davidov; ko so prišli Zifovci in rekli Savlu: Ali ni skrit David pri nas?

1 Bog, reši me po imenu svojem in po moči svoji stori mi pravico! 2 Bog, čuj molitev mojo, uho nagni besedam mojih ust. 3 Kajti tujci so se vzdignili zoper mene in silovitniki strežejo po življenju mojem; Boga nimajo pred očmi. (Sela.)

4 Glej, Bog mi je pomočnik, Gospod je ž njimi, ki podpirajo dušo mojo. 5 On povrne zlo zalezovalcem mojim; po resničnosti svoji jih pokončaj. 6 Radovoljno ti bodem daroval, slavil bodem ime tvoje, GOSPOD, ker je dobro. 7 Ker

me je rešil vsake stiske, in na sovražnike moje
z *veseljem* gleda moje oko.

Psalm 55.

Načelniku godbe; na strune. Pouk Davidov.

1 Sliši, o Bog, molitev mojo in prošnji moji
se ne skrivaj! 2 Ozri se v me in mi odgovori;
blodim v žalovanju svojem in ječati mi je 3 za-
voljo glasú sovražnikovega, zavoljo stiskanja
krivičnika. Ker name zvrčajo krivico in v jezi
me preganjajo. 4 Srce se mi krči v životu, in
smrtni strahovi so me obšli. 5 Strah in trepet
me napadeta, in groza me je prevladala. 6 In
sem rekel: O, da bi imel peruti kakor golob,
zletel bi, kjer bi mogel počivati. 7 Glej, kar
najdalje bi pobegnil, prebival bi v puščavi.
(Sela.) 8 Hitel bi, da *si najdem* zavetja pred
besnečim vetrom, pred viharjem.

9 Pogubi, Gospod, razdeli njih jezik; ker
silovitost in prepir vidim v mestu. 10 Po dnev
in po noči *prežeč* pohajajo po zidovju njego-
vem, krivica in hudobnost pa sta sredi njega.
11 Škodoželjnost je sredi njega, in z ulic nje-
govih se ne umakneta zatira in zvijača. 12 Kajti
ne nasprotnik me sramoti, to bi prenašal; ne
sovražilec moj se vzpenja proti meni, njemu bi
se skril, — 13 temuč ti, človek, meni enak, pri-
jatelj moj in zaupnik moj, 14 ki sva skupaj
sladko se družila, v hišo Božjo hodila z veselo
množico. 15 Smrt jih preseneti! živi pogreznejo
naj se v grob, ker hudobnost je v njih prebi-
vališču, sredi med njimi

16 Jaz pa bodem klical Boga, in GOSPOD
me bo rešil. 17 Zvečer in zjutraj in opoldne
bodem tožil in stokal, dokler ne usliši mojega
glasu. 18 Otel je in v mir *postavil* dušo mojo
iz boja zoper mene; kajti z mnogimi *krdeli* so
se vojskovali proti meni. 19 Slišal bode Bog

mogočni in jim odgovoril, saj on sedi na prestolu od vekomaj, (Sela) njim, v katerih ni premembe misli in se ne boje Boga. 20 Nezvestnik je iztegnil roko svojo zoper nje, ki so živeli v miru z njim; zavezo svojo je oskrnil. 21 Gladke so, maslene besede njegove, a vojska tiči v njegovem srcu; mehkejši od olja so govori njegovi, in vendar so goli meči.

22 Vrzi na GOSPODA breme svoje, in on te bode podpiral; nikdar ne pripusti, da omahne pravičnik. 23 In ti, o Bog, pahneš jih v jamo pogube; ljudje krvoločni in zvijačni ne dožive dni svojih polovice. Jaz pa bodem v tebe upal.

Psalm 56.

Načelniku godbe, kakor 'Nema golobica v oddaljenih krajih'. Psalm Davidov, miktam: ko so ga prijeli Filistejci v Gatu.

1 Milosten mi bodi, o Bog, ker rohneč me preganja človek, ves dan se z menoj bojuje in me stiska. 2 Rohne zalezovalci moji ves dan, ker mnogo jih je, ki se zoper mene vojskujejo ošabno. 3 Ob dnevu, ko me strah obhaja, stavim svoje upanje vate. 4 V Bogu bodem hvalil besedo njegovo; v Boga upam, ne bodem se bal: Kaj mi more storiti meso?

5 Ves dan prevračajo moje besede, zoper mene merijo vse njih misli v hudo. 6 Zbirajo se in skrivajo se v prežo, pazijo mi na stopinje, ker mi strežejo po življenju. 7 Se li bodo rešili ob taki hudobnosti? V jezi pahni ljudstva, o Bog! 8 Ti imaš seštete ure tavanja mojega. Deni v lagvico svojo vsako solzo mojo, ali bi jih ne imel v zaznamku svojem? 9 Potem se morajo umekniti sovražniki moji, v dan, ko bodem klical; to vem, da mi je Bog na strani. 10 V Bogu bodem hvalil besedo, v GOSPODU hvalil besedo. 11 V Boga upam, ne bodem se bal: Kaj mi more storiti človek?

12 Dolžan sem ti, o Bog, obljube; hvalne daritve ti bodem opravljal. 13 Ker ti si otel dušo mojo smrti, tudi noge moje padca, da ne prestando hodim pred Bogom v življenja luči.

Psalm 57.

Načelniku godbe; *kakor* 'Ne pogubi!'. Psalm Davidov, miktam, ko je bežal pred Savlom v votlino.

1 Milosten mi bodi, Bog, milosten mi bodi, ker k tebi je pribežala duša moja, in v senci peruti tvojih iščem zavetja, dokler ne minejo težave. 2 Klical bodem k Bogu Najvišjemu, k Bogu mogočnemu, ki vse izvršuje zame. 3 Pošlje iz nebes in mi da rešenje, osramoti njega, ki me rohneč preganja. (Sela.) Pošlje Bog milost svojo in resnico svojo. 4 Duša moja je sredi levov, ležati mi je med razkačenimi, med ljudmi, katerih zobje so sulice in pšice, in jezik njih je oster meč. 5 Povišaj se nad nebesa, o Bog, nad vso zemljo bodi slava tvoja! 6 Mrežo so nastavili stopinjam mojim, *sovražnik* je potlačil dušo mojo, jamo so izkopali pred menoj, a sami so popadali vanjo. (Sela.)

7 Utrjeno je srce moje, o Bog, utrjeno je srce moje, pel bodem in na strune brenkal. 8 Prebudi se, slava moja, prebudite se, brenklje in strune, vzbudim naj jutranjo zarjo! 9 Slavil te bodem med ljudstvi, Gospod, psalme ti prepeval med narodi. 10 Zakaj velika je do nebes milost tvoja, do nebeških višav resnica tvoja. 11 Povišaj se nad nebesa, o Bog, nad vso zemljo bodi slava tvoja!

Psalm 58.

Načelniku godbe; *kakor* 'Ne pogubi!'. Psalm Davidov, miktam.

1 Ali res v molčanju govorite pravičnost? po pravici li sodite, sinovi človeški? 2 Ne, v

srcu počenjate hudodelstvo, v deželi tehtate rok svojih silovitost. 3 Spačeni so brezbožniki od rojstva, tavajo od materinega telesa, laž govoreč. 4 Strup imajo podoben kačjemu strupu, so kakor gluh gad, ki si maši uho, 5 ki ne posluša glasu zarotovalcev, ne čarodeja, ki je vešč zagovoru.

6 O Bog, zdróbi jim zobe v njih ustih, mladih levov kočnike izderi, GOSPOD! 7 Stopé se naj kakor voda, ki se razteče; ko nastavi sovražnik pšice svoje, *naj bodo*, kakor bi jih bil kdo okrnil. 8 *Bodo naj* kakor polž, ki se topi in gine, kakor žene splav, ki ni videl solnca. 9 Še preden občutijo vaši lonci ogenj iz trnja, odpravi Bog z vihrom surovo meso in žar. 10 Radoval se bode pravični, ko bode videl maščevanje, noge svoje bode umival v krvi brezbožnikovi. 11 In ljudje poreko: Zares, je plačilo za pravičnega, zares, je Bog, ki sodi na zemlji.

Psalm 59.

Načelniku godbe; *kakor* 'Ne pogubi'. Psalm Davidov, miktam, ko je poslal Savel *može*, in so stražili hišo njegovo, da bi ga umorili.

1 Otmi me sovražnikov mojih, o Bog, na varno me postavi nad njimi, ki se vzpenjajo zoper mene. 2 Otmi me njih, ki delajo krivico, in ljudi krvoločnih me reši. 3 Zakaj, glej, na dušo mojo preže, zbirajo se zoper mene krepki, ne zavoljo prestopka, ne zavoljo greha mojega, GOSPOD! 4 Brez krivde *moje* se stekajo in pripravljajo; vstani, *pridi* mi naproti in poglej! 5 Ti torej, GOSPOD Bog nad vojskami, Bog Izraelov, zbúdi se, da obiščeš vse poganške narode, naj se ti ne smili ne eden hudodelcev verolomnih. (Sela.) 6 Vračajo se zvečer, renče kakor psi in okrog tekajo po mestu. 7 Glej, iz ust jim vre *hudo*, meči so v njih ustnah, kajti:

Kdo sliši? *pravijo*. 8 Ti pa, Gospod, se jim bodeš smejal, zasmehoval bodeš vse tiste narode. 9 Moč moja, nate bodem pazil, ker Bog je moj grad visoki.

10 Bog moj mi pride naproti z milostjo svojo, Bog mi dá, da bodem *z veseljem* gledal sovražnike svoje. 11 Ne pobij jih, da ne pozabi ljudstvo moje, s svojo močjo jih izženi, da naj blodijo, in pahni jih, o Gospod, ščit naš! 12 Greh njih ust je njih ustnic beseda; bodo naj torej ujeti v napuhu svojem in zavoljo kletvine in laži, ki jo izgovarjajo. 13 Pokončaj *jih* v srd, pokončaj, da jih ne bode več; in spoznajo naj, da Bog gospoduje v Jakobu *in* tja do mej zemlje. (Sela.) 14 In zvečer se vračajo, renče kakor psi in okrog tekajo po mestu. 15 Klatijo se okoli zavoljo jedi; ko se ne nasitijo, *tu* prenočujejo. 16 Jaz pa bodem pel o moči tvoji in veselo pel o milosti tvoji, ker ti si mi bil grad visoki in pribežališče ob dnevu stiske. 17 O moč moja, tebi bodem prepeval psalme, zakaj Bog je grad moj visoki, Bog milosti moje.

Psalm 60.

Načelniku godbe; kakor 'Lilija pričevanja'. Miktam Davidov v poučevanje; ko se je boril z Aramci obeh dveh rek in z Aramci Zobejskimi in se je Joab vrnil in pobil Edomcev v Solni dolini dvajst tisoč.

1 O Bog, zavrgel si nas, razkropil nas, srdit si bil, a zopet nas ustanovi! 2 Zmajal si deželo, raztrgal jo, zaceli razpoke njene, ker omahuje! 3 Storil si, da je ljudstvo tvoje čutilo trdost, dal si nam piti vina omotnega. 4 Dal si njim, ki se tebe bojé, zastavo, da naj se povzdigne zaradi resnice. (Sela.) 5 Da bodo oteti ljubljenci tvoji, stóri rešenje z desnico svojo in usliši nas!

6 Bog je govoril v svetosti svoji: radoval se bodem, razdelim Sihem in dolino Sukotsko

premerim. 7 Moj je Gilead in moj Manase in Efraim glave moje bramba, Juda moje žezlo, 8 Moab umivalnica moja, na Edomca vržem obuvalo svoje, nad mano, o Filisteja, ukaj!

9 Kdo me popelje v mesto utrjeno, kdo me pripelje noter do Edomeje? 10 Ali ne ti, o Bog, ki si nas bil zavrzel, in nisi hodil, Bog, z našimi vojskami? 11 Daj nam pomoč zoper sovražnika, ker ničeva je pomoč človeška. 12 V Bogu delajmo junaške čine, in on bode poteptal zatiralce naše.

Psalm 61.

Načelniku godbe; na strune. *Psalm Davidov.*

1 Sliši, o Bog, vpitje moje, pazi na molitev mojo. 2 Od kraja zemlje kličem k tebi, ko oslabevala srce moje; pelji me na skalo, višjo od mene. 3 Ker bil si mi pribežališče, stolp krepak v bran pred sovražnikom. 4 Bival bodem v šatoru tvojem na veke, pribežim pod zaščito peruti tvojih. (Sela.) 5 Ker ti, o Bog, si poslušal obljube moje, dal si *mi* dediščino tistih, ki se bojé imena tvojega.

6 Dni dodaj dnevom kraljevim, leta njegova *naj bodo* kakor mnogih rodov. 7 Ostane naj vekomaj pred Bogom, milost in resnico pripravi, da naj ga varujeta. 8 Tako bodem psalme peval tvojemu imenu večno, opravljajoč dan na dan obljube svoje.

Psalm 62.

Načelniku godbe; za Jedutuna. *Psalm Davidov.*

1 Samo Bogu tiho vdana je duša moja, od njega *priide* rešenje moje. 2 Samo on je skala moja in rešitev moja, grad visoki moj, ne omanem mnogo. 3 Doklej se hočete zaganjati v moža? da ga porazite vi vsi kakor nagnjeno

steno in omajano ograjo! 4 Posvetujejo se samo, kako bi ga z višave njegove pehnili; laž jim ugaja: z usti svojimi vsak blagoslavlja, znotraj v sebi pa preklinja. (Sela.) 5 Samo Bogu bodi tiho vdana, duša moja, zakaj od njega *pride* pričakovanje moje. 6 Samo on je skala moja in rešitev moja, grad moj visoki, ne omahnem. 7 Na Bogu *temelji* rešitev moja in slava moja; skalo moči svoje, pribežališče svoje *imam* v Bogu. 8 Zaupajte vanj vsak čas, o ljudstvo; pred njim izlijte srce svoje: Bog nam je pribežališče. (Sela.)

9 Le ničevost so preprosti ljudje, laž pa odlični možje; na tehtnico vkup položeni, poskočili bi nad ničevost. 10 Ne upajte v odiranje in plen naj vas ne dela ničemurnih; ako se množi bogastvo, ne navezujte nanje srca! 11 Enkrat je govoril Bog, dvakrat sem slišal: da Božja je moč 12 in tvoja, o Gospod, milost — zakaj ti povrneš vsakemu po delu njegovem.

Psalm 63.

Psalm Davidov, ko je bil v puščavi Judejski.

1 O Bog, Bog mogočni moj si ti, zgodaj te iščem; po tebi žeja dušo mojo, po tebi hrepeni meso moje v deželi suhi in pusti, kjer ni vodá. 2 Tako sem te gledal v svetem kraju, da bi videl tvojo moč in slavo tvojo. 3 Kajti boljša je milost tvoja od življenja; hvalijo naj te ustne moje! 4 Tako te bodem slavil, dokler bodem živ, v imenu tvojem bom povzdigaval roke svoje. 5 Kakor mozga in tolsče se nasiti duša moja, in z blagoglasnimi ustnami te bodo hvalila usta moja; 6 ko se spominjam tebe na ležišču svojem, vse nočne straže so misli moje pri tebi.

7 Kajti bil si mi velika pomoč, zato bodem radostno prepeval v senci peruti tvojih. 8 Duša

moja se tebe drži *in gre* za teboj, *ko* me podpira desnica tvoja. 9 Ali oni, ki preže na pogubo duše moje, pojdejo v najspodnje kraje zemlje. 10 Izročeni bodo oblasti meča, lisicam bodo v delež. 11 Toda kralj se bode radoval v Bogu, ponašal se bode, kdorkoli priseza pri njem; kajti zamašila se bodo usta laž govorečim.

Psalm 64.

Načelniku godbe. Psalm Davidov.

1 Čuj, o Bog, glas moj, ko žalujem, strahu sovražnikovega varuj življenje moje! 2 Skrivaj me skrivnemu naklepu hudobnih, hrumeči množici njih, ki delajo krivico; 3 ki so nabrusili kakor meč jezik svoj, namerili pšico — grenko besedo, 4 da ustrelijo iz zakotja nedolžnega; nenadoma streljajo vanj in se nič ne boje. 5 Potrjujejo si hudobni dogovor, pogovarjajo se, kako naj skrijejo zanke, pravijo: Kdo bi jih videl? 6 Izmišljajo si hudobije: Dognali smo, *pravijo*, zvit naklep! In notranje *mišljenje* vsakega in srce je pregloboko.

7 Ali Bog ustrelil vanje, naglo *prileti* pšica, *hipoma* bodo ranjeni 8 in pasti morajo; *naklep* njih jezika *pride* nadnje; kdorkoli jih bo videl, bode majal z glavo. 9 In vsi ljudje se bodo bali in oznanjali delo Božje in premišljevali dejanje njegovo. 10 Veselil se bode pravični v GOSPODU in upal vanj, in hvalili se bodo vsi, ki so pravega *srca*.

Psalm 65.

Načelniku godbe. Psalm Davidov, pesem.

1 Tebi *gre* molčanje *in* hvala, o Bog, na Sionu, in tebi se opravljajo obljube. 2 K tebi, ki poslušáš molitev, prihaja vse meso. 3 Kri-

vičnosti so me preveč obtežile, prestopke naše, ti nam jih odpustiš. 4 Blagor mu, kogar izvoliš in pripuščaš, da se ti bliža, da prebiva v vežah tvojih! nasitimo se z dobroto hiše tvoje, s svetimi rečmi tvojega svetišča.

5 S strašnimi rečmi nam odgovarjaš v pravičnosti, o Bog zveličanja našega, upanje vseh krajev zemlje in najdaljnih morij! 6 Ki gore utrjuješ v kreposti svoji, z močjo opasan. 7 Ki miriš šum morja, šum valov njegovih in narodov hrum; 8 tako da se bojé prebivalci najdaljnih krajev znamenj tvojih; delaš, da se veselé, kjer je jutra svit in večera mrak.

9 Ti si obiskal zemljo in ji dal obilost, močno jo obogatil. Potok Božji je napolnjen z vodami. Pripravljaš jim žito, ko si jo tako obdelal, 10 napojivši njene brazde, razmočivši njene grude; z deževjem si jo zrahljal, kal njeno blagoslovil. 11 Venčal si leto dobrote svoje, in sledovi tvoji kapljajo maščobo. 12 Kapljajo i trate v puščavi, in griči so *kakor* opasani z radostjo. 13 Pašniki so vsi polni čed in doline so pogrnjene z obilim žitom. Vse veselo uka in poje.

Psalm 66.

Načelniku godbe. Pesem *in psalm*.

1 Ukajte Bogu po vsej zemlji! 2 S strunami pojte o slavi njegovega imena, slavo pridevajte hvali njegovi! 3 Govorite Bogu: Kako strašna so dela tvoja! Zavoljo velike moči tvoje se ti z laskanjem vdajajo sovražniki tvoji. 4 Vsa zemlja se ti bode klanjala in ti psalme prepevala, *vsi* bodo pevali o tvojem imenu. (Sela.)

5 Pridite in glejte velika dela Božja, strašen je v dejanju proti sinovom človeškim! 6 Morje je izpremenil v suho, prek velike reke so šli peš; tam smo se radovali v njem. 7 Z močjo

svojo gospoduje vekomaj, oči njegove opazujejo narode; kateri so uporni, naj se ne povišujejo pri sebi! (Sela.)

8 Slavite, ljudstva, našega Boga in glas hvale njegove naj se razlega! 9 Ki je dušo našo postavil v življenje in ni pripustil, da omahnejo noge naše. 10 Kajti izkušal si nas, o Bog, z ognjem si nas izčistil, kakor se čisti srebro. 11 Peljal si nas v mrežo, del si nam težko breme na ledja. 12 Storil si, da so jezdili ljudje čez glavo našo, šli smo skozi ogenj in skozi vodo; a slednjič si nas pripeljal v obilo blaginjo.

13 Z žgalnimi darovi pojdem v hišo tvojo in ti opraviš svoje obljube, 14 ki so jih izrekle ustne moje in govorila usta moja v stiski moji. 15 Žgalne daritve pitanih ovác ti prinesem in kadilo ovnov, daroval bodem vole s kozličji vred. (Sela.)

16 Pridite, poslušajte vsi, ki se bojite Boga, da povem, kaj je storil duši moji. 17 K njemu sem klical s svojimi usti in hvalnica mi je bila na jeziku. 18 Ako bi se bil namenil v hudobnost v svojem srcu, Gospod bi ne bil slišal. 19 Ali slišal je Bog, ozrl se je v prošnje moje glas. 20 Slavljen bodi Bog, ki ni zavrnil prošnje moje in mi ni *odtegnil* milosti svoje.

Psalm 67.

Načelniku godbe, na strune. Psalm in pesem.

1 Bog nam bodi milosten in blagoslovi nas, razsvetli naj obličje svoje proti nam. (Sela.) 2 Da se spozna na zemlji pot tvoja, med vsemi narodi zveličanje tvoje.

3 Slavé te naj ljudstva, o Bog, slavé naj te ljudstva vsa. 4 Veselé se naj in glasno pojo narodi, ker bodeš pravično sodil ljudstva in vodil narode na zemlji. (Sela.) 5 Slavé te naj

ljudstva, o Bog, slavé te naj ljudstva vsa. 6 Zemlja daje sad svoj; blagoslovil nas bode Bog, Bog naš. 7 Blagoslovil nas bode Bog, in bali se ga bodo vse meje zemlje.

Psalm 68.

Načelniku godbe. Davidov psalm in pesem.

1 Da vstane Bog! razkropé se naj neprijatelji njegovi in sovražilci njegovi naj bežé pred njegovim obličjem! 2 Kakor bi puhnil dim, *jih* puhneš; kakor se staja vosek pri ognju, izginijo naj brezbožni izpred Božjega obličja. 3 Pravični pa naj se veselé, poskakujejo pred Bogom in se veselé v radosti. 4 Pojte Bogu, prepevajte psalme njegovemu imenu, pripravite pot njemu, ki se pelje po puščavah, GOSPOD mu je ime, in radujte se pred njim. 5 Oče je sirotam in sodnik vdovam Bog v prebivališču svetosti svoje. 6 Bog množi samotarje v rodovine, pelje vklenjene iz spon v blaginjo; uporniki pa prebivajo v kraju presuhem.

7 O Bog, ko si šel na čelu ljudstva svojega, ko si stopal po puščavi (Sela), 8 tresla se je zemlja, tudi nebesa so se rosila od pričujočnosti Božje, i tisti Sinaj *je trepetal* od pričujočnosti Boga, Boga Izraelovega. 9 Dež preobilen si rosil, o Bog; dediščino svojo, ko je hirala, si oživiljal. 10 Krdelo tvoje je prebivalo v njej; ti si *jo* pripravil po dobroti svoji siromaku, o Bog.

11 Gospod dá besedo, in njih, ki naj bi blagovest oznanjale, bo velika množica. 12 Kralji vojnih krdel zbežé, zbežé, in ona, ki biva doma, bo delila plen. 13 Ko ležite med ograjama, *bodete podobni* perutim goloba, ki so prevlečene s srebrom in njega perje z zelenorumenim zlatom. 14 Ko Vsemogočni razkropi kralje v tej *deželi*, bode svetlo, *kakor da* Salmon s snegom je posut.

15 Gora Božja je gora Basánska, vrhovata gora je gora Basanska. 16 Zakaj gledate nevoščljivo, gore vrhovate, na goro, ki si jo je Bog želel za svoj sedež? GOSPOD tudi bode prebival *tu* vekomaj. 17 Voz Božjih je dvakrat deset tisoč tisočkrat tisoč; Gospod je med njimi, *kakor na Sinaju*, v svetišču. 18 Šel si gori v višavo, ujetu si peljal ujetnikov množico, prejel si darove med ljudmi, celo *od* upornikov, da prebiva *med njimi* GOSPOD, Bog.

19 Slavljén bodi Gospod! dan za dnevom nosi breme naše; on, Bog mogočni, je naše zveličanje. (Sela.) 20 On, Bog mogočni, je nam Bog za vsaktero pomoč, in pri Jehovi, Gospodu, je rešitev tudi iz smrti. 21 Gotovo, Bog razbije glavo sovražnikov svojih, teme lasato njega, ki hodi neprestano v krivicah svojih. 22 Rekel je bil Gospod: Iz Basana pripeljem nazaj, nazaj *jih* pripeljem iz globočin morja, 23 da pomočiš nogo svojo v kri *in* jezik psov tvojih delož svoj ima na sovražnikih.

24 Videli so svečanostni izprevod tvoj, o Bog, svečanostni izprevod Boga mojega, kralja mojega, v svetišče: 25 spredaj so šli pevci, potem godci na strune sredi deklic, ki so bile na tambure. 26 V zborih slavíte Boga, Gospoda, *kateri ste iz vira Izraelovega*. 27 Tam je Benjamin, najmlajši, njih gospodar, knezi Judovi *in* njih krdelo, knezi Zabulonovi, knezi Naftalijevi.

28 Bog tvoj je zapovedal, da bodi moč tvoja. Ohrani v moči, o Bog, kar si učinil za nas. 29 Zaradi templja tvojega v Jeruzalemu ti prineso kralji darila. 30 Zagrozi zverini v trstju, čedi juncev s teleti ljudstev; *vsak* se ti podvrže s kosovi srebra. Razkropi ljudstva, ki jih vojske veselé! 31 Pridejo velikaši iz Egipta, Etiopija hitro iztegne roke svoje proti Bogu.

32 Kraljestva zemlje, pojte Bogu, psalme prepevajte Gospodu, (Sela) 33 njemu, ki se

pelje po nebesih nebes, ki so od starodavna; glej, glas svoj daje slišati, glas krepak. 34 Dajajte moč Bogu! Veličastvo njegovo je nad Izraelom in moč njegova v višavah. 35 Strašen si, Bog, iz svetišč svojih; Bog mogočni Izraelov daje moč in obilo sile svojemu ljudstvu. Proslavljen bodi Bog!

Psalm 69.

Načelniku godbe; kakor „Lilije“. *Psalm Davidov.*

1 Reši me, o Bog, ker vode so mi prišle že do duše. 2 Pogrezam se v blato pregloboko, kjer ni tal pod nogo, zašel sem v globočino vodá, roj valov pritiska name. 3 S kričanjem sem se utrudil, vnelo se je grlo moje, oči moje pešajo, ko čakam svojega Boga. 4 Več jih je nego glave moje las, ki me črté brez vzroka, močni so, ki me hočejo uničiti, sovražniki mi po krivici; česar nisem vzel, me silijo vrniti. 5 O Bog, ti poznaš nespamet mojo in prestopki moji ti niso skriti. 6 Ne bodi jih spričo mene sram, ki tebe čakajo, o Gospod, GOSPOD nad vojskami; rdečica naj ne oblije zaradi mene njih, ki iščejo tebe, Bog Izraelov. 7 Zakaj zavoljo tebe prenašam zasmehovanje, sramota je pokrila obličje moje. 8 Tujec sem postal bratom svojim in neznanec matere svoje sinovom. 9 Ker gorečnost za hišo tvojo me je razjedla, in zasmehovanje njih, ki tebe zasmehujejo, je zadelo mene. 10 Ko sem jokal in s postom pokoril dušo svojo, bilo mi je le v zasmehovanje. 11 Ko sem se oblačil v raševino, tedaj sem jim bil v pregovor. 12 O meni govoričijo vkup sedeči pri vratih, za pesem pa sem njim, ki pijejo opojno pijačo.

13 Jaz pa — prošnja moja je do tebe, GOSPOD, ob času milosti. O Bog, po obilosti milosti svoje me usliši, po zveličalni resnici svoji.

14 Potegni me iz blata, da se ne pogreznem, otet naj bodem sovražilcev svojih in iz globočin vodá. 15 Valovje vodá naj me ne potopi in globočina naj me ne pogoltne, in jama naj ne zapre žrela svojega nad mano. 16 Odgovóri mi, GOSPOD, ker dobra je milost tvoja, po obilosti usmiljenja svojega ozri se v me. 17 In ne skrivaj obličja svojega svojemu hlapcu, ker v stiski sem, hitro mi odgovóri! 18 Približaj se duši moji, reši jo, zavoljo sovražnikov mojih me odkupil! 19 Ti poznaš zasramovanje moje in mojo sramoto ter nečast mojo, pred teboj so vsi sovražniki moji. 20 Zasramovanje je potrlo srce moje in hudo sem bolan; in čakal sem, da bi me kdo miloval, pa ni bilo nikogar, čakal sem tolažiteljev, pa jih nisem dobil. 21 Dà, za jed so mi dali žolča in v žeji moji so mi dali piti octa.

22 Njih miza bodi pred njimi za zanko in brezskrbno njih življenje za zadrgo. 23 Otemné naj njih oči, da ne vidijo, in daj, da ledja njih omahujejo neprestano. 24 Izlij nanje jezo svojo in srd tvoj naj jih dohiti. 25 Pusto bodi njih bivališče, v šatorih njih ne bodi prebivalca. 26 Kajti preganjajo njega, ki si ga ti udaril, in spletajo pripovedke o bolečini prebodencev tvojih. 27 Pridevaj krivico njih krivici, in ne dosežejo naj pravičnosti tvoje. 28 Izbrišejo naj se iz življenja knjige, in s pravičnimi naj se ne zapišejo.

29 Jaz pa sem ubožen in v bolečini; rešitev tvoja, o Bog, postavi me na varno. 30 Hvalil bodem ime Božje s pesmijo in poveličeval ga z zahvaljevanjem. 31 To bode všeč Bogu bolj nego vol, junec z rogovi in z razdeljenimi parklji. 32 Ko bodo to videli krotki, se bodo veselili; naj oživi srce vaše, ki iščete Boga! 33 Zakaj GOSPOD se ozira na potrebne in jetnikov svojih ne zameta. 34 Hvalijo naj ga nebesa in zemlja, morja in karkoli lazi po njih.

35 Zakaj Bog dá rešitev Sionu in sezida mesta Judova, da stanujejo tam in podedujejo *deželo*.
 36 In zarodi hlapcev njegovih jo bodo posedli, in kateri ljubijo ime njegovo, v njej prebivali.

Psalm 70.

Načelniku gošbe. *Psalm Davidov, za spomin.*

1 Bog, *hiti* me otet, GOSPOD, *hiti* mi na pomoč! 2 Osramoté se naj in z rdečico oblijo, kateri mi strežejo po življenju; umaknejo se naj in v nečast pridejo, ki se veselé nesreče moje! 3 Nazaj naj *zbežé* v plačilo sramote svoje, kateri govoré: Aha, aha! 4 Veselé se naj in radujejo v tebi vsi, ki te iščejo, in kateri ljubijo rešenje tvoje, govoré naj vedno: Pove-ličan bodi Bog! 5 Jaz pa sem ubožen in potreben; o Bog, *hiti* k meni! Pomoč moja in rešitelj moj si ti, o GOSPOD, ne odlašaj!

Psalm 71.

1 K tebi, GOSPOD, zaupno pribegam, sram me ne bodi nikdar. 2 Po pravičnosti svoji me otmi in oprosti, nagni k meni uho svoje in reši me! 3 Bodi mi skala prebivališča, kamor naj se vedno umikam; zapoved si dal, da bodem rešen, ker skala moja in trdnjava moja si ti. 4 Bog moj, reši me iz roke brezbožnika, iz pesti krivičneža in nasilnika. 5 Zakaj ti si nada moja, Gospod Jehova, upanje moje od moje mladosti. 6 Nate sem se opiral od rojstva, od osrčja matere moje si me odtrgal ti; tebi vedno velja hvalospev moj. 7 Kakor čudo sem bil mnogim, toda ti si moje pribežališče tržno. 8 Usta moja bodo polna hvale tvoje, ves dan slave tvoje.

9 Ne zavrzi me ob starosti času, ko peša krepkost moja, ne zapusti me. 10 Kajti sovraž-

niki moji govore o meni, in oni, ki prežé na dušo mojo, se posvetujejo vkup, 11 govoreč: Bog ga je zapustil, podite in zgrabite ga, ker nikogar ni, ki bi *ga* rešil. 12 Bog, ne bivaj daleč od mene, Bog moj, na pomoč mi hiti! 13 Osramoté se naj in poginejo nasprotniki duše moje, pokrijejo naj se z nečastjo in sramoto, kateri iščejo hudega meni.

14 Jaz pa bodem stanovitno čakal in vedno bolj te hvalil. 15 Usta moja hočejo oznanjati pravičnost tvojo, ves dan zveličalno pomoč tvojo, ker ne znam števil *njenih*. 16 Pridem *opevat* mogočna dela Gospoda Jehove, s hvalo bodem oznanjal pravičnost tvojo, samega tebe.

17 Bog, učil si me od mladosti, in še dosedaj oznanjam čuda tvoja. 18 Zatorej tudi do starosti in do sivosti me ne zapústi, o Bog, dokler oznanjam rame tvoje *prihodnjemu* rodu in moč tvojo vsem, ki še pridejo. 19 In pravičnost tvoja, o Bog, seza do *nebes* višave; kar si storil, je veliko; Bog, kdo je tebi enak? 20 Ti, ki si nam dal izkusiti stiske velike in hude, nas zopet oživiš in nas zopet izvlečeš iz brezen zemlje, 21 velikost mojo pomnožiš in se obrneš, da me potolažiš. 22 Tudi jaz te bodem slavil s strunami *in* resnico tvojo, moj Bog; prepeval ti bodem s citrami, o svetnik Izraelov! 23 Glasno se bodo radovale ustne moje, ko ti bom prepeval psalme, in duša moja, ki si jo odrešil. 24 Tudi jezik moj bode oznanjal ves dan pravičnost tvojo, ker so osramočeni, ker so z rdečico obliti, ki iščejo hudega meni.

Psalm 72.

Psalm Salomonov.

1 Bog, sodbe svoje daj kralju in pravičnost svojo sinu kraljevemu. 2 Sodi naj ljudstvo tvoje pravično in uboge tvoje po pravici. 3 Mir naj ljudstvu gore rodé in griči, po pravičnosti.

4 On oskrbi pravico ubožcem ljudstva, pomoč sinom siromakov, stiskalca pa zdrobi. 5 Bali se te bodo, dokler bo svetilo solnce in dokler trajal mesec, od roda do roda. 6 Pride kakor vlaga na pokošen travnik, kakor deževje, ki namaka zemljo. 7 Pravični bode v cvetu ob času njegovem, in mirú bo obilost, dokler ne izgine luna. 8 In gospodoval bode od morja do morja in od velereke do mej zemlje. 9 Pred njim se bodo klanjali prebivalci puščave, in sovražniki njegovi bodo lizali prah. 10 Kralji tarsiški in *kralji* z otokov mu bodo nosili dari, kralji iz Sabeje in Sabe mu prineso davek. 11 Dà, molili ga bodo vsi kralji, vsi narodi mu bodo služili.

12 Kajti rešil bode siromaka, ki vpije na pomoč, in ubožca, ki mu ni pomočnika. 13 Usmili se slabotnega in potrebnega ter duše potrebnih bo rešil. 14 Zatiranja in silovitosti oprosti njih dušo, ker draga je njih kri v očeh njegovih. 15 In živel bode *ubožec*, in *kralj* mu bo dajal zlata sabejskega, in bode prosil zanj neprestano, ves dan ga blagoslavljal. 16 Preobilo bode žita v deželi, do vrhov gorá, šumel bo kakor Libanon sad njegov; in *ljudstva* bode zacvetlo po mestih kakor trave zemeljske. 17 Ime njegovo bode vekomaj; dokler bode trajalo solnce, bode poganjalo ime njegovo, in blagoslavljali se bodo v njem *in* ga blagrovali vsi narodi.

18 Slava GOSPODU, Bogu, Bogu Izraelovemu, ki sam dela čuda. 19 In slava bodi slavnemu imenu njegovemu vekomaj, in slave njegove naj se napolni vsa zemlja! Amen in Amen!

20 Konec molitev Davida, sina Jesejevega.

Psalmov knjiga tretja.

Psalm 73.

Psalm Azafov.

1 Zares, dober je Bog Izraelu, njim, ki so čistega srca. 2 Jaz pa — malo da se niso spoteknile noge moje, skoraj nič, da niso izpodrtnili koraki moji. 3 Zakaj zavidal sem prevzetnikom, ko sem gledal brezbožnih blagostanje. 4 Ker ni ga trpljenja do njih smrti, poln zdravja je njih život. 5 Njim se ni truditi kakor *drugim* smrtnikom, in kakor *druge* ljudi jih ne tepo nadloge. 6 Zato jim je ošabnost okrog vratu kot verižica, silovitost jih pokriva kakor obleka. 7 Oči jim gledajo debele iz polti zalite, v domišljavosti srca prestopajo *vse meje*. 8 Rogajo se in hudobno govoré o zatiranju, govoré kot vzvišeni *nad vse*. 9 Proti nebu dvigajo usta svoja, in *kar izreče* njih jezik, mora veljati na zemlji. 10 Zato hiti za njimi njih ljudstvo, in *njih nauke* srkajo kot vodo obilo. 11 In govoré: Kako naj Bog ve? Ali je pač kaj znanja pri Najvišjem? 12 Glejte! ti so brezbožni in, vsekdar živeč brez skrbi, kopičijo bogastvo! 13 Res, zastonj sem čistil srce svoje in v nedolžnosti umival svoje roke, 14 ker sem bil vendarle tepen ves dan, in kaznen me je iznova *zadela* vsako jutro. — 15 Ako bi bil jaz rekel: Govoril bodem istotako, glej, nezvest bi bil rodu tvojih otrok.

16 Tedaj sem premišljal, da bi to razumel: a pretežavno je bilo očem mojim. 17 Dokler nisem stopil v svetišča Boga mogočnega in zagledal njih konca. 18 Zares, na polzka tla si jih postavil, treščiš jih, da bodo v podrtine. 19 Kako so hipoma opustošeni, konec jih je, poginili so v grozah! 20 So kakor sanje, ko se

je zbudil kdo; tako, Gospod, ko se zbudiš, uničiš njih podobo.

21 Ko se mi je grenkobe polnilo srce in me je bodlo v ledicah mojih, 22 tedaj sem bil brez-pameten in nisem vedel ničesar, *kakor* živina sem bil pred teboj. 23 A vendar sem vedno s teboj, *ker* si me prijel za desnico mojo. 24 Po svetu svojem me bodeš vodil in naposled sprejel v slavo. 25 Kdo bi mi bil v nebesih *razen tebe*? in če tebe imam, se ne veselim ničesar na zemlji. 26 Najsi peša meso moje in srce moje — skala srca mojega in delež moj je Bog vekomaj. 27 Ker glej, kateri so daleč od tebe, poginejo; pokončaš ga, kdorkoli se s prešestvovanjem *izneveri* tebi. 28 Jaz pa — dobro mi je, da sem blizu Boga; v Gospoda Jehovo stavim pribežališče svoje, da cznanjam vsa dela tvoja.

Psalm 74.

Nauk, Azafov.

1 Zakaj, o Bog, *nas* zametaš vedno? zakaj se kadi jeza tvoja zoper čedo paše tvoje? 2 Spomni se občine svoje, ki si jo pridobil oddavnaj in odkupil za rod posesti svoje, gore Sionske, ki si na njej prebival! 3 Prispej k podrtinam večnim! Vse zlo je storil sovražnik v svetišču. 4 Rjuli so nasprotniki tvoji sredi zbirališča tvojega, postavili so svoja znamenja za znamenja. 5 Bilo je videti, kakor da vsak dviga kvišku sekuro v goščavi gozdni. 6 In zdaj razbijajo rezbe njegove vse s sekirami in s kladi. 7 Zažgali so svetišče tvoje, do tal so oskrunili prebivališče tvojega imena. 8 Rekli so v srcu svojem: Ugonobimo jih vse vkup! Požgali so vsa zbirališča Boga mogočnega v deželi. 9 Znamenj naših ne vidimo, ni več proroka, in ni ga med nami, ki bi vedel, doklej —?

10 Doklej, o Bog, bode zasramoval stiskalec, večno li bode zaničeval sovražnik ime tvoje? 11 Zakaj odtezaš roko svojo in desnico svojo? *Potegni jo iz nedrij svojih in naredi konec!*

12 Vendar pa je Bog kralj moj že od nekdaj, ki dela rešitve na zemlji. 13 Ti si razklal v moči svoji morje, razbil si zmajem glave na vodah. 14 Ti si raztreskal leviatanu glave, dal si ga za jed rodu, zverinam puščave. 15 Ti si odprl studenec in potok, ti si posušil reke neusahljive. 16 Tvoj je dan, tvoja tudi noč, ti si napravil luč *njeno* in solnce. 17 Ti si določil vse meje zemlji, poletje in zimo napravil si ti.

18 Spomni se *vendar*, da je sovražnik sramotil GOSPODA in da ljudstvo nespametno zaničuje ime tvoje. 19 Ne daj tisti zveri duše grlice svoje, krdela ubožcev svojih ne zabi vekomaj. 20 Ozri se na zavezo, ker po kotih dežele je polno bivališč silovitosti. 21 Ponižanec naj se ne vrne osramočen, ubožec in siromak naj hvalita ime tvoje. 22 Vstani, o Bog; potegni se za pravdo svojo, spomni se zasramovanja, ki ti ga *delajo* nespametneži vsak dan. 23 Ne pozabi glasu sovražnikov svojih, ropota vzpenjajočih se zoper tebe, ki se vedno vzdiguje kvišku.

Psalm 75.

Načelniku godbe; *kakor* „Ne pogubi!“ Psalm Asafov in pesem.

1 Slavimo te, o Bog, slavimo; ker blizu je ime tvoje, čuda tvoja se oznanjajo. 2 Zakaj *ko* pride določeni čas, jaz bodem sodil pravično. 3 Raztaja se zemlja in vsi prebivalci njeni — jaz sem utrdil stebre njene». (Sela.)

4 Govorim prevzetnikom: Nikar se ne po našajte! in krivičnikom: Ne dvigajte rogov! 5 Ne dvigajte visoko rogov svojih, ne govorite drzno s trdim vratom. 6 Zakaj ne od vzhoda,

ne od zahoda, tudi ne od puščave ne *pride* povišanje. 7 Marveč Bog je sodnik: tega poniža, onega poviša. 8 Kajti čaša je v roki GOSPODOVI in se peni od vina, polna je mešanice, in iz nje on naliva: še njeno goščo bodo srkajoč pili vsi krivičniki na zemlji. 9 Jaz pa bodem oznanjal vekomaj, prepeval psalme Bogu Jakobovemu. 10 In vse rogove polomim brezbožnikom; zvišajo pa se naj rogovi pravičnikom.

Psalm 76.

Načelniku godbe; na strune. Psalm Asafov in pesem.

1 Znan je v Judu Bog, v Izraelu je veliko ime njegovo. 2 V Salemu je koča njegova in prebivališče njegovo na Sionu. 3 Tamkaj je strl ognjene pšice lokov, ščit in meč in vojsko. (Sela.) 4 Svetel si ti, veličasten, bolj nego gore roparske. 5 Plen so postali srčni korenjaki, zaspali so v svoje spanje, in nobeden tistih junakov ni našel moči v rokah svojih. 6 Od hudovanja tvojega, o Bog Jakobov, sta onemogla voz in konj.

7 Ti, ti si strašen, in kdo more stati pred teboj, kadar se jeziš? 8 Z neba si dal slišati sodbo, zemlja se je zbala in utihnila. 9 Ko je na sodbo vstal Bog, da bi rešil vse krotke na zemlji. (Sela.) 10 Res, srd človeški ti je v slavo, z zalogo obilega srda svojega se opašeš. 11 Obetajte in izvršujte obljube GOSPODU, Bogu svojemu; vsi, ki so okoli njega, naj mu prineso dari, strašnemu. 12 Ki uničuje napuh prvakov, strašen je zemeljskim kraljem.

Psalm 77.

Načelniku godbe; za Jedutuna. Psalm Asafov.

1 Z glasom svojim hočem vpiti k Bogu, z glasom svojim k Bogu, in nagne uho k meni.

2 Ob dnevi stiske svoje sem iskal Gospoda, roka moja je bila po noči *proti nebu* iztegnjena neprenehoma, duša moja se je branila pri-pustiti tolažbo. 3 Spominjam se Boga in sto-kam, premišljam, in duh moj omaguje. (Sela.) 4 Ne daš mi zatisniti oči, izbegam sem tako, da govoriti ne morem. 5 Čase premišljujem staro-davne, *prejšnjih* vekov leta. 6 Spominjam se ponočne godbe svoje na strune, v srcu svojem premišljam in duh moj preiskuje, *govoreč*: 7 Ali bi na večne čase zametal Gospod, ali ne bode nikdar več milostiv? 8 Je li pri kraju milost njegova za vselej? Je li konec obljubi njegovi od roda do roda? 9 Ali je pozabil Bog mogočni deliti milost, ali je pa v jezi zaprl usmiljenje svoje? (Sela.) 10 Na to si rečem: To je moja bolezen, leta *trpljenja*, namenjena mi od do-snice Najvišjega.

11 S hvalo bodem spominjal dejanj GOSPO-DOVIH, dà, spominjal se bodem *vseh* čudes tvo-jih od starodavnosti. 12 In premišljal bodem vsaktero delo tvoje in o dejanjih tvojih bodem razmišljal. 13 O Bog, v svetosti je steza tvoja; kdo je velik Bog mogočni kakor Bog *naš*? 14 Ti si sam Bog mogočni, čudodelni, pokazal si moč svojo med narodi. 15 Odrešil si s *po-vzdignjeno* roko ljudstvo svoje, sinove Jako-bove in Jožefove. (Sela.) 16 Videle so te vode, o Bog, videle so te vode in se tresle, dà, po-tresla so se brezna. 17 Izlili so oblaki vode, glas so zagnali gornji oblaki, tudi pšice tvoje so švigale semtertja. 18 Bobnel je grom tvoj v viharju, bliski so razsvetljevali vesoljni svet, potresla se je zemlja in trepetala. 19 Skozi morje je *šla* pot tvoja in steza tvoja skozi široke vode, kjer sledovi tvoji niso znani. 20 Vo-dil si kakor čedo ljudstvo svoje po Mojzesu in Aronu.

Psalm 78.

Pouk Asafov.

1 Poslušaj, ljudstvo moje, nauk moj, nagnite uho svoje govoru mojih ust. 2 V prilikah odprem usta svoja, razglasim uganke iz starih časov. 3 Kar smo slišali in spoznali, kar so nam pripovedovali očetje naši, 4 ne bomo prikrivali njih otrokom, pripovedujoč naslednjemu rodu preslavna dela GOSPODOVA in moč njegovo in čuda njegova, ki jih je storil.

5 Kajti ustanovil je pričevanje v Jakobu in postavil zakon v Izraelu, kar je zapovedal očetom našim, da naj jih oznanjajo svojim otrokom. 6 Da to spozna naslednji rod, otroci, ki bodo rojeni, in ti vstanejo ter pripovedujejo otrokom svojim: 7 Upanje svoje da naj stavijo na Boga in ne pozabijo naj dejanj Boga mogočnega, temuč hranijo naj zapovedi njegove. 8 In ne bodo naj kakor njih pradedje, rod trdovraten in uporen, rod, ki ni obrnil v pravo smer srca svojega in čigar duh ni bil zvest Bogu mogočnemu. 9 Sinovi Efraimovi, lokostrelci oboroženi, so obrnili hrbte ob času bitve. 10 Ohranili niso zaveze Božje in so se branili hoditi po zakonu njegovem, 11 pozabivši dejanja njegova in čudovita dela njegova, katera jim je bil pokazal.

12 Delal je čuda pred njih pradedi v deželi Egiptovski, na polju Zoanskem. 13 Razklal je morje in peljal jih čez, in postavil je vode kakor jez. 14 In spremljal jih je z oblakom po dnevi in vso noč s svetlobo ognja. 15 Razklal je skale v puščavi in jih je obilo napojil kakor iz globočin. 16 Potoke je izpeljal iz skale in storil, da so vode tekale doli kakor reke.

17 Vendar so še dalje grešili zoper njega, upirali se Najvišjemu v pustinji. 18 In izkušajoč Boga mogočnega v srcu svojem, so zahte-

vali jed po svojega srca želji. 19 In grdo govoreč zoper Boga, so rekli: Ali bi mogel Bog mogočni pripraviti mizo v tej puščavi? 20 Glejte, ob skalo je udaril, da so tekle vode, in potoki so se udrli — ali bo mogel dati tudi kruha ali pa oskrbeti mesa ljudstvu svojemu? 21 Zato se je GOSPOD, ko je to slišal, razsrdil, in ogenj se je vnel zoper Jakoba in tudi jeza se je kadila zoper Izraela. 22 Ker niso verovali v Boga in niso upali v rešenje njegovo. 23 In vendar je zapovedal oblakom zgoraj in odprl vrata nebeška, 24 in dežil nanje mano za jed in jim dal žito nebeško. 25 Kruh močnih je jedel človek; brašna jim je pošiljal dositega. 26 Zagnal je vzhodni veter na nebu in z močjo svojo je pripeljal jug, 27 in je dežil nanje meso kakor prah in kakor morski pesek ptiče krilate, 28 metal jih je med njih šatore, okoli njih prebivališč. 29 In jedli so in bili so nasičeni močno, in česar so poželeli, jim je prinesel. 30 Še se niso iznebili poželenja svojega, še jim je bila jed v ustih, 31 ko je jeza Božja vzplamtela proti njim in morila med močnimi izmed njih in pokončavala mladeniče Izraelove.

32 Ob vsem tem so še grešili in niso verovali v čudovita dela njegova. 33 Zato je storil, da so v ničevosti potekali njih dnevi in njih leta v naglici. 34 Ko jih je pobijal, tedaj so popraševali po njem, in so se izpreobrnili ter zjutraj že iskali Boga mogočnega, 35 spomnivši se, da je bil Bog njih skala in Bog mogočni, Najvišji, njih odrešenik. 36 Tedaj so ga z usti svojimi dobrikali in z jezikom svojim so se mu lagali, 37 a njih srce ni bilo utrjeno pri njem in niso se izkazali zvesti zavezi njegovi.

38 Toda on je usmiljen, odpušča krivico in ne pokončuje; in mnogokrat je ustavil svoj srd in ni vnemal vse jeze svoje. 39 Spominjal se je namreč, da so meso, sapa, ki gre in se ne vrne. 40 Kolikokrat so se mu uprli v puščavi,

so ga žalili v samoti! 41 Zopet in zopet so izkušali Boga mogočnega in žalili Svetega Izraelovega. 42 Niso se spominjali roke njegove, ne dne, ko jih je bil otel zatiralca, 43 ko je v Egiptu delal znamenja svoja in čuda svoja na polju Zoanskem. 44 V kri je izpremenil njih potoke, da niso mogli piti tekočih vod svojih. 45 Poslal je nanje muhe, ki so jih žrle, in žabe, ki so jih ugonabliale. 46 In dal je njih sadež cvrčku, in kobilici, kar so s trudom posejali. 47 Uničil je s točo njih trte in smokve njih z mrazom. 48 Izročil je toči tudi njih živino in njih čede bliskom. 49 Izpustil je nanje jeze svoje žar, srd in nevoljo in stisko, celo krdelo angelov nesreče. 50 *Prosto* pot je napravil svoji jezi, smrti ni ubranil njih duš in življenje njih je izročil kugi. 51 In udaril je vse prvorojence v Egiptu, prvino moči v šatorih Kamovih.

52 Svoje ljudstvo pa je odpeljal kakor ovce, in vodil jih je kakor čedo po puščavi. 53 In peljal jih je varno, da se jim ni bilo bati, a njih sovražnike je pokrilo morje. 54 Pripeljal jih je do meje svetišča svojega, gore te, ki si jo je pridobila desnica njegova. 55 Izgnal je izpred njih obličja narode in jih je po žrebu razmeril *Izraelu* v posest in v njih šatorih je dal prebivati Izraelovim rodovom.

56 Vendar so izkušali Boga Najvišjega in se mu upirali in pričevanj njegovih se niso držali. 57 Temuč obrnili so se in nezvesto ravnali kakor njih pradedje, obrnili so se kakor lok, ki strelja napačno. 58 Dražili so ga z višinami svojimi in s podobami malikov svojih so ga razvneli do ljubosumnosti. 59 Slišal je Bog in se razsrdil, in Izrael se mu je silno zastudil. 60 In zapustil je prebivališče v Silu, šator, ki ga je bil postavil med ljudmi. 61 In dal je v sužnost svojo moč in slavo svojo zatiralcu v pest. 62 Izročil je meču ljudstvo svoje in zoper

dedino svojo se je razsrdil. 63 Ogenj je požrl mladeniče njegove, in devicam njegovim se ni pela svatovska pesem. 64 Duhovniki njegovi so padli pod mečem, in vdove njegove niso mogle žalovati.

65 Tedaj se je zbudil Gospod, kakor da bi bil spal, kakor junak, ki vriska od vina. 66 In udaril je sovražnike svoje odzadaj, sramoto večno jim je naložil. 67 Zavrgel je pa šator Jožefov in rodu Efraimovega ni izvolil. 68 Temuč izvolil je rod Judov, goro Sionsko, ki jo je ljubil. 69 In sezidal si je enako *nebeškim* višavam svetišče svoje, enako zemlji, ki jo je utrdil na veke. 70 In izvolil je Davida, hlapca svojega, vzemši ga iz ovčje ograje; 71 izza doječih ga je pripeljal, da bi pasel Jakoba, ljudstvo njegovo, in Izraela, dediščino njegovo. 72 Ki jih je pasel po poštenosti srca svojega in vodil jih z obilo razsodnostjo svojih rok.

Psalm 79.

Psalm Asafov.

1 O Bog, pridrli so pogani v dediščino tvojo, oskrunili so hram svetosti tvoje, v groblje so izpremenili Jeruzalem. 2 Dali so hlapcev tvojih trupla ptičem nebeškim, meso svetnikov tvojih zverinam zemlje. 3 Prelivali so njih kri kakor vodo okrog Jeruzalema, in ni ga bilo, ki bi jih pokopaval. 4 V zasramovanje smo sosedom svojim, v zasmehovanje in norčevanje njim, ki so okoli nas.

5 Doklej, GOSPOD, bodeš li se jezil večno? Bode li gorela kakor ogenj gorečnost tvoja? 6 Izlij srd svoj na pogane, ki te ne spoznavajo, in na kraljestva, ki ne kličejo tvojega imena! 7 Kajti pojedli so Jakoba in razdejali so prebivališče njegovo. 8 Ne spominjaj se krivic prednikov naših zoper nas, brzo naj nam pride

naproti usmiljenje tvoje, ker obubožali smo silno. 9 Pomagaj nam, Bog zveličanja našega, zavoljo časti svojega imena, in reši nas ter prikrij grehe naše zaradi svojega imena. 10 Zakaj naj bi govorili pogani: Kje je njih Bog? Znano bodi med pogani pred našimi očmi maščevanje krvi prelite hlapcev tvojih.

11 Pred obličje tvoje naj pride zdihovanje jetnikov, po velikosti moči svoje ohrani v življenju, katere že izročajo smrti. 12 In povrni sosedom našim sedemkrat v njih naročje sramoto njih, s katero so te zasramovali, o Gospod. 13 Mi pa, ljudstvo tvoje in čeda paše tvoje, te bodemo slavili večno; od roda do roda bodemo oznanjali hvalo tvojo.

Psalm 80.

Načelniku godbe; kakor „Lilije“. Pričevanje. Psalm Asafov.

1 O pastir Izraelov, poslušaj, ki vodiš Jozefa kakor čedo, ki stoluješ nad kerubi, pokaži se v svetlobi *svoji*! 2 Pred Efraimom, Benjaminom in Manasom zbudi moč svojo ter pridi nam v rešitev. 3 O Bog, postavi nas v prejšnji stan, razjasni obličje svoje, in rešeni bomo.

4 GOSPOD, Bog nad vojskami, doklej se bo-
de kadila jeza tvoja ob molitvi tvojega ljudstva? 5 Pasel si jih s solznim kruhom in piti si jim dal solz obilo mero. 6 Postavil si nas za prepir sosedom našim, in sovražniki se *nam* smejejo med seboj. 7 O Bog nad vojskami, postavi nas v prejšnji stan, razjasni obličje svoje, in rešeni bomo.

8 Trto si bil prestavil iz Egipta, pregnal si narode, da bi jo zasadil. 9 Pripravil si prostor pred njo, da se je ukoreninila in prerasla deželo. 10 Senca njena je pokrivala gore in njene veje cedre največje. 11 Iztezala je mladike

svoje do morja in proti Reki rozge svoje. 12 Zakaj si podrl ograje njene, da jo obirajo vsi mimohodeči? 13 Razriva jo merjasec iz gozda in divjačina poljska jo objeda.

14 O Bog nad vojskami, povrni se, prosimo, ozri se z nebes ter glej, in skrbi za to trto 15 in ohrani, kar je bila vsadila desnica tvoja, in sina, ki si ga močnega storil sebi. 16 Požgana je z ognjem, odrezana; od hudovanja obličja tvojega vsi ginejo. 17 Roka tvoja bodi nad možem desnice tvoje, sinom človeškim, ki si ga močnega storil sebi. 18 In ne umaknemo se od tebe; oživi nas zopet, in klicali bomo ime tvoje. 19 GOSPOD, Bog nad vojskami, postavi nas v prejšnji stan, razjasni obličje svoje, in rešeni bomo.

Psalm 81.

Načelniku godbe; na gitit. *Psalm Asafov.*

1 Pojte glasno Bogu, moči naši, ukajte Bogu Jakobovemu! 2 Zapijte hvalnice in udarite na boben, na citre milozvočne in brenklje! 3 Zatrobite ob mlaju na rog, ob ščipu, v dan praznika našega! 4 Ker postava je to za Izraela, naredba Boga Jakobovega, 5 ki je to za pričevanje postavil v Jožefu, ko je šel proti deželi Egiptovski, *kjer* sem slišal govor neznani. 6 Odtegnil sem izpod bremena ramo njegovo, roke njegove sem oprostil tovarne košare. 7 Ko si vpil v oni stiski, sem te rešil; odgovoril sem ti izza ogrinjala groma, izkušal sem te pri vodah Meribskih. (Sela.)

8 Čuj, ljudstvo moje, in izpričeval ti bodem; o Izrael, da bi me poslušal! 9 Ne bodi v tebi boga tujega, nikar se ne klanjaj bogu inostrancev! 10 Jaz sem GOSPOD, Bog tvoj, ki sem te izpeljal iz dežele Egiptovske: odpri široko usta svoja, in jaz jih napolnim. 11 Ali ljudstvo moje

ni poslušalo glasu mojega in Izrael mi ni bil pokoren. 12 Zatorej sem jih pustil, *naj hodijo* po srca svojega zakrknjenosti, in hodili so po krivih naklepih svojih. 13 O, ko bi me bilo poslušalo ljudstvo moje, ko bi bil Izrael hodil po mojih potih! 14 Kar mahoma bi bil potlačil njih sovražnike in zoper njih zatiralce bi bil obrnil roko svojo. 15 Sovražilci GOSPODOVI bi se mu bili vdajali z laskanjem, in njegov čas bi bil trajal večno. 16 In živil bi ga bil s pšenico najboljšo in z medom iz skalovja bi te bil sitil.

Psalm 82.

Psalm Asafov.

1 Bog stoji v zboru Božjem, sodi sredi bogov. 2 Doklej bodete sodili krivično in se ozirali na brezbožnih zunanjost? (Sela.) 3 Potegujte se za pravdo ubožca in sirote, nesrečnemu in siromaku pomagajte do pravice! 4 Oprostite ubogega in potrebnega, iz roke krivičnih ga rešite! 5 A ne vedo in ne umejo ničesar, v temi hodijo neprestano: majó se vse podstave dežele! 6 Jaz sem rekel: Bogovi ste in Najvišjega sinovi vi vsi. 7 Toda umrjete kakor navaden človek in padete kakor kdorkoli izmed poglavarjev. 8 Vstani, o Bog, sodi zemljo; ti namreč dobiš vse narode v last.

Psalm 83.

Pesem in psalm Asafov.

1 O Bog, ne molči, ne delaj se gluhega in ne miruj, o Bog mogočni! 2 Zakaj, glej, neprijatelji tvoji ropočejo in sovražilci tvoji dvigajo glave. 3 Zoper ljudstvo tvoje kujejo prekanjene naklepe in posvetujejo se zoper varovance tvoje. 4 Govoré: Pridite in potrebimo jih, da ne bodo

narod, da se nihče ne spominja več imena Izraelovega. 5 Kajti naklep so storili v srcu enih misli; zoper tebe so sklenili zavezo: 6 šatoru Edomovi in Izmaelci, Moab in Agarenci, 7 Gebal in Amon in Amalek, Filisteja s Tira prebivalci; 8 tudi Asirec se jim je pridružil, v pomoč so bili sinovom Lotovim. (Sela.)

9 Stóri jim kakor Midijancem, kakor Sisarju, kakor Jabinu ob potoku Kisonu, 10 ki so bili pokončani pri Endorju, postali so zemlje gnoj! 11 Naredi njih plemenitnike kakor Oreba in kakor Zeba, kakor Zebaba in Zalmuna vse njih poglavarje. 12 Ker so rekli: Vzemimo si v last prebivališča Božja! 13 Bog moj, naredi jih kakor prah v vrtincu, kakor pleve pred vetrom! 14 Kakor ogenj požiga gozd in kakor plamen, ki popali gore, 15 tako jih podi z viharjem svojim in z vrtincem svojim jih preplaši! 16 Sramoto napolni njih obličje, da bodo iskali ime tvoje, o GOSPOD! 17 Rdečica naj jih oblije in zbegajo naj se za ves čas, sramujejo se naj in poginejo, 18 da spoznajo, da si ti, *ki ti je* ime Jehova, sam Najvišji nad vesoljno zemljo.

Psalm 84.

Načelniku godbe; na gitit. Sinov Korahovih psalm.

1 Kako ljuba so prebivališča tvoja, o GOSPOD nad vojskami! 2 Duša moja hrepeni in koprni po vežah GOSPODOVIH, srce moje in meso moje radostno kličeta *v hrepenenju* po živem Bogu mogočnem. 3 Saj vrabec je našel dom in lastovka si gnezdo, kamor položi mladice svoje — oltarje tvoje, o GOSPOD nad vojskami, kralj moj in Bog moj! 4 Blagor jim, ki prebivajo v hiši tvoji, vedno te bodo hvalili. (Sela.) 5 Blagor človeku, čigar moč je v tebi: njim so v srcu pripravljene poti *na Sion*. 6 Gredé po Solzni dolini, si jo obračajo v kraj

studencev; saj tudi rani dež jo pokriva z blagoslovi. 7 Gredo od kreposti do kreposti, vsak njih se prikaže pred Bogom na Sionu.

8 GOSPOD, Bog nad vojskami, čuj molitev mojo, poslušaj, o Bog Jakobov! (Sela.) 9 Poglej, o Bog, ki si ščit naš, in glej maziljenca svojega obličjel 10 Kajti boljši je en dan v vežah tvojih nego tisoč *drugje*; rajši hočem stati ob pragu v hiši Boga svojega nego prebivati v brezbožnosti šatorih. 11 Zakaj solnce in ščit je GOSPOD, Bog, milost in slavo daje GOSPOD, dobrega ne krati njim, ki hodijo v poštenosti. 12 GOSPOD nad vojskami, blagor človeku, čigar upanje je v tebel

Psalm 85.

Načelniku godbe. Psalm sinov Korahovih.

1 Blagovoljen si bil nekdanj, o GOSPOD, deželi svoji, nazaj si pripeljal iz sužnosti Jakoba. 2 Odpustil si krivico ljudstvu svojemu, pokrili si ves njih greh. (Sela.) 3 Umaknil si ves srd svoj, odvrnil si se od jeze svoje, da ni kipela 4 Postavi nas v prejšnji stan, o Bog zveličanja našega, in potolaži nevoljo svojo proti nam. 5 Ali se bodeš večno jezil nad nami, raztezal jezo svojo od roda do roda? 6 Ali nas zopet ne postaviš v življenje, da se ljudstvo tvoje raduje v tebi? 7 Pokaži nam, GOSPOD, milost svojo, in daj nam zveličanje svoje!

8 Pa poslušal bodem, kaj govori Bog močni, GOSPOD. Da, mir govori ljudstvu svojemu in svetnikom svojim, samo v nespamet naj se ne povrnejo. 9 Res, blizu je njim, ki se njega bojé, zveličanje njegovo, da bi *zopet* slava prebivala v deželi naši. 10 Milost in rešnica se bosta srečavala, pravičnost in mir se poljubita. 11 Zvestoba požene iz zemlje, in pravičnost bo gledala iz nebes. 12 GOSPOD bode

tudi dal, kar je dobro, in zemlja naša obrodi svoj sad. 13 Pravičnost bode pred njim hodila in *nas* postavila na pot stopinj njegovih.

Psalm 86.

Molitev Davidova.

1 Nagni, GOSPOD, uho svoje in usliši me, ker siromak sem in ubožen. 2 Ohrani dušo mojo, ker tisti sem, ki mu deliš milost; reši hlapca svojega, ti Bog moj, ki ima upanje v tebe. 3 Milost mi izkaži, Gospod, ker k tebi kličem ves dan. 4 Razveseli dušo svojega hlapca, ker do tebe, Gospod, povzdigujem dušo svojo. 5 Ti namreč, Gospod, si dober in rad prizanašaš, in obilen si v milosti vsem, ki te kličejo.

6 Čuj molitev mojo, o GOSPOD, in poslušaj prošnji mojih glas. 7 V dan stiske svoje te kličem, ker me uslišiš. 8 Ni ti enakega med bogovi, o Gospod, in del ni tvojim enakih. 9 Vsi narodi, kar si jih ustvaril, pridejo in klanjali se bodo pred teboj, o Gospod, in čast dado tvojemu imenu. 10 Zakaj ti si velik in delaš čuda, ti sam si Bog. 11 Uči me, GOSPOD, pot svojo, in hodil bom v resnici tvoji; zberi srce moje, da se boji tvojega imena. 12 Slavit te bodem, Gospod, Bog moj, iz vsega srca svojega in povelečeval bodem ime tvoje vekomaj. 13 Ker velika je milost tvoja do mene, in rešil si dušo mojo iz najglobočje jame.

14 O Bog, prevzetniki so se vzdignili zoper mene in silovitnikov krdelo preži po življenju mojem, in tebe si niso *predstavili* pred oči. 15 Ti pa, Gospod, Bog mogočni, usmiljen si in milosten, počasen v jezo in obilen v milosti in resnici. 16 Ozri se v me in stori mi milost; daj moč svojo hlapcu svojemu in reši dekle svoje sina. 17 Stóri mi znamenje v dobro, da vidijo

sovražilci moji in se s sramoto oblijo, ker si mi ti, GOSPOD, pomagal in me potolažil.

Psalm 87.

Sinov Korahovih psalm in pesem.

1 Ustanovitev svojo na svetih gorah, 2 vrata sionska ljubi GOSPOD bolj ko vsa prebivališča Jakobova. 3 Prečastno je, kar se govori o tebi, o mesto Božje. (Sela.) 4 «Imenoval bodem Egipt in Babilon med njimi, ki me poznajo; glej, Filisteja in Tir z Etiopijo — ta je rojen ravno tam». 5 Zato se bode govorilo o Sionu: Ta in oni je rojen v njem, in on, Najvišji, ga utrdi. 6 GOSPOD bode našteval, popisujoč narode: Ta je rojen ravno tam. (Sela.) 7 In peva je in plešoč, *poreko*: Vsi studenci moji so v tebi

Psalm 88.

Pesem in psalm sinov Korahovih. Načelniku godbe; na mahalat leanot. Pouk Hemana Ezrahovca.

1 O GOSPOD, Bog zveličanja mojega, po dnevi kličem in po noči pred teboj. 2 Pred obličje tvoje pridi molitev moja, nagni uho svoje k mojemu vpitju. 3 Kajti nasičena je z nadlogami duša moja in življenje moje se bliža državi smrti. 4 Štejejo me med tiste, ki gredo doli v jamo; podoben sem možu, ki mu je minila življenja moč. 5 Med mrtvimi sem zapuščen kakor pobiti, ležeči v grobu, ki se jih ne spominjaš več, ker so ločeni od tvoje roke. 6 Položil si me v jamo najglobočjo, v kraje temne. v globočine. 7 Trdo me tlači jeza tvoja in vse valove svoje zaganjaš v me. (Sela.) 8 Oddalil si od mene znance moje, storil si me njim v najhujšo gnusobo; zajet sem, in pobegniti ne morem. 9 Oko moje mrli od bede; kličem te, GOSPOD, vsak dan k tebi razpenjam roke svoje.

10 Bodeš li na mrtvih delal čudeže? Ali mrtvi vstajajo, da bi te slavili? (Sela.) 11 Ali naj bi se v grobu oznanjala milost tvoja, zvestoba tvoja v kraju pogube? 12 Ali se mar v temini spoznajo čuda tvoja in pravičnost tvoja v pozabljenja deželi?

13 Jaz pa vpijem, GOSPOD, k tebi, že zjutraj ti hiti naproti molitev moja. 14 Zakaj zametaš dušo mojo, o GOSPOD, skrivaš mi obličje svoje? 15 Siromak sem in blizu smrti od mladosti svoje, strahove tvoje prenašam in sem izbegan. 16 Jeze tvoje žar gre čezme, strahote tvoje me uničujejo: 17 obdajajo me kakor vode ves dan, obstopajo me vse skupaj 18 Oddalil si od mene prijatelja in tovariša, temine so mi znanci *edini*.

Psalm 89.

Pouk Etana Ezrahovca.

1 O milostih GOSPODOVIH bodem peval vekomaj, rodu za rodom bodem oznanjal z usti svojimi zvestobo tvojo. 2 Rekel sem namreč: Vekomaj se bode milost sezidavala, v samih nebesih utrdiš zvestobo svojo. 3 «Sklenil sem zavezo z izvoljencem svojim, prisegel sem Davidu, svojemu hlapcu: 4 Na vekomaj utrdim seme tvoje in stavlil bodem prestol tvoj od roda do roda». (Sela.) 5 Zato slavé nebesa čudovito *delo* tvoje, o GOSPOD, tudi zvestobo tvojo v zboru svetnikov. 6 Zakaj kdo naj se v nebeških višavah primerja GOSPODU, kdo je GOSPODU podoben med sinovi Božjimi? 7 *On je* Bog mogočni, jako strašen v zboru svetnikov in strašnejši mimo vseh, ki so okrog njega. 8 O GOSPOD, Bog nad vojskami, kdo je tebi enako mogočen, GOSPOD? In zvestoba tvoja biva okrog tebe.

9 Ti gospoduješ nad morja divjostjo, ko se vzpenjajo valovi njegovi, ti jih krotiš. 10 Zdro-

bil si Egipt, da je kakor strt, z ramo svoje moči si razkropil sovražnike svoje. 11 Tvoja so nebesa, tvoja tudi zemlja; vesoljni svet in česar je poln ustanovil si ti. 12 Sever in jug, ti si ju ustvaril; Tabor in Hermon veselo pobjeta o imenu tvojem. 13 Velemožna je rama tvoja, krepka je roka tvoja, vzvišena desnica tvoja. 14 Pravičnost in *prava* sodba sta podstava tvojemu prestolu, milost in resnica hodita pred obličjem tvojim. 15 Blagor ljudstvu, ki pozna trombe radostni glas! Ti hodijo v svetlobi obličja tvojega, o GOSPOD! 16 V imenu tvojem se radujejo ves dan in po pravičnosti tvoji se povišujejo. 17 Zakaj dika njih moči si ti, in po blagovoljnosti tvoji bo zvišan rog naš. 18 GOSPOD namreč je naš ščit in Svetnik Izraelov naš kralj.

19 Nekdaj si v prikazni govoril svetnikom svojim in rekel: Pomoč sem podelil junaku, povzdignil sem izvoljenega iz ljudstva. 20 Našel sem Davida, hlapca svojega, pomazilil sem ga s svetim oljem svojim. 21 Ž njim bodi roka moja stanovitna in rama moja naj ga krepča. 22 Ne bode ga stiskal sovražnik in sin krivice ga ne bode tlačil. 23 Temuč starem izpred njega nasprotnike njegove in sovražilce njegove udarim. 24 In moja zvestoba in milost moja bode ž njim, in v imenu mojem se povzdigne rog njegov. 25 In nad morje položim roko njegovo in nad reke njegovo desnico. 26 On me bode klical: Oče moj si ti, Bog moj mogočni in skala rešenja mojega. 27 Jaz pa ga postavim za prvorojenca, za najvišjega kraljem zemlje. 28 Vekomaj mu ohranim milost svojo, in zaveza moja mu ostani zvesta. 29 In postavim seme njegovo, da večno traja, in prestol njegov kakor dnevi nebes. 30 Ako zapusté sinovi njegovi zakon moj in ne bodo hodili v sodbah mojih, 31 ako oskrunijo postave moje in ne bodo ravnali po zapovedih mojih: 32 obiščem

s šibo njih pregreho in z udarci njih krivico. 33 Toda milosti svoje mu ne odtegnem in lagal ne bodem zoper zvestobo svojo. 34 Ne oskrunim zaveze svoje in ne izpremenim ustnic svojih obljube. 35 Enkrat sem prisegel pri svetosti svoji; zares, Davidu ne bodem lagal: 36 Večno bodi seme njegovo in prestol njegov kakor solnce pred mano. 37 Kakor luna bode stanovit venec vekomaj. In priča v nebeških višavah je zvesta. (Sela.)

38 Ti pa si zavrnel in zaničeval, razsrdil si se zoper maziljenca svojega. 39 Zaničeval si hlapca svojega zavezo, oskrunil *in vrgel* na tla venec njegov. 40 Podrl si vse ograje njegove, trdnjave njegove si izpostavil razdoru. 41 Plenili so ga vsi mimohodeči, v zasmeh je dan sosedom svojim. 42 Povzdignil si zatiralcev njegovih desnico, veselje napravil vsem sovražnikom njegovim. 43 Skrhal si tudi meča njegovega ostrino, in mu nisi dal zmagati v vojski. 44 Storil si, da je minila bleščoba njegova, in prestol njegov si zvrnil na tla. 45 Okrajšal si dni mladosti njegove, pokrnil si ga s sramoto. (Sela.)

46 Doklej, GOSPOD, bodeš li se skrival vekomaj? gorela bode kakor ogenj jeza tvoja? 47 Spomni se me — kako sem kratkih dni! Za kako ničevost si ustvaril vse otroke človeške! 48 Kateri mož je, ki živi in ne bo videl smrti, ki zavaruje dušo svojo zoper oblast groba? (Sela.) 49 Kje so, o Gospod, milosti tvoje nekdanje, ki si jih prisegel Davidu v zvestobi svoji? 50 Spomni se, Gospod, sramote hlapcev svojih, da nosim v prsih svojih *zasramovanje* vseh teh mnogih ljudstev, 51 s katerim so sramotili sovražniki tvoji, GOSPOD, s katerim so sramotili maziljenca tvojega stopinje.

52 Slava GOSPODU vekomaj! Amen in Amen!

Psalmov knjiga četrta.

Psalm 90.

Molitev Mojzesa, moža Božjega.

1 O Gospod, ti si nam bil prebivališče od roda do roda. 2 Ko niso bile še rojene gore in nisi bil naredil zemlje in vesoljnega sveta, dà, od vekomaj do vekomaj si ti Bog mogočni. 3 Pripraviš človeka, da razpade v prah, in veliš: Povrnite se, otroci človeški! 4 Zakaj tisoč let je v tvojih očeh kakor včerajšnji dan, ko je minul, in kakor čas ponočne straže. 5 *Kakor s povodnjijo jih pokončavaš, kot spanje so; zjutraj so kakor trava, ki vnovič poganja.* 6 Zjutraj cvete in poganja, zvečer jo pokose in usahne.

7 Kajti ginemo od jeze tvoje in vsled srda tvojega smo preplašeni. 8 Pred oči *svoje* si postavil krivice naše, skrivnosti naše v luč obličja svojega. 9 Kajti vsi dnevi naši minevajo v srdu tvojem, leta nam potekajo kot *kratka* misel. 10 Dnevi naših let — vseh jih je sedemdeset let, ali, ako smo prav krepki, osemdeset let; in *kar je naš* ponos v njih, je le trud in težava; zakaj hitro *vse* poteče in mi odletimo. 11 A kdo spoznava jeze tvoje moč in tvoj srd, boječ se te, kakor se spodobi? 12 Uči nas torej prav šteti naše dni, da si pridobimo srce modro.

13 Vrni se, GOSPOD! doklej —? in žal ti bodi za hlapce svoje! 14 Nasiti nas že ob jutranjem svitu z milostjo svojo, da veselo pojemo in se radujemo vse svoje dni. 15 Razveseli nas po *številu* dni, v katerih si nas ponižaval, in let, v katerih smo izkušali hudo. 16 Očitno bodi hlapcem tvojim delo tvoje in veličastvo tvoje nad njih otroki! 17 Nad nami pa bodi

ljubeznivost Gospoda, Boga našega, in delo naših rok podpiraj pri nas, delo, pravim, naših rok podpiraj!

Psalm 91.

1 Kdor stanuje v zavetju Najvišjega, bode počival v senci Vsemogočnega. 2 *Zato* pravim, GOSPODU: Pribežališče si moje in grad moj, Bog moj, v katerega upam. 3 Kajti on te bode rešil iz zanke ptičarjeve in kuge pogubne. 4 S perutjo svojo te pokrije, in pod krili njegovimi ti bode zavetje, ščit in bran je resnica njegova. 5 Ne boj se nočnega strahú, ne pšice, ki šviga po dnevi, 6 ne pogube, ki lazi v temi, ne kuge, ki razsaja opoldne. 7 Pade jih ob strani tvoji tisoč in desetkrat tisoč na desnici tvoji, a k tebi se ne približa. 8 Samo z očmi svojimi bodeš *to* gledal in videl povračilo brezbožnikov.

9 Ker si *rekel*: Ti, GOSPOD, si pribežališče moje, Najvišjega si postavil za prebivališče svoje, 10 ne zadene te nesreča nobena in šiba se ne približa šatoru tvojemu. 11 Zakaj angelom svojim zapove zate, da te hranijo po vseh potih tvojih. 12 Na rokah te bodo nosili, da ne zadeneš z nogo svojo ob kamen. 13 Po divjem levu bodeš hodil in po kači, teptal bodeš leva mladiča in zmaja.

14 Ker mi je vdan v ljubezni, *pravi Bog*, ga hočem oteti, na varno ga postavim, ker pozna ime moje. 15 Kadar me zakliče, ga uslišim, na strani mu bodem v stiski; rešim ga in počastim. 16 Nasitim ga z dolgostjo življenja in storim, da z veseljem gleda zveličanje moje.

Psalm 92.

Psalm *in* pesem za sobotni dan.

1 Dobro je slaviti GOSPODA in psalme pevati imenu tvojemu, o Najvišji! 2 Oznanjati zjutraj

milost tvojo in zvestobo tvojo vsako noč, 3 z desetostrunjem in z brenkljami, z umetno godbo na citre. 4 Kajti razveseljuješ me, GOSPOD, z delom svojim, glasno bodem prepeval o tvojih rok dejanjih. 5 Kako velika so dela tvoja, GOSPOD, silno globoke so misli tvoje! 6 Človek živinski ne spoznava in nespametnež ne umeje tega. 7 Ko poganjajo brezbožni kakor trava in cveto vsi, ki delajo krivico, *godi se to*, da bi se pogubili vekomaj.

8 Ti pa si vzvišen vekomaj, o GOSPOD! 9 Ker glej, sovražniki tvoji, GOSPOD, ker glej, sovražniki tvoji poginejo, razprše se vsi, ki delajo krivico. 10 Rog moj pa povzdigneš kakor samorogov, maziljen bodem s presnim oljem. 11 In oko moje gleda *veselje svoje* na zalezovalcih svojih, ušesa moja poslušajo, *kar mi je všeč* o njih, ki se vspenjajo zoper mene.

12 Kakor palma bode zelenel pravičnik, kakor cedra na Libanonu bode rastel. 13 Zasajeni v hiši GOSPODOVI bodo v vežah Boga našega poganjali mladike. 14 Še v sivosti bodo dajali sad, čvrsti ostanejo in zeleneči, 15 da cznanjajo, da je pravičen GOSPOD, skala moja, in krivice v njem ni nobene.

Psalm 93.

1 GOSPOD kraljuje, z veličastvom se je oblekel, oblekel se je GOSPOD, opasal z močjo; zato trdno stoji vesoljni svet, ne omahuje. 2 Trdno stoji prestol tvoj od nekdanj, od vekomaj si ti. 3 Vzdignile so se reke, o GOSPOD, vzdignile so reke šum svoj, vzdigujejo reke bobnenje svoje. 4 Večji ko šum mnogih vodá, ko vršenje morskih valov, *še tako* veličastnih, veličastnejši je GOSPOD v višavah! 5 Pričevanja tvoja so zaresljiva jako; hiši tvoji se spodobi svetost, o GOSPOD, na večne čase.

Psalm 94.

1 Bog mogočni maščevanja, o GOSPOD, Bog mogočni maščevanja, prikaži se! 2 Dvigni se, o zemlje sodnik, daj povračilo prevzetnim! 3 Doklej bodo brezbožni, o GOSPOD, doklej bodo veselja poskakovali brezbožni? 4 Ustijo se in govore predrzno, ponašajo se vsi, ki delajo krivico. 5 Tvoje ljudstvo, GOSPOD, teptajo v prah in tlačijo tvojo dediščino. 6 Moré vdovo in tujca in ubijajo sirote, 7 govoreč: Ne vidi GOSPOD in ne pazi Bog Jakobov. 8 Doumejte vendar, nespametni med ljudstvom, in neumneži, kdaj boste razumni? 9 Ali on, ki je vsadil uho, bi ne slišal? ali on, ki je naredil oko, bi ne videl? 10 Ali on, ki pokori narode, bi ne grajal, on, ki uči ljudi modrosti? 11 GOSPOD pozna misli človeške, da so zgolj ničemurnost.

12 Blagor možu, ki ga pokoriš, GOSPOD, in ga učiš iz zakona svojega, 13 da mu pripraviš pokoj od dni nesreče, dokler se ne izkoplje brezbožniku jama. 14 Kajti GOSPOD ne zavrže ljudstva svojega in dediščine svoje ne zapusti. 15 Temuč k pravičnosti se mora vrniti sodba, in zanj pojdejo vsi, ki so pravega srca.

16 Kdo bi vstal zame zoper hudodelnike? kdo bi se postavil zame zoper one, ki delajo krivico? 17 Ko bi mi ne bil GOSPOD pomoč, malo da ne bi prebivala v kraju molčanja duša moja. 18 Ko pravim: Omahuje noga moja, milost tvoja, o GOSPOD, me podpira. 19 Kadar mi je premnogo skrbi na srcu, tolažbe tvoje razveseljujejo dušo mojo. 20 Ali bi bil s teboj združen prestol pogube, ki snuje hudobnost pod pretvezo postave? 21 Četoma se zbirajo proti pravičnega duši in obsojajo kri nedolžno. 22 A GOSPOD mi je grad visok in Bog moj skala pribežališča mojega. 23 On obrača proti njim njih krivico in po njih hudobnosti jih pokonča; pokonča jih GOSPOD, naš Bog.

Psalm 95.

1 Pridite, veselo pevajmo GOSPODU, ukajmo skali zveličanja svojega! 2 Pojdimo pred obličje njegovo z hvalo, psalme pojoč, mu ukajmo. 3 Zakaj Bog mogočni velik je GOSPOD in velik kralj nad vse bogove. 4 V roki njegovi so podstave zemlje in v njegovi oblasti višine gorá. 5 Njegovo je morje, on ga je naredil, in suho zemljo so ustvarile roke njegove.

6 Pridite, priklonimo se in padimo na tla, pripognimo kolena pred GOSPODOM, ki nas je ustvaril! 7 Zakaj on je Bog naš, mi pa ljudstvo paše njegove in čeda vodbe njegove. Danes če slišite glas njegov, 8 nikar ne zakrknite srca svojega kakor v prepiru, kakor ob dnevi izkušnje v puščavi, 9 ko so me izkušali očetje vaši; izkušnjo so mi napravili, dasi so videli dela moja. 10 Štirideset let sem imel težave s tistim rodом in sem rekel: Ljudstvo je srca tavajočega. A oni niso spoznali potov mojih. 11 Zatorej sem prisegel v jezi svoji: Nikakor ne pridejo v pokoj moj!

Psalm 96.

1 Pojte GOSPODU novo pesem, pojte GOSPODU, vse dežele! 2 Pojte GOSPODU, slavite ime njegovo, z veseljem oznanjajte od dne do dne zveličanje njegovo! 3 Pripovedujte med poganskimi narodi veličastvo njegovo, med vsemi ljudstvi čudovita dela njegova. 4 Ker velik je GOSPOD in velike hvale vreden, strašen je on nad vse bogove. 5 Kajti vsi bogovi ljudstev so maliki, GOSPOD pa je naredil nebesa. 6 Slava in lepota sta pred njim, moč in veličastvo v svetišču njegovem.

7 Dajajte GOSPODU, ljudstev rodovine, dajajte čast in moč GOSPODU! 8 Dajajte GOSPODU

slavo imena njegovega, prinesite dar in pridite v veže njegove! **9** Klanjajte se GOSPODU v diki svetosti; trepetajte pred njim, vse dežele! **10** Govorite med pogani: GOSPOD kraljuje, tudi zemlje obod je utrjen, da ne omahne; sodil bode ljudstva pravično. **11** Veselé se naj nebesa in poskakuj zemlja, šumi naj morje in kar je v njem; **12** raduj se polje in vse, kar je na njem! Tedaj bo veselo prepevalo vse drevje v gozdu **13** pred obličjem GOSPODOVIM, kajti prihaja; kajti prihaja sodit zemljo. Sodil bode vesoljni svet v pravičnosti in ljudstva v zvestobi svoji.

Psalm 97.

1 GOSPOD kraljuje, poskakuj zemlja, veselé se naj otoki mnogi. **2** Oblaki in tema ga obdajajo, pravičnost in sodba sta podstava njegovemu prestolu. **3** Ogenj gre pred njim in požiga okrog sovražnike njegove. **4** Bliski njegovi razsvetlujejo vesoljni svet; videč to, trepeta zemlja. **5** Gore se tope kakor vosek vpričo GOSPODA, vpričo vse zemlje Gospodarja. **6** Nebesa oznanjajo pravičnost njegovo, da vidijo vsa ljudstva njegovo čast. **7** Osramočeni bodo vsi, ki služijo podobam, ki se ponašajo z maliki; klanjajte se mu, vsi bogovi!

8 Sion to sliši in se veseli, in hčere Judove veselja poskakujejo zaradi sodeb tvojih, o GOSPOD. **9** Zakaj ti, GOSPOD, si najvišji nad vso zemljo, silno povišan si nad vse bogove. **10** Kateri ljubite GOSPODA, sovražite hudo! On hrani duše svojih, ki jim izkazuje milost, iz rok brezbožnikov jih otimlje. **11** Luč *povsod* vzhaja pravičnemu in veselje njim, ki so pravega srca. **12** Veselite se, pravični, v GOSPODU in slavite spomin svetosti njegove!

Psalm 98.

Psalm

1 Pojte GOSPODU novo pesem, ker storil je čudovita dela; rešitev mu je pridobila desnica njegova in rama njegove svetosti. 2 Naznanil je GOSPOD rešitev svojo, pred očmi narodov je razodel pravičnost svojo. 3 Spomnil se je milosti svoje in zvestobe svoje do hiše Izraelove; vse meje zemlje so videle Boga našega rešitev.

4 Ukajte GOSPODU, vse dežele, vriskajte in pevajte psalme. 5 Pojte psalme GOSPODU s citrami, s citrami in ubranimi glasovi! 6 S trombami in glasom roga ukajte pred kraljem GOSPODOM. 7 Šumi naj morje in kar je v njem, vesoljni svet in prebivalci njegovi. 8 Reke naj ploskajo z rokami, ž njimi vred naj pojó gore, 9 pred GOSPODOM, kajti prihaja sodit zemljo! Sodil bode vesoljni svet v pravičnosti in ljudstva po pravici.

Psalm 99.

1 GOSPOD kraljuje, ljudstva trepetajo; sedeč na kerubih, *kraljuje*, maje se zemlja. 2 GOSPOD je velik na Sionu in visok je on nad vsa ljudstva. 3 Slavé naj ime tvoje veliko in strašno, — On je svet! — 4 in moč kralja, ki ljubi pravico! Ti si utrdil, kar je pravično, pravo sodbo in pravičnost ti izvršuješ v Jakobu. 5 Povišuj GOSPODA, Boga našega, in pokleknite pred podnožjem nog njegovih: On je svet!

6 Mojzes in Aron *sta bila* med njegovimi duhovniki in Samuel med njimi, ki kličejo ime njegovo; klicali so h GOSPODU, in on jim je odgovarjal. 7 V oblačnem stebru jim je govoril; hranili so pričevanja njegova in postavó, katero jim je dal. 8 GOSPOD, Bog naš, ti si jim odgovarjal, bil si jim Bog mogočni, odpuščajoč

grehe, pa tudi kaznujoč njih dejanja. 9 Povišajte GOSPODA, Boga našega, in pokleknite na gori svetosti njegove! Zakaj svet je GOSPOD, Bog naš!

Psalm 100.

Psalm za hvalno daritev.

1 Ukajte GOSPODU, vse dežele! 2 Služite GOSPODU z veseljem, pridite pred obličje njegovo z radostnim petjem! 3 Spoznajte, da je GOSPOD Bog, on nas je ustvaril, ne pa mi sebe; ljudstvo njegovo smo in ovce paše njegove. 4 Vstopite v vrata njegova s hvalno daritvijo, s povelečevanjem v veže njegove: zahvaljujte se mu, slavite ime njegovo! 5 Ker dober je GOSPOD, vekomaj *traja* milost njegova in od roda do roda zvestoba njegova.

Psalm 101.

Psalm Davidov.

1 Milost in pravico bodem opeval, tebi, o GOSPOD, pel psalme. 2 Pazil bodem na pot popolnosti, o kdaj prideš k meni? hodil bodem v poštenosti srca svojega sredi hiše svoje. 3 Stavil si ne bodem pred oči stvari pregrešne, čine razuzdanosti sovražim, ne primejo se me. 4 Srce lokavo bodi daleč od mene, hudega ne poznam. 5 Kdor skrivno obrekuje bližnjega svojega, njega iztrebim; kdor je ošabnih oči in srca napihnjenega, tega ne strpim. 6 Oči moje se *bodo vpirale* na zveste v deželi, da naj sedajo z menoj; kdor hodi po potu popolnosti, ta mi bode stregel. 7 Stanoval ne bode v hiši moji, kdor dela zvijačo; kdor govori laž, ne bode obstal pred mojimi očmi. 8 Vsako jutro bodem zatiral vse brezbožnike iz dežele, da potrebim iz mesta GOSPODOVEGA vse, ki delajo krivico.

Psalm 102.

Molitev trpina, ko omaguje in pred Gospodom izliva žalovanje svoje.

1 GOSPOD, čuj molitev mojo, in vpitje moje pridi do tebe! 2 Ne skrivaj mi obličja svojega v dan stiske moje, nagni mi uho svoje; ob dnevu, ko kličem, me hitro usliši! 3 Kajti ginejo kakor dim dnevi moji in kosti moje so pereče. 4 Opaljeno je kakor trava in velo srce moje, kajti pozabil sem jesti kruh svoj. 5 Od glasu zdihovanja mojega se držé kosti moje mojega mesa. 6 Podoben sem pelikanu v puščavi, sem kakor sova v podrtinah. 7 Bedim in sem kakor samotni vrabec na strehi. 8 Ves dan me sramoté sovražniki moji; kateri divjajo zoper mene, rotijo se pri meni. 9 Kajti pepel jem kakor kruh in pijačo svojo mešam s solzami, 10 zaradi srda tvojega in togote tvoje, ker vzdignil si me in me vrgel na tla. 11 Dnevi moji so kakor senca pred mrakom in sam usiham kakor zél.

12 Ti pa, GOSPOD, ostajaš vekomaj in spomin tvoj od roda do roda. 13 Ti bodeš vstal in se usmilil Siona, ker čas je storiti mu milost, ker čas določeni je prišel. 14 Kajti hlapcem tvojim je drago njega kamenje in smili se jim njega prah. 15 In bali se bodo pogani imena GOSPODOVEGA in vsi kralji zemlje slave tvoje. 16 Ko sezida GOSPOD Sion in se prikaže v slavi svoji, 17 se ozre na molitev zapuščenca, in ne bode zamedel njih molitve. 18 Zapiše se to naslednjemu rodu, in ljudstvo, ki bode ustvarjeno, bo hvalilo GOSPODA: 19 ker je pogledal z višave svetosti svoje, ozrl se GOSPOD iz nebes na zemljo, 20 da usliši jetnikov zdihovanje, da oprosti nje, ki so izročeni smrti, 21 da označijo na Sionu ime GOSPODOVO in hvalo njegovo v Jeruzalemu, 22 ko se zbero ljudstva vsa in kraljestva, da služijo GOSPODU.

23 Potlačil je na tem potu moč mojo, dni moje skrajšal. 24 Dejal sem: Bog moj mogočni, ne vzemi me sredi mojih dni! Skozi vse rodove so dnevi tvoji. 25 Saj ti si nekdaj ustanovil zemljo, in delo tvojih rok so nebesa. 26 Ona preidejo, ti pa ostaneš; dà, vse tisto se postara kakor oblačilo, kakor obleko jih izpremeniš, in se izpremené. 27 Ti pa si *večno* isti in let tvojih ni konca! 28 Sinovi hlapcev tvojih bodo prebivali *v deželi* in njih seme se utrdi pred teboj.

Psalm 103.

Psalm Davidov.

1 Slavi, duša moja, GOSPODA, in vse, kar je v meni, sveto ime njegovo! 2 Slavi, duša moja, GOSPODA in ne pozabi vseh dobrot njegovih! 3 Ki *ti* odpušča vse krivice tvoje, ki ozdravlja vse bolezni tvoje, 4 ki otimlje iz jame življenje tvoje, ki te venča z milostjo in usmiljenjem, 5 ki napolnjuje z vsem dobrim usta tvoja, da se kakor orlu ponavlja mladost tvoja.

6 Kar je pravično, dela GOSPOD in pravosodje vrši za vse zatirance. 7 Razodel je Mojzesu pota svoja, sinovom Izraelovim dela svoja. 8 Usmiljen in milostiv je GOSPOD, počasen v jezo in obilen v milosti. 9 Ne huduje se vekomaj in večno ne drži jeze. 10 Ne dela nam po grehih naših in ne povrača nam po krivicah naših. 11 Temuč kakor so visoko nebesa nad zemljo, tako močna je milost njegova nad njimi, ki se ga bojé. 12 Kakor daleč je vzhod od zahoda, tako daleč spravlja od nas prestopke naše. 13 Kakor se oče usmili otrok, usmili se GOSPOD njih, ki se ga bojé.

14 Kajti on pozna, kakšna stvar smo, spominja se, da smo prah. 15 Človekovi dnevi so kakor trava, on cvete kakor cvetica na polju: 16 ko veter potegne čeznjo, je ni več in mesta

njenega ni več poznati. 17 A milost GOSPODOVA se *razteza* od veka do veka nanje, ki se ga bojé, in pravičnost njegova je za sinov sinove, 18 zanje, ki hranijo zavezo njegovo in se spominjajo njegovih zapovedi, da jih izpolnjujejo. 19 GOSPOD je v nebesih postavil prestol svoj, in kraljestvo njegovo gospoduje vsem.

20 Slavite GOSPODA, angeli njegovi, vi junaki v moči, ki izvršujete povelje njegovo, poslušajoč glas njegove besede. 21 Slavite GOSPODA, vse vojske njegove, služabniki njegovi, izpolnjujoči voljo njegovo. 22 Slavite GOSPODA, vsa dela njegova, po vseh krajih njegovega gospostva! Slavi, duša moja, GOSPODA!

Psalm 104.

1 Slavi, duša moja, GOSPODA! GOSPOD, Bog moj, velik si silno, lepoto in veličastvo si oblekel; 2 ogrinjaš se s svetlobo kakor z obleko, nebesa razpenjaš kakor šator. 3 Kateri stavi v vodah tramovje hramov svojih, ki nareja oblake za voz svoj, ki hodi po vetrov perutih, 4 ki dela vetrove za poslance svoje, za služabnike svoje ogenj plamteči. 5 Postavil je zemljo na podstave njene, da se ne gane na večne čase. 6 Z valovjem si jo ogrnil kakor z odejo, čez gore so stale vode. 7 Na karanje tvoje so pobegnile, pred groma tvojega glasom bežale so urno — 8 dvignile so se gore, pogreznile se doline — na mesto, katero si jim bil ustanovil. 9 Mejo si *jim* postavil, da je ne prestopijo, da se ne povrnejo pokrit zemljo.

10 Ti izpuščaš studence po dolinah, da tečejo med gorami; 11 napajajo vse poljske živali, žejo svojo si gasé divji osli. 12 Poleg njih prebivajo ptice nebeške, glasijo se izmed vej. 13 On namaka gore iz hramov svojih, s sadom del tvojih se siti zemlja. 14 On daje, da raste

trava živini in zelišče človeku v rabo, da si pripravi hrano iz zemlje, 15 in vino, ki razveseljuje srce človeku, in olje, ki svetel nareja obraz, in kruh, ki podpira srce človeku. 16 Siti se drevje GOSPODOVO, cedre na Libanonu, ki jih je vsadil, 17 kjer gnezdiijo ptički, tudi štoklja, ki ima hišo svojo na jelkah. 18 Gore visoke so divjim kozlom, skale gorskim mišim prebivališče.

19 Naredil je mesec, da meri čase, in solnce, ki pozna zahod svoj. 20 Temo narejaš, da je noč, tedaj so vse gozdne živali pokonci: 21 Mladi levi rjovejo za plenom in zahtevajo od Boga mogočnega hrane svoje. 22 Ko izhaja solnce, se poskrijejo in leže v brlogih svojih. 23 Človek pa gre na delo svoje in po pravilu svojem do večera.

24 Kako mnogotera so dela tvoja, o GOSPOD, v modrosti si jih naredil vsa, polna je zemlja stvorov tvojih! 25 Ondi morje, veliko in prostrano, v njem je laznine brez števila, živali velikih in malih. 26 Tod hodijo ladje in leviantan, ki si ga ustvaril, naj se v njem igra. 27 Vse to čaka tebe, da jim daš njih živeža o svojem času. 28 Kadar jim daješ, pobirajo, odpreš jim roko svojo, in sitijo se z dobrotami. 29 Kadar jim skriješ obličje svoje, se izbegajo; vzameš jim sapo, in ginejo ter se povračajo v prah svoj. 30 Pošiljaš sapo svojo in jih spet ustvarjaš, in tako obličje obnavljaš zemlji.

31 Slava GOSPODOVA *traja* naj vekomaj! Veseli se naj GOSPOD v delih svojih! 32 Ko pogleda na zemljo, se trese ona, ko se dotakne gorá, se kadé. 33 Pel bodem GOSPODU vse svoje žive dni, psalme prepeval Bogu svojemu, dokler bodem živ. 34 O da bi mu bilo prijetno pre-mišljevanje moje! Jaz se hočem radovati v GOSPODU. 35 Izginejo naj grešniki z zemlje in brezbožnikov več ne bodi! Slavi, duša moja, GOSPODA! Aleluja!

Psalm 105.

1 Hvalite GOSPODA, razglašujte ime njegovo, med ljudstvi oznanjujte dejanja njegova! 2 Pojte mu, psalme mu prepevajte, razgovarjajte se o vseh čudovitih delih njegovih! 3 Hvalite se v svetem imenu njegovem; veseli se naj srce njih, ki iščejo GOSPODA. 4 Išcite GOSPODA in moči njegove, išcite vedno njegovega obličja. 5 Spominjajte se čudes njegovih, ki jih je storil, čudovitih del njegovih in razsodkov ust njegovih. 6 O seme Abrahama, njegovega hlapca, sinovi Jakobovi, izvoljenci njegovi!

7 On, GOSPOD, je Bog naš, po vsej zemlji se vršé sodbe njegove. 8 Spominja se vekomaj zaveze svoje, besede, ki jo je zapovedal na tisoč rodov, 9 zaveze, ki jo je sklenil z Abrahamom, in prisege svoje Izaku. 10 In jo je dal Jakobu v postavo, Izraelu v večno zavezo, 11 govoreč: Tebi hočem dati deželo Kanaansko kot vam odmerjeno dedno posest. 12 Ko jih je bilo po številu še malo, prav malo, pa so še kot tujci bivali v njej, 13 in so hodili od naroda do naroda, iz enega kraljestva k drugemu ljudstvu, 14 ni dovolil zatirati jih nikomur, dà, strahoval je zavoljo njih kralje: 15 Ne doteknite se maziljencev mojih in ne storite žalega prorokom mojim!

16 Tu je poklical lakot nad deželo in strl ljudem vso podporo kruha. 17 Poslal je pred njimi moža, ki je bil v sužnost prodan, Jožefa. 18 Noge njegove so vklenili v spone, železo ga je stiskalo do duše, 19 do časa, ko se je urešničila beseda njegova, govor GOSPODOV ga je bil prečistil. 20 Poslal je kralj in velel ga razvezati, poglavar ljudstev, in ga je oprostil. 21 Postavil ga je za gospoda družini svoji in za poglavarja vsej svoji posesti, 22 da bi zvezaval kneze njegove po volji svoji in učil modrosti

njegove starejšine. 23 Nato je prišel Izrael v Egipt in Jakob je tujčeval v deželi Kamovi. 24 Tam je storil *Bog* ljudstvo svoje silno rodovitno in ga je naredil močnejše od tlačiteljev njegovih. 25 Izpremenil je njih srce, da so sovražili ljudstvo njegovo, da so zvičajne naklepe snovali zoper hlapce njegove.

26 Poslal je Mojzesa, hlapca svojega, Arona, ki ga je bil izvolil. 27 Delala sta pred njimi besede znamenj njegovih in čudeže v deželi Kamovi. 28 Poslal je temé in omračil je *deželo*, in nista se upirala besedi njegovi. 29 Izpremenil je v kri njih vode in pokončal je njih ribe. 30 Obilo je rodila njih dežela žab, *mrgolelo jih je* v kraljevih sobanah. 31 Rekel je, in prišle so konjske muhe, komarji na vso njih pokrajino. 32 Dal jim je za dež točo, ogenj plamteč spustil na njih kraj, 33 in pobil je njih trte in smokve in polomil drevje njih pokrajine. 34 Rekel je, in prišle so kobilice in hrošči, in to brez števila, 35 in so požrli vso travo v njih deželi in požrli poljski njih sad. 36 Slednjič je udaril vse prvorojeno v njih deželi, prvine vse njih moči.

37 Tedaj jih je izpeljal s srebrom in zlatom, in ni ga bilo, ki bi bil pešal med njih rodovi. 38 Veselili so se Egipčani, ko so šli ti, ker strah pred njimi jih je bil obšel. 39 Razgrnil je oblak, da jih zaslanja, in ogenj, da razsvetljuje noč. 40 Prosili so, in poslal jim je prepelice in s kruhom nebeškim jih je sitil. 41 Odprl je skalo, in pritekale so vode, tekale so po pušči kakor reka. 42 Ker se je spominjal besede svetosti svoje in Abrahama, hlapca svojega. 43 Zato je izpeljal ljudstvo svoje z veseljem, s petjem izvoljence svoje, 44 in dal jim je dežele pogonov in pridelke ljudstev v last, 45 da se naj drže postav njegovih in hranijo zakone njegove. Aleluja!

Psalm 106.

1 Aleluja! Hvalite GOSPODA, ker je dober, ker *traja* vekomaj milost njegova. 2 Kdo bi dopovedal mogočna dela GOSPODOVA, oznanil vso hvalo njegovo? 3 O blagor jim, ki se oklepajo pravice, ki delajo pravičnost vsak čas! 4 Spomni se me, GOSPOD, po blagovoljnosti, ki jo izkazuješ svojemu ljudstvu, obišči me z rešilno pomočjo svojo, 5 da uživam izvoljenih tvojih srečo, da se veselim radosti naroda tvojega, da se ponašam z dedino tvojo vred.

6 Grešili smo kakor očetje naši, krivično smo delali, ravnali hudobno. 7 Očetje naši v Egiptu niso uvaževali čudovitih del tvojih, spominjali se niso milosti tvojih množine, temučili so uporni pri morju, pri morju Rdečem. 8 Vendar jih je rešil zavoljo imena svojega, da bi pokazal svojo moč. 9 Zapretil je Rdečemu morju, in posušilo se je, in peljal jih je skozi valove kakor po planjavi. 10 Tako jih je otel sovražilcu iz roke, odrešil jih je iz roke neprijateljeve. 11 Vode pa so pokrile njih zatiralce, eden izmed njih ni ostal. 12 Tedaj so verjeli besedam njegovim, peli hvalo njegovo.

13 Pa hitro so pozabili del njegovih, čakali niso sveta njegovega; 14 ampak vdali so se poželjivosti v puščavi, izkušali Boga mogočnega v samoti. 15 In dal jim je, česar so želeli, a poslal jim je suhoto v njih duše. 16 Ko so bili nevoščljivi Mojzesu v taborišču in Aronu, svetniku GOSPODOVEMU, 17 odprla se je zemlja in požrla Datana, in zagrnila je druhal Abiramovo. 18 In ogenj se je vnel v njih druhali, in plamen je požgal krivičnike. 19 Naredili so tele na Horebu in so se klanjali uliti podobi, 20 in so zamenili čast svojo s podobo vola, ki muli travo. 21 Pozabili so Boga mogočnega, rešitelja svojega, ki je bil storil velike reči v Egiptu, 22 čudovita dela v deželi Kamovi, strašna pri

Rdečem morju. 23 Zato je rekel, da jih pogubi: ko bi ne bil Mojzes, izvoljenec njegov, stopil v oni prepad pred njim, da je odvrnil jezo njegovo, da jih ni pogubil.

24 Zaničevali so tudi zaželjeno deželo, ne verujoč besedi njegovi. 25 Godrnjali so v šatorih svojih in niso poslušali glasu GOSPODOVEGA. 26 Tu je dvignil roko svojo proti njim *ter prisegel*, da morajo popadati v puščavi, 27 in da raznese njih seme med narode in jih razkropi po deželah. 28 Združili so se tudi z *malikom* Balpeorjem in jedli daritve mrtvim. 29 Tako so dražili *Boga* s počenjanjem svojim, da je prihrul nadnje pomor. 30 Tu se je vzdignil Pineas in storil sodbo, in pomor je bil ustavljen; 31 kar se mu je štel za pravičnost, od roda do roda vekomaj. 32 Enako so razdražili *Boga* pri Vodah prepira, da se je slabo godilo Mojzesu zavoljo njih: 33 upirali so se namreč duhu njegovemu, in govoril je nepremišljeno z ustnami svojimi.

34 Pokončali niso onih ljudstev, za katera jim je bil zapovedal GOSPOD; 35 ampak pomešali so se s poganskimi narodi in naučili se njih del; 36 in so služili njih malikom, in ti so jim bili v spotiko. 37 Ker darovali so sinove svoje in hčere svoje hudim duhovom, 38 in prelivali so nedolžno kri, kri sinov in hčer svojih, ki so jih darovali malikom kanaanskim, da je bila dežela oskrunjena ž njih moritvami. 39 In onečistili so se s svojimi deli, prešestovali so z dejanji svojimi.

40 Zato se je razsrdil GOSPOD nad ljudstvom svojim in pristudila se mu je dedina njegova. 41 In dal jih je v roko poganom, da bi jim gospodovali njih črtilci. 42 In stiskali so jih njih sovražniki, in bili so potlačeni pod njih roko. 43 Mnogokrat jih je rešil, in vendar so bili uporni v naklepih svojih, in bili so ponižani zavoljo krivice svoje. 44 Vendar se je oziral

na njih stisko, ko je slišal njih vpitje. 45 In spominjal se je zanje zaveze svoje in kesal se je po obilosti milosti svojih. 46 In dal jim je doseči usmiljenje pred vsemi, kateri so jih imeli v sužnosti.

47 Reši nas, GOSPOD, Bog naš, in zberi nas izmed tistih poganov, da slavimo sveto ime tvoje in se hvalimo v hvali tvoji.

48 Slava GOSPODU, Bogu Izraelovemu, od veka do veka! In vse ljudstvo naj reče: Amen! Aleluja!

Psalmov knjiga peta.

Psalm 107.

1 Hvalite GOSPODA, ker je dobrotljiv, ker vekomaj *traja* milost njegova! 2 *Tako* naj govore rešenci GOSPODOVI, ki jih je rešil iz rok tlačitelja 3 in ki jih je zbral iz dežel, od vzhoda in od zahoda, od severa in od morja.

4 Tavalili so po puščavi, po potih samotnih, mesta za prebivališče niso našli; 5 lačni so bili in žejni, njih duša je hirala v njih. 6 Tedaj so klicali h GOSPODU v nadlogi svoji, in rešil jih je iz njih stiske, 7 in vodil jih je po pravem potu, da bi dospeli v mesto za prebivališče. 8 Slavé naj GOSPODA za milost njegovo in za čudovita dela njegova pri sinovih človeških: 9 Da on siti dušo potrebno in dušo gladno napolnjuje z dobrim.

10 Kateri so sedeli v temoti in v smrtni senci, v bridkosti sponah in v železju, 11 ker so se upirali besedi Boga mogočnega in so zavrgli sklep Najvišjega; 12 zato je ponižal

njih srce s tisto nadlogo, onemogli so, in ni ga bilo, ki bi bil pomagal. 13 Tedaj so klicali h GOSPODU v nadlogi svoji, in rešil jih je iz njih stiske; 14 izpeljal jih je iz temin in smrtne sence in raztrgal je njih vezi. 15 Slavé naj GOSPODA za milost njegovo in za čudovita dela njegova pri sinovih človeških, 16 da je strl vrata bronasta in zdrobil zapahe železne.

17 Nespametni zavoljo pota pregrehe, zavoljo krivic svojih so *prišli* v trpljenje. 18 Vsaka hrana se je studila njih srcu, smrtnim vratom so se približali. 19 Tedaj so klicali GOSPODA v nadlogi svoji, in rešil jih je iz njih stiske; 20 poslal je besedo svojo in jih ozdravil, in jih je otel pogina. 21 Slavé naj GOSPODA za milost njegovo in za čudovita dela njegova pri sinovih človeških 22 in naj darujejo hvalne daritve ter oznanjajo z radostnim petjem dela njegova.

23 Kateri so šli na morje v ladjah, za opraviлом svojim po velikih vodah, 24 oni so videli dela GOSPODOVA in čuda njegova v globočini: 25 Ukaže namreč in napravi vihar, ki visoko žene valove njegove, 26 da se zdaj vzpenjajo do neba, zdaj zopet padajo v globočino, duša jim koprne v nadlogi; 27 vrtijo se in opotekajo kakor pijani, in vsa njih spretnost je izginila. 28 Tedaj so klicali h GOSPODU v nadlogi svoji, in rešil jih je iz njih stiske; 29 premenil je vihar v tišino, in utihnili so jim valovi. 30 Tedaj se razveselé, da so se pomirili *valovi*, in tako jih je peljal v pristanišče zaželjeno. 31 Slavé naj GOSPODA za milost njegovo in za čudovita dela njegova pri sinovih človeških; 32 in naj ga poveličujejo v zboru ljudstva ter v seji starejšin naj ga hvalijo.

33 Reke izpreminja v puščavo in studence vodá v žejna tla, 34 zemljo rodovitno v solnato puščo zavoljo hudobnosti prebivalcev njenih. 35 Puščavo izpreminja v stoječe vode in tla suhotna v studence vodá. 36 In tja naseli lačne,

da zidajo mesto za prebivanje 37 in da posejejo njive in zasadé vinograde in pridelajo vsakoleten sad. 38 Blagoslavlja jih tako, da se množijo silno, in njih živine ne zmanjšuje.

39 Zmanjšani so pač bili in ponižani vsled zatiranja, nesreče in bridkosti. 40 On, ki izliva zaničevanje nad kneze in dela, da tavajo po praznoti, ki je brez potov, 41 na višavo je postavil siromaka iz bede in *mu* razmnožil rodovine kakor čede. 42 Vidijo to pravični in se veselé, vsa malopridnost pa zapre usta svoja. 43 Kdorkoli je moder, naj pazi na to, in uvažujejo naj milosti GOSPODOVE!

Psalm 108.

Pesem in psalm Davidov.

1 Utrjeno je srce moje, o Bog, pel bodem in psalme prepeval, tudi slava moja. 2 Prebudite se, brenklje in strune, vzbudim naj jutranjo zarjo. 3 Hvalil te bodem med ljudstvi, GOSPOD, in psalme ti prepeval med narodi. 4 Zakaj velika je nad nebesa milost tvoja in do nebeških višav resnica tvoja. 5 Povzdigni se nad nebesa, o Bog, in čez vso zemljo slava tvoja!

6 Da bodo rešeni ljubljenci tvoji, stóri rešitev z desnico svojo in usliši me! 7 Bog je govoril v svetosti svoji: radoval se bodem, razdelim Sihem in dolino Sukotsko premerim. 8 Moj je Gilead, moj Manase in Efraim glave moje bramba, Juda moje žezlo, 9 Moab umivalnica moja, na Edomejca vržem svoje obušalo, nad Filistejo bodem ukal.

10 Kdo me popelje v mesto utrjeno, kdo me pripelje do Edomeje? 11 Ali nisi bil, o Bog, zavrgel nas in nisi hodil, o Bog, z našimi vojskami? 12 Daj nam pomoč zoper zatiralca, ker ničeva je pomoč človeška. 13 V Bogu delajmo junaške čine, in on bode poteptal zatiralce naše.

Psalm 109.

Načelniku godbe. Psalm Davidov.

1 O Bog hvale moje, ne molči! 2 Kajti usta krivičnega in usta zvijačna so se odprla zoper mene, govorila so zoper mene z lažnim jezikom; 3 in z besedami sovražnimi so me obdali, se vojskovali z menoj brez vzroka. 4 Za ljubezen mojo so mi črtilci, jaz pa *stanovitno* molim, 5 in vračajo mi hudo za dobro in sovraštvo za ljubezen mojo.

6 Postavi čezenj brezbožnika in protivnik naj mu stoji *kot tožnik* na desni. 7 Ko pride pred sodbo, odide naj obsojen; in molitev njegova bodi mu v greh. 8 Malo bodi dni njegovih in službo njegovo naj prejme drug. 9 Otroci njegovi naj bodo sirote in žena njegova bodi vdova. 10 In neprestano naj se klatijo in beračijo otroci njegovi in iščejo naj *kruha* daleč od podrtih bivališč svojih. 11 Upnik naj ga odere za vse, kar ima, in tujci naj uplenijo, kar si je pridobil. 12 Ne bodi mu nikogar, ki mu dobroto pomolí, in nihče naj ne izkaže usmiljenja sirotam njegovim. 13 Pokončan bodi zarod njegov, v drugem rodu bodi izbrisano njih ime. 14 V spominu bodi krivica očetov njegovih pri GOSPODU in greh matere njegove se ne izbriši. 15 Bodo naj vedno pred očmi GOSPODU, da iztrebi z zemlje njih spomin. 16 Zato ker ni maral izkazovati usmiljenja, ampak preganjal je moža ubogega in potrebnega in njega, ki mu je srce potrto, da ga usmrti. 17 In ljubil je prokletstvo, zato ga je zadelo, in ni se veselil blagoslova, zato mu je daleč ostalo. 18 Oblačil se je s prokletstvom kakor z oblačilom svojim, in šlo mu je v notranjščino kakor voda in kakor olje v kosti njegove. 19 Bodi mu *torej* kakor suknja, ki se ž njo ogrinja, in kakor pas, ki se ž njim vedno opasuje. 20 To bodi plačilo

protivnikom mojim od GOSPODA in njim, ki hudo govoré zoper dušo mojo.

21 Ti pa, o Jehova Gospod, ravnaj *milostno* z menoj zavoljo imena svojega; ker je dobra milost tvoja, reši me! 22 Ubožen sem namreč in potreben, in srce moje je prebodeno v meni. 23 Kakor senca, ko se nagiblje, ginem; kakor kobilico me semtertja podé. 24 Kolena moja se šibé od posta in meso mi hujša, da ni več tolščobe. 25 Vrhutega sem jim v zasramovanje; ko me vidijo, majejo z glavo svojo.

26 Pomagaj mi, o GOSPOD, Bog moj, reši me po milosti svoji; 27 da spoznajo, da je to roka tvoja, da si ti, GOSPOD, to storil. 28 Preklinjajo naj, ti *me* blagoslavljalj! ko se povzdignejo, bodo osramočeni, a hlapec tvoj se bode veselil. 29 Z nečastjo se morajo odeti protivniki moji in ogrniti se kakor s plaščem s sramoto svojo. 30 Hvalil bodem močno z usti svojimi GOSPODA in sredi mnogih ga bodem proslavljal, 31 da stoji na desni siromaku, da ga reši njih, ki mu obsojajo dušo.

Psalm 110.

Psalm Davidov.

1 Rekel je GOSPOD mojemu Gospodu: «Sédi meni na desni, dokler ne denem sovražnikov tvojih nogam tvojim za podnožje». 2 Žezlo moči tvoje pošlje GOSPOD s Siona: «Gospoduj sredi sovražnikov svojih!» 3 Ljudstvo tvoje pojde radovoljno ob dnevi, *ko bodeš skliceval* vojno moč svojo; v krasotah svetosti, iz naročja zore ti pride rosa mladega moštva. 4 Prisegel je GOSPOD in ne bode se kesal: «Ti si duhovnik vekomaj po redu Melkizedekovem». 5 Gospod na desnici tvoji potare kralje ob dnevi jeze svoje, 6 sodil bode med narodi, polno bode mrličev. Razbije glavo nad mnogimi kraji. 7 Iz potoka bo pil na potu, zatorej povzdigne glavo.

Psalm 111.

1 Aleluja! Hvalil bodem GOSPODA iz vsega srca v zboru pravičnih in na *njih* shodu. 2 Velika so dela GOSPODOVA, preiskujejo jih vsi, ki se jih veselé. 3 Slavno in krasno je delo njegovo, in pravičnost njegova ostane vekomaj. 4 Spomin je napravil čudežem svojim, milostiv in usmiljen je GOSPOD. 5 Jedi je dal njim, ki se ga bojé; spominja se vekomaj zaveze svoje. 6 Moč del svojih je naznanil ljudstvu svojemu s tem, da jim je dal posest poganov. 7 Dela rok njegovih so resnica in prava sodba, zanesljive so vse zapovedi njegove, 8 utrjene za vedno in na veke, storjene v zvestobi in pravično. 9 Odrešitev je poslal ljudstvu svojemu, na vekomaj je sklenil zavezo svojo; sveto in strašno je ime njegovo. 10 Začetek modrosti je strah GOSPODOV; dobro razumnost imajo vsi, ki se po *zapovedih* ravnaajo. Hvala Njegova ostane vekomaj.

Psalm 112.

1 Aleluja! Blagor mu, kdor se boji GOSPODA, v zapovedih njegovih se veseli močno! 2 Močno bode na zemlji seme njegovo, pravičnih rod se blagoslavlja. 3 Obilost in bogastvo je v hiši njegovi, in pravičnost njegova ostane vekomaj. 4 V temi vzhaja luč poštenim; milosten je, usmiljen in pravičen. 5 Dobro človeku, ki je radodaren in posoja: obdržal bo svoje reči na sodbi. 6 Kajti vekomaj ne omahne, v večnem spominu bode pravičnik. 7 Hudega glasu se ne zboji, utrjeno je srce njegovo, upajoč v GOSPODA. 8 V svojem srcu podprt se ne boji, dokler ne vidi na zatiralcih svojih, *kar mu je všeč*. 9 Razsiplje, daje potrebnim, pravičnost njegova ostane vekomaj, rog njegov se dviguje v časti.

10 Brezbožnik, videč to, se bode jezil, z zobmi svojimi škripal in pešal; brezbožnih želja pogine.

Psalm 113.

1 Aleluja! Hvalite, hlapci GOSPODOVI, hvalite ime GOSPODOVO! 2 Slavljeno bodi ime GOSPODOVO odslej in na vekomaj! 3 Od vzhoda solnčnega do zahoda naj se hvali ime GOSPODOVO! 4 Vzvišen nad vse narode je GOSPOD, nad sama nebesa slava njegova.

5 Kdo je enak GOSPODU, Bogu našemu, ki stoluje v višavi? 6 ki se ponižava, da vidi, *karkoli je* v nebesih in na zemlji; 7 ki iz prahu povišuje ubožca, iz blata dviguje siromaka, 8 da ga posadi med plemenitnike, med ljudstva svojega plemenitnike; 9 daje, da ona, ki je bila nerodovitna v hiši, gospodari in je mati otrok, vesela. Aleluja!

Psalm 114.

1 Ko je izhajal Izrael iz Egipta, družina Jakobova izmed ljudstva tujega jezika, 2 je postal Juda svetišče njegovo, Izrael gospostvo njegovo. 3 Morje je to videlo in bežalo, Jordan se je obrnil nazaj. 4 Hribi so poskakovali kakor ovni, kakor mlada jagnjeta griči.

5 Kaj ti je, morje, da bežiš? o Jordan, da si se obrnil nazaj? 6 O hribi, zakaj poskakujete kakor ovni, griči kakor jagnjeta mlada? 7 Pred obličjem GOSPODOVIM trepetaj, zemlja, pred obličjem Boga Jakobovega, 8 ki je izpremenil skalo v stoječo vodo, kremenje v studenec vodá.

Psalm 115.

1 Ne nam, GOSPOD, ne nam, temuč svojemu imenu daj čast, zaradi milosti svoje, zaradi rešnice svoje

2 Zakaj bi govorili pogani: Kje je torej njih Bog? 3 A Bog naš je v nebesih, stori vse, karkoli hoče. 4 Njih maliki pa so srebro in zlato, delo rok človeških. 5 Usta imajo, pa ne govore, oči imajo, pa ne vidijo, 6 ušesa imajo pa ne slišijo, nos imajo, pa ne duhajo, 7 roke, pa ne tipajo, noge, pa ne hodijo, z grlom svojim še ne črhnejo. 8 Njim so podobni, ki jih delajo, vsi, ki vanje upajo.

9 Izrael, upaj v GOSPODA! Pomoč je tém in ščit je tem. 10 Družina Aronova, upajte v GOSPODA! Pomoč je tém in ščit je tém. 11 Kateri se bojite GOSPODA, upajte v GOSPODA! Pomoč je tém in ščit je tém. 12 GOSPOD, spomnivši se nas, bode blagoslavljal, blagoslavljal družino Izraelovo, blagoslavljal družino Aronovo. 13 Blagoslavljal bode vse, ki se boje GOSPODA, male in velike vred. 14 Množil vas bode GOSPOD, vas in otroke vaše.

15 Blagoslovljeni ste od GOSPODA, ki je naredil nebo in zemljo. 16 Nebesa so nebesa GOSPODOVA, a zemljo je dal sinom človeškim. 17 Ne kateri so umrli, hvalijo GOSPODA, ne nihče teh, ki doli gredo v kraj molčanja, 18 ampak mi, mi bodemo slavili GOSPODA odslej in na veke. Aleluja!

Psalm 116.

1 Ljubim GOSPODA, ker sliši glas moj, molitve moje. 2 Ker je uho svoje nagnil k meni, zatorej ga bodem klical vse svoje dni. 3 Obdale so me smrtne vezi in me zadele grobne stiske, prišel sem v nadlogo in žalost. 4 Tedaj sem klical ime GOSPODOVO: Prosim, GOSPOD, reši dušo mojo!

5 Milosten je GOSPOD in pravičen, dà, Bog naš je usmiljen. 6 Preproste hrani GOSPOD; bil sem ponižan, in me je rešil. 7 Povrni se v pokoj svoj, duša moja, ker GOSPOD je dobrotljiv

tebi. 8 Zakaj ti si otel dušo mojo smrti, oči moje solz, nogo mojo padca. 9 Neprestano bodem hodil pred GOSPODOM v deželi živčih.

10 Veroval sem, kajti govoril sem, jaz, ki sem bil potlačen jako. 11 Jaz sem rekel v svoji osuplosti: Vsak človek je lažniv. 12 Kaj naj povrnem GOSPODU za vse dobrote njegove meni? 13 Kelih obilega zveličanja primem in klical bodem ime GOSPODOVO; 14 obljube svoje izpolnim GOSPODU, dà, *izpolnim jih* vpričo vsega njegovega ljudstva. 15 Draga je pred obličjem GOSPODOVIM smrt svetih njegovih. 16 O GOSPOD, zares hlapec tvoj sem jaz, hlapec tvoj sem, dekle tvoje sin: ti si raztrgal vezi moje. 17 Tebi bodem daroval hvalne daritve in klical ime GOSPODOVO. 18 Obljube svoje opravi GOSPODU, dà, *opravi* vpričo vsega njegovega ljudstva, 19 v vežah hiše GOSPODOVE, sredi tebe, Jeruzalem! Aleluja!

Psalm 117.

1 Hvalite GOSPODA, vsi narodi, slavite ga, vi vsa ljudstva! 2 Zakaj velika je do nas milost njegova, in resnica GOSPODOVA *traja* vekomaj. Aleluja!

Psalm 118.

1 Hvalite GOSPODA, ker je dobrotljiv, ker vekomaj *traja* milost njegova! 2 Reci torej, Izrael: Dà, vekomaj *traja* milost njegova! 3 Recite torej, družina Aronova: Dà, vekomaj *traja* milost njegova! 4 Rekó naj, kateri se boje GOSPODA: Dà, vekomaj *traja* milost njegova!

5 Iz stiske svoje sem klical GOSPODA, odgovoril mi je in me *postavil* na plano GOSPOD. 6 GOSPOD mi je na strani, ne bodem se bal: kaj bi mi storil človek? 7 GOSPOD mi je na strani med mojimi pomočniki, zato ugledam

veselje svoje na sovražilcih svojih. 8 Bolje je iskati zavetja v GOSPODU nego upati v človeka. 9 Bolje je pribegati h GOSPODU nego upati v poglavarje.

10 Vsi narodi so me obdali, zares, v imenu GOSPODOVEM sem jih uničil. 11 Obdali so me, obdali vsenaokrog, zares, v imenu GOSPODOVEM sem jih uničil. 12 Obdali so me kakor čebele, a ugasnili so kakor trnov ogenj; zares, v imenu GOSPODOVEM sem jih uničil. 13 Močno si me bil pahn timer, *sovražnik*, da bi padel, ali GOSPOD mi je bil na pomoč.

14 Moč moja in pesem moja je GOSPOD, on mi je bil v rešenje. 15 Glas petja in rešenja je v pravičnikov šatorih: Desnica GOSPODOVA dela junaške čine, 16 desnica GOSPODOVA je povzdignjena, desnica GOSPODOVA dela junaške čine. 17 Ne bodem umrl, ampak živel, da oznanjam dela GOSPODOVA. 18 Ostro me je pokoril GOSPOD, ali smrti me ni izdal.

19 Odprite mi vrata pravičnosti, da vstopim vanje in slavim GOSPODA! 20 Ta so vrata GOSPODOVA, pravični vhajajo skozi nje. 21 Hvalite bodem, ker si me uslišal in si mi bil v rešenje. 22 Kamen, ki so ga bili zavrgli zidarji, je postal glavni vogalnik. 23 Od GOSPODA se je to zgodilo, čudovito je v naših očeh. 24 To je dan, ki ga je storil GOSPOD, radujmo in veselimo se v njem. 25 Prosimo, GOSPOD, reši zdaj, prosimo, GOSPOD, dobro srečo daj zdaj! 26 Blagoslovljen, ki prihaja v imenu GOSPODOVEM! blagoslovljamo vas iz hiše GOSPODOVE. 27 GOSPOD je Bog mogočni, on nam je dal luč: Privezujte praznične daritve z vrvmi prav do rogov oltarja!

28 Bog mogočni si moj, zato te bodem hvalil, Bog moj, poviševati te hočem! 29 Hvalite GOSPODA, ker je dobrotljiv, ker vekomaj *traja* milost njegova!

Psalm 119.

Alef. 1 Blagor njim, ki hodijo brezmadežno po *pravem* potu, ki živé po postavi GOSPODOVI. 2 Blagor njim, ki hranijo pričevanja njegova, ki ga iščejo iz vsega srca, 3 ki tudi ne delajo krivice, ampak hodijo po potih njegovih. 4 Ti si zapovedal ukaze svoje, da naj se izpolnjujejo pridno. 5 O, da bi pota moja šla tako, da bi izpolnjeval postave tvoje! 6 Tedaj ne pridem v sramoto, ko bodem gledal na vse zapovedi tvoje. 7 Hvalil te bodem s pravim srcem, ko se bodem učil razsodkov pravičnosti tvoje. 8 Postave tvoje bodem izpolnjeval, le ne zapusti me nikar!

Bet. 9 Kako ohrani mladenič stezo svojo brez madeža? Držeč se *je* po besedi tvoji. 10 Iz vsega srca svojega te iščem, ne daj, da izgrešim zapovedi tvoje. 11 V srcu svojem sem shranil govor tvoj, da ne grešim zoper tebe. 12 Hvaljen si, GOSPOD, uči me postave svoje! 13 Z ustnami svojimi pripovedujem vse sodbe tvojih ust. 14 Veselim se pota pričevanj tvojih kakor vseh zakladov. 15 Ukaze tvoje bodem premišljal in pazil na steze tvoje. 16 V postavah tvojih se razveseljujem, besede tvoje ne zabim.

Gimel. 17 Dobrotno ravnaj s hlapcem svojim, da bodem živel, in hraniti hočem besedo tvojo. 18 Odgrni oči moje, da gledam čuda v zakonu tvojem. 19 Tujec sem na tej zemlji, ne skrivaj mi zapovedi svojih. 20 Duša moja gine od hrepenenja po pravicah tvojih vsak čas. 21 Ti pretiš prevzetnim *in* preklinjaš, kateri izgrešajo zapovedi tvoje. 22 Odvali od mene sramoto in zaničevanje, ker hranim pričevanja tvoja. 23 Tudi knezi sedé in govoré zoper mene, *a* hlapec tvoj premišlja postave tvoje. 24 Pričevanja tvoja so vendarle razveseljevanja moja, svetovalci moji.

Dalet. 25 V prahu tiči duša moja, oživi me po besedi svoji. 26 Pota svoja sem *ti* naznanjal

in odgovoril si mi, úči me postav svojih. 27 Daj, da umem pot ukazov tvojih, in premišljeval bom čudovita dela tvoja. 28 Od otožnosti se v solzah taja duša moja, vzdrži me po besedi svoj! 29 Lažnivosti pot odvrni od mene in pouk zakona svojega mi podéli milostno. 30 Zvestobe pot sem izvolil, sodbe tvoje si postavil *pred oči*. 31 Držim se tvojih pričevanj, GOSPOD, ne daj, da se osramotim. 32 Po poti zapovedi tvojih bodem tekel, ko razširiš srce moje.

He. 33 Uči me, GOSPOD, postav svojih pot, da jo ohranim do konca. 34 Daj mi razum, da hranim zakon tvoj in ga izpolnjujem iz vsega srca. 35 Daj, da hodim po zapovedi tvojih stezi, ker tá me veseli. 36 Nagni srce moje k pričevanjem svojim in ne k dobičku. 37 Odvrni oči moje, da ne gledajo ničemurnosti, in na potih svojih me oživi! 38 Izpolni hlapcu svojemu obljubo svojo, ki je *dana v pospeševanje* strahu do tebe. 39 Odvrni sramoto mojo, ki se je bojim, ker dobre so sodbe tvoje. 40 Glej, ukazov tvojih želim, v pravičnosti tvoji daj mi živeti.

Vav. 41 Pridejo mi naj milosti tvoje, GOSPOD, zveličanje tvoje po obljubi tvoji; 42 tako bodem imel kaj odgovoriti njemu, ki me sramoti, ker upanje imam v besedo tvojo. 43 In ne vzemi docela iz ust mojih besede resnice, ker sodeb tvojih čakam. 44 In izpolnjeval bodem zakon tvoj stanovitno, vedno in vekomaj. 45 In neprestano bom hodil v svobodi, ker postav tvojih iščem. 46 Govoriti hočem o pričevanjih tvojih tudi pred kralji, in ne bode me sram. 47 In razveseljeval se bodem v zapovedih tvojih, ki so se mi omilile. 48 In dvignem roke svoje do zapovedi tvojih, ki jih ljubim, in preudarjal bodem postave tvoje.

Zajin. 49 Spomni se besede, *ki si jo dal* hlapcu svojemu, s katero si me utrdil v upanju. 50 To mi je tolažilo v bridkosti moji, da me je beseda tvoja oživila. 51 Prevzetniki so se mi

posmehovali silno, a od postave tvoje nisem krenil. 52 Spominjal sem se sodeb tvojih od nekdaj in se tolažil. 53 Togota me je zgrabila zbok brezbožnikov, ki zapuščajo zakon tvoj. 54 Sladki spevi so mi postave tvoje v hiši mojega tujčevanja. 55 Po noči se spominjam imena tvojega, GOSPOD, in zakon tvoj izpolnjujem. 56 To mi je bilo *dano*, ker sem hranil ukaze tvoje.

Het. 57 Delež moj je GOSPOD, rekel sem, da bi izpolnjeval besede tvoje. 58 Ponižno molim pred obličjem tvojim iz vsega srca svojega, milost mi izkaži po obljubi svoji. 59 Premislil sem pota svoja in obrnil sem noge svoje k pričevanjem tvojim. 60 Hitim in se ne obotavljam izpolnjevati zapovedi tvoje. 61 Zadrge brezbožnih so me ovile, a postave tvoje ne zabim. 62 Opolnoči vstajam hvalit te zavoljo sodeb pravičnosti tvoje. 63 Tovariš sem vsem, ki se te bojé in izpolnjujejo povelja tvoja. 64 Milosti tvoje, o GOSPOD, polna je zemlja, postav svojih me учи.

Tet. 65 Dobro si storil hlapcu svojemu, GOSPOD, po besedi svoji. 66 Dobre razsodnosti in spoznanja me учи, ker zapovedim tvojim verujem. 67 Preden sem bil ponižan, sem zahajal v zmote, sedaj pa izpolnjujem govor tvoj. 68 Dober si in dobro delaš, учи me postav svojih. 69 Zvijačo so skovali zoper mene prevzetniki, jaz pa iz vsega srca hranim povelja tvoja. 70 Debelí se kakor z mastjo njih srce, jaz pa se zakona tvojega radujem. 71 V dobro mi je bilo, da sem bil ponižan, da bi se učil postav tvojih. 72 Boljši mi je zakon tvojih ust nego tisoči zlata in srebra.

Jod. 73 Roke tvoje so me naredile in pripravile, stori me razumnega, da se učim zapovedi tvojih. 74 Kateri se te boje, me bodo videli ter se veselili, ker imam v besedi tvoji nado svojo. 75 Spoznavam, GOSPOD, da so pravične sodbe tvoje in da si me v zvestobi ponižal.

76 Bodi, prosim, milost tvoja mi v tolažbo, po obljubi tvoji hlapcu tvojemu. 77 Dojde naj mi usmiljenje tvoje, da živim, ker zakon tvoj je vse veselje moje. 78 Osramoté se naj prevzetniki, ker so me z lažjo tlačili; jaz pa premišlujem povelja tvoja. 79 Povrnejo se naj k meni, ki se boje tebe, in tisti, ki poznajo pričevanja tvoja. 80 Srce moje se popolnoma pokoravaj postavam tvojim, da ne pridem v sramoto.

Kaf. 81 Duša moja koprni po zveličanju tvojem, besede tvoje čakam. 82 Oči moje koprne po obljubi tvoji, ko govorim: Kdaj me potolažiš? 83 Dasi sem podoben mehu v dimu, postav tvojih nisem pozabil. 84 Koliko bode dni hlapca tvojega? Kdaj bodeš sodil nje, ki me preganjajo? 85 Jame mi kopljejo prevzetniki, ki se ne ravnaajo po zakonu tvojem. 86 Vse zapovedi tvoje so resnica; po krivem me preganjajo, pomagaj mi! 87 Skoraj so me uničili na zemlji, jaz pa se nisem izneveril ukazom tvojim. 88 Po milosti svoji me oživi, in hranil bodem pričevanja tvojih ust.

Lamed. 89 Na vekomaj, o GOSPOD, je utrujena beseda tvoja v nebesih. 90 Od roda do roda *traja* zvestoba tvoja: ustanovil si zemljo, in ona stoji. 91 Po tvojih naredbah stoji vse še danes, kajti vse stvari služijo tebi. 92 Ako bi ne bil zakon tvoj vse veselje moje, zdavnaj bi že bil poginil v nadlogi svoji. 93 Nikdar ne pozabim povelj tvojih, ker ž njimi si me oživil. 94 Tvoj sem, reši me, ker ukazov tvojih iščem. 95 Ko name prežé brezbožni, da me pogubé, pregledujem pričevanja tvoja. 96 Videl sem, da sleherna stvar, še tako popolna, ima svoj konec, a zapoved tvoja širna je brez meje.

Mem. 97 Kako ljubim zakon tvoj! ves dan je o njem premišljevanje moje. 98 Modrejšega od sovražnikov mojih me delajo zapovedi tvoje, ker vekomaj so moja *last*. 99 Razumnejši sem postal od vseh učenikov svojih, ker pričevanja

tvoja so premišljevanje moje. 100 Previdnejši sem od starcev, ker hranim povelja tvoja. 101 Od vsake hudobne steze zadržujem noge svoje, da bi izpolnjeval besedo tvojo. 102 Od sodeb tvojih se ne ganem, ker ti me poučuješ. 103 Kako sladke so grlu mojemu obljube tvoje, slajše od medú ustom mojim! 104 Po poveljih tvojih pridobivam razumnost, zato sovražim vsako stezo lažnivosti.

Nun. 105 Svetilo nogi moji je beseda tvoja in stezi moji luč. 106 Prisegel sem, tudi uveljavil: izpolnjevati razsodke pravičnosti tvoje. 107 Ponižan sem silno, GOSPOD, oživi me po besedi svoji. 108 Prostovoljne daritve ust mojih milo sprejemaj, GOSPOD, in rozsodkov svojih me učil! 109 Duša mi je vedno v nevarnosti, vendar ne zabim zakona tvojega. 110 Brezbožniki so mi nastavili zanko, vendar od ukazov tvojih ne zahajam. 111 Pričevanja tvoja sem prejel v posest na veke, ker so veselje mojemu srcu. 112 Srce svoje sem nagnil, da izpolnjuje postave tvoje vedno do konca.

Sameh. 113 Ljudi dvojih misli sovražim, zakon pa tvoj ljubim. 114 Zatišje si moje in ščit moj, v besedi tvoji imam nado. 115 Umeknite se od mene, hudodelniki, jaz hočem hraniti zapovedi svojega Boga! 116 Bodi mi podpora po obljubi svoji, da živim, in ne pústi, da se osramotim v nadi svoji. 117 Podpiraj me, in varen bodem in gledal bom vedno na postave tvoje. 118 Vse, ki izgrešujejo postave tvoje, zametaš, kajti laž je, s čimer se slepijo. 119 Kakor žlindra odpravljaš vse brezbožne na zemlji; zato rej ljubim pričevanja tvoja. 120 Od strahu pred teboj trepeče meso moje in bojim se tvojih sodeb.

Ajin. 121 Pravo sem delal in pravičnost; ne izročaj me njim, ki me stiskajo. 122 Porok bodi hlapcu svojemu na dobro; naj me ne zatirajo prevzetni. 123 Oči moje koprné po zve-

ličanju tvojem in po obljubi pravičnosti tvoje. 124 Ravnaj po milosti svoji s hlapcem svojim, in postav svojih me uči. 125 Hlapec sem tvoj, stori me razumnega, da spoznam pričevanja tvoja. 126 Čas je, da delaš, GOSPOD, *ker* vniči so deli zakon tvoj. 127 Zatorej bolj ljubim zapovedi tvoje nego zlato, in to najčistejše. 128 Zato spoznavam vse ukaze tvoje za prave, vsako stezo lažnivosti sovražim.

Pe. 129 Čudovita so pričevanja tvoja, zato jih hrani duša moja. 130 Komur se beseda tvoja razodene, prejme luč, *in* razumnost daje ona preprostim. 131 Usta svoja sem odprl v hrepenjenju, *ker* željan sem zapovedi tvojih. 132 Ozri se v me in usmili se me, kakor je prav za tiste, ki ljubijo ime tvoje. 133 Noge moje utrdi s poveljem svojim in ne daj, da gospoduje kakva krivica nad menoj. 134 Otmi me zatiranja ljudi, da izpolnjujem ukaze tvoje. 135 Daj, da sveti obličje tvoje nad hlapcem tvojim, in uči me postav svojih. 136 Potoki vodá teko iz mojih oči zaradi *njih*, ki se ne pokoravajo zakonu tvojemu.

Cade. 137 Pravičen si, GOSPOD, in prave so sodbe tvoje. 138 *Kar* si zaukazal v svojih pričevanjih, *izvira* iz pravičnosti in zvestobe popolnoma. 139 Od gorečnosti svoje ginem, *ker* so pozabili besede tvoje zatiralci moji. 140 Dobro preizkušena *kakor* z ognjem je beseda tvoja, zato jo ljubi hlapec tvoj. 141 Majhen sem jaz in zaničevan, a povelj tvojih ne zabim. 142 Pravičnost tvoja je pravičnost večna in postava tvoja je resnica. 143 Zatira in stiska sta me zadeli, zapovedi tvoje pa so veselje moje. 144 Pričevanja tvoja so pravična vekomaj; dodeli mi razumnost, in živel bodem.

Kof. 145 Iz vsega srca kličem, usliši me, o GOSPOD! hraniti hočem tvoje postave. 146 Ko te kličem, reši me, in hranil bodem pričevanja tvoja. 147 Jutranji svit sem prehitel, da vpijem;

besede tvoje sem čakal. 148 Oči moje so pre-
hitevale nočne straže, da bi premišljal govor
tvoj. 149 Glas moj poslušaj po milosti svoji,
GOSPOD, oživi me po pravičnih naredbah svo-
jih. 150 Blizajo se *mi* tisti, ki jim gre za sra-
motno delo, ki so daleč od zakona tvojega.
151 A ti si blizu, GOSPOD, in vse zapovedi tvoje
so resnica. 152 Zdavnaj vem iz pričevanj tvo-
jih, da si jih ustanovil na veke.

Reš. 153 Ozri se na nadlogo mojo in reši
me, ker zakona tvojega ne zabim. 154 Prevzemi
pravdo mojo in odreši me, po obljubi svoji
oživi me. 155 Daleč od krivičnih je zveličanje,
ker jim ni mar za postave tvoje. 156 Usmiljenje
tvoje je obilo, GOSPOD, po sodbah svojih oživi
me. 157 Dasi je mnogo preganjalcev in stiskal-
cev mojih, od pričevanj tvojih ne krenem.
158 Videl sem nezvestnike in gnusilo se mi je,
ker se ne drže govora tvojega. 159 Glej, da
ljubim povelja tvoja, GOSPOD, po milosti svoji
oživi me. 160 Vsebina besed tvojih je sama
resnica, in vekomaj *velja* vsak razsodek tvoje
pravičnosti.

Sin. 161 Knezi so me preganjali po nedol-
žnem, *samo* pred besedo tvojo je trepetalo moje
srce. 162 Veselim se besede tvoje, kakor kdor
je našel plen obilen. 163 Laž sovražim in mrzim,
zakon tvoj pa ljubim. 164 Sedemkrat te hvalim
na dan zaradi sodeb pravičnosti tvoje. 165 Ve-
lik mir imajo, kateri ljubijo zakon tvoj, in ni
jim spotike. 166 Zveličanja tvojega čakam, GO-
SPOD, in zapovedi tvoje izvršujem. 167 Duša
moja hrani pričevanja tvoja in ljubim jih mo-
čno. 168 Povelja tvoja hranim in pričevanja
tvoja, ker vsa pota moja so pred teboj.

Tav. 169 Vpitje moje se bližaj tvojemu ob-
ličju, GOSPOD, daj mi razumnost po besedi svoji.
170 Prošnja moja pridi pred obličje tvoje, po
obljubi svoji otmi me. 171 Hvala bode vrela iz
ustnic mojih, ko me bodeš učil postav svojih

172 Jezik moj bode prepeval govor tvoj, kajti vse zapovedi tvoje so pravične. 173 V pomoč mi bodi roka tvoja, ker sem izvolil povelja tvoja. 174 Po zveličanju tvojem hrepenim, GOSPOD, in zakon tvoj je vse veselje moje. 175 Živi naj duša moja, da hvali tebe, in sodbe tvoje naj pomagajo meni. 176 Blodim kakor ovca izgubljena, išči svojega hlapca, ker zapovedi tvojih nisem pozabil.

Psalm 120.

Pesem stopinj.

1 H GOSPODU sem klical v stiski svoji, in uslišal me je. 2 O GOSPOD, reši dušo mojo usten lažnivih, zvijačnega jezika. 3 Kaj naj ti *Bog* dá in kaj še pridene, o jezik zvijačni? 4 Ostre pšice mogočnega z žerjavico brinovo vred.

5 Gorje meni, da na tujem bivam v Meseku, da stanujem med šatori Kedarcev! 6 Predolgo že biva duša moja z njimi, ki sovražijo mir. 7 Jaz *ljubim* mir, ali ko govorim, *kličejo* oni na boj.

Psalm 121.

Pesem stopinj.

1 Oči svoje povzdigam tja h goram: Odkod pride pomoč moja? 2 Pomoč moja je od GOSPODA, ki je naredil nebesa in zemljo.

3 Saj ne dopusti, da omahne noga tvoja, in varuh tvoj ne zadremlje. 4 Glej, ne dremlje in ne spi varuh Izraelov! 5 GOSPOD je varuh tvoj, GOSPOD zaslanjalo tvoje ob desni roki tvoji. 6 Po dnevi te ne zadene solnce, ne mesec po noči. 7 GOSPOD te bode varoval vsega zlega, varoval bode dušo tvojo. 8 GOSPOD bode varoval tvoj odhod in tvoj prihod, od tega časa do vekomaj.

Psalm 122.

Pesem stopinj, Davidova.

1 Veselim se tega, ko mi pravijo: Pojdimo v hišo GOSPODOVO! 2 Noge naše že stojé med vrati tvojimi, Jeruzalem!

3 Jeruzalem, sezidan si kot mesto, popolnoma zvezano med sabo: 4 kamor hodijo rodovi, rodovi GOSPODOVI, v pričevanje Izraelu, da hvalijo ime GOSPODOVO. 5 Zakaj tam so postavljeni prestoli za sodbo, prestoli hiše Davidade.

6 Prosite mir Jeruzalemu! V blaginji naj živé, ki ljubijo tebe! 7 Mir bodi v obzidju tvojem, pokoj v palačah tvojih! 8 Zaradi bratov svojih in prijateljev svojih hočem govoriti: Mir v tebi! 9 Zaradi hiše GOSPODA, Boga našega, se bodem potegoval za blaginjo tvojo.

Psalm 123.

Pesem stopinj.

1 K tebi dvigam oči svoje, o ti, ki stoluješ v nebesih! 2 Glej, kakor hlapcev oči *gledajo* na roko gospodarja svojega, kakor dekle oči na roko gospodinje svoje: tako *gledajo* oči naše v GOSPODA, Boga našega, dokler se nas ne usmili. 3 Usmili se nas, GOSPOD, usmili se nas, ker dovolj je, siti smo zaničevanja. 4 Dosti je nasičena duša naša sramočenja lahkoživcev in zaničevanja prevzetnežev.

Psalm 124.

Pesem stopinj, Davidova.

1 Ako bi nam GOSPOD ne bil na strani, reci zdaj, Izrael, 2 ako bi nam GOSPOD ne bil na strani, ko so vstali ljudje zoper nas: 3 žive bi

nas bili tedaj pogoltnili, ko se je vnela njih jeza proti nam. 4 Tedaj bi nas bile poplavile vode, hudournik bi bil šel čez dušo našo — 5 tedaj bi bile šle čez dušo našo vode silno prevzetne. 6 Slavljén GOSPOD, ki nas ni izpostavil za plen njih zobem! 7 Duša naša je uprhnila kakor ptičica iz ptičarjev zanke: zanka se je pretrgala, in mi smo uprhnili. 8 Pomoč naša je v imenu GOSPODOVEM, ki je naredil nebesa in zemljo.

Psalm 125.

Pesem stopinj.

1 Kateri upajo v GOSPODA, podobni so gori Sionski, ki se ne gane, vekomaj *trdna* ostane. 2 Kakor obdajajo Jeruzalem gore, tako obdaja GOSPOD ljudstvo svoje od tega časa na vekomaj. 3 Zakaj žezlo krivice ne bode počivalo nad deležem pravičnih, da ne iztegnejo pravični po krivici rok svojih. 4 Z dobrotami obisiplji, o GOSPOD, dobre in nje, ki so pošteni v srcih svojih. 5 Kateri pa zavijajo na kriva pota svoja — zapodi naj jih GOSPOD s hudodelci vred! Mir nad Izraelom!

Psalm 126.

Pesen stopinj.

1 Ko je GOSPOD nazaj peljal jetnike sionske, bilo nam je kakor v sanjah. 2 Tedaj so se smeha napolnila usta naša in jezik naš z radostnim petjem. Tedaj so rekli med pogani: Veličastne reči je ž njimi storil GOSPOD! 3 Veličastne reči je storil z nami GOSPOD, veseli smo bili!

4 Pripelji nazaj, o GOSPOD, jetnike naše kakor potoke v suho deželo! 5 Kateri sejejo s solzami, z radostnim bodo želi petjem. 6 *Kdor-*

koli hodi semtertja z jokom, noseč seme za setev, vrne se domov z glasnim petjem, noseč snope svoje.

Psalm 127.

Pesem stopinj, Salomonova.

1 Ako GOSPOD ne zida hiše, zaman se trudijo, ki jo zidajo. Ako GOSPOD ne varuje mesta, zaman bedi priden čuvaj. 2 Zaman je, da vstajate pred svitom in pozno hodite počivat in jeste kruh mnovega truda: toliko daje Bog ljubljencu svojemu v spanju.

3 Glej, posest GOSPODOVA so otroci, plačilo njegovo sad telesni. 4 Kakor pšice v roki junakovi, tako so otroci mladih let. 5 O, blagor možu, ki je napolnil tul svoj ž njimi! Ne bodo osramočeni, ko govore s sovražniki svojimi med vrati.

Psalm 128.

Pesem stopinj.

1 Blagor mu, kdorkoli se boji GOSPODA, kdor hodi po potih njegovih! 2 Delo namreč rok svojih bodeš užival, srečen bodeš in dobro ti bode. 3 Žena tvoja bode kakor trta rodovitna znotraj v hiši tvoji; otroci tvoji kakor oljkovo mladje okrog mize tvoje.

4 Glej, tako bode blagoslovljen mož, ki se boji GOSPODA! 5 Blagoslovi naj te GOSPOD s Siona, in uživaj srečo Jeruzalema vse dni življenja svojega 6 in glej sinov svojih sinove! Mir nad Izraelom!

Psalm 129.

Pesem stopinj.

1 Mnogo so me stiskali od mladosti moje, govori naj sedaj Izrael, 2 mnogo so me stiskali

od mladosti moje, vendar me niso zmogli. 3 Po hrbtu so mi orali orači, dolge so rezali brazde svoje. 4 GOSPOD je pravičen: presekal je debele vrvi brezbožnikov.

5 Osramočeni naj bodo in nazaj pognani vsi sovražilci Siona. 6 Bodo naj kakor trava na strehah, ki usahne, preden vzraste, 7 s katero ne napolni roke svoje ženjec, ne naročja svojega, kdor veže snopke, 8 in mimogredoči ne poreko: Blagoslov GOSPODOV bodi z vami! Blagoslavljam vas v imenu GOSPODOVEM!

Psalm 130.

Pesem stopinj.

1 Iz globočin vpijem k tebi, o GOSPOD! 2 Gospod, poslušaj glas moj, ušesa tvoja naj pazijo na prošnji mojih glas. 3 Ako bodeš gledal na krivice, Jehova, Gospod, kdo more obstati? 4 Toda pri tebi je odpuščenje, da te časté s *svetim* strahom.

5 Čakam GOSPODA, čaka duša moja, in v besedi njegovi imam nado. 6 Duša moja *hrepeni* po Gospodu bolj ko stražarji po jutru, ki čujejo do jutra.

7 Nado imej, Izrael, v GOSPODU, ker pri GOSPODU je milost in obilo je pri njem odrešenje. 8 In on odreši Izraela vseh krivic njegovih.

Psalm 131.

Pesem stopinj, Davidova.

1 GOSPOD, srce moje se ne napihuje in oči se ne povzdigujejo, in ne pečam se z rečmi, ki so prevelike in prečudovite zame. 2 Zares, pomiril sem in utešil srce svoje; kakor dete, odstavljeno od prsi, pri materi svoji, kakor odstavljeno dete je pri meni duša moja. 3 Nado

imej, Izrael, v GOSPODU, od tega časa in na vekomaj!

Psalm 132.

Pesem stopinj.

1 Spominjaj se, o GOSPOD, Davidu vsega truda njegovega! 2 Kako je prisegel GOSPODU, obljubil Mogočnemu Jakobovemu: 3 Ne pojdem v hiše svoje šator, ne stopim na posteljo ležišča svojega, 4 spanja ne dam očem svojim, dremanja trepalnicam svojim, 5 dokler ne najdem mesta za GOSPODA, bivališča za Mogočnega Jakobovega!

6 Glej, *skrinja zaveze* je bila, kakor smo slišali, v Efrati, našli smo jo na poljanah Jaarskih. 7 Pojdimo v šatore njegove, priklanjajmo se pred nog njegovih podnožjem! 8 Vstani, GOSPOD, *stopi* v počivališče svoje, ti in skrinja moči tvoje! 9 Duhovniki tvoji naj se oblečejo s pravičnostjo in sveti tvoji naj pojó veselo. 10 Zavoljo Davida, hlapca svojega, ne zavrni maziljenca svojega obličja!

11 Prisegel je GOSPOD Davidu resnico, od katere ne bode odstopil: «Od sadú telesa tvojega posadim na prestol tvoj. 12 Ako se bodo držali zaveze moje sinovi tvoji in pričevanj mojih, katerih jih bodem učil, bodo tudi njih sinovi vekomaj sedeli na prestolu tvojem.» 13 Zakaj GOSPOD je izvolil Sion, želel si ga je za prebivališče svoje: 14 To je počivališče moje vekomaj, tu bodem prebival, ker njega sem si želel. 15 Hrano njegovo bodem bogato blagoslovil, potrebne njegove nasitim s kruhom; 16 in duhovnike njegove oblečem z zveličanjem, in sveti njegovi bodo veselo peli. 17 Storim, da tam požene rog Davidu, *kjer* sem pripravil svetilo maziljencu svojemu. 18 Sovražnike njegove ogrnem s sramoto, nad njim pa bode cvetel venec njegov.

Psalm 133.

Pesem stopinj, Davidova.

1 Glej, kako dobro in kako prijetno, da složno bratje prebivajo skupaj! 2 Kakor dragoceno mazilo, *vazlito* čez glavo, ki kaplja na brado, brado Aronovo, ki kaplja tja do roba obleke njegove! 3 Kakor rosa Hermonska, ki pada na gore Sionske; kajti tja pošilja GOSPOD blagoslov svoj, življenje do vekomaj.

Psalm 134.

Pesem stopinj.

1 Glejte, slavite GOSPODA, vsi hlapci GOSPODOVI, ki služite v hiši GOSPODOVI vsako noč! 2 Povzdigujte roke svoje proti svetišču in slavite GOSPODA! 3 Blagosloví te s Siona GOSPOD, ki je naredil nebesa in zemljo!

Psalm 135.

1 Aleluja! Hvalíte ime GOSPODOVO, hvalíte ga, GOSPODOVI hlapci, 2 ki stojite v hiši GOSPODOVI, v vežah hiše našega Boga! 3 Hvalite GOSPODA, ker dober je GOSPOD, prepevajte psalme imenu njegovemu, ker je sladko. 4 Kajti Jakoba si je izvolil GOSPOD, Izraela sebi v last. 5 Zakaj jaz vem, da je velik Jehova in Gospod naš nad vse bogove. 6 Karkoli mu je po volji, dela GOSPOD v nebesih in na zemlji, v morjih in vseh brezni. 7 On pripeljava sopare od kraja zemlje, bliske dela za dež, vetrove jemlje iz zakladnic svojih. 8 On je udaril prvo-rojence v Egiptu, od človeka pa do živine. 9 Poslal je znamenja in čuda v sredo tvojo, Egipt, zoper Faraona in vse hlapce njegove. 10 On je udaril narode mnoge in pobil kralje mogočne, 11 Sihona, kralja amorejskega, in

Oga, kralja basánskega, in vsa kraljestva Kanaanska, 12 in dal je njih deželo v dediščino, v dediščino Izraelu, ljudstvu svojemu. 13 O GOSPOD, ime tvoje *traja* vekomaj, GOSPOD, spomin tvoj od roda do roda. 14 Kajti GOSPOD se potegne za pravdo ljudstva svojega in žal mu bode hlapcev svojih.

15 Maliki poganov so zlato in srebro, rok človeških delo: 16 usta imajo, a ne govore, oči imajo, a ne vidijo, 17 ušesa imajo, ali ne slišijo, tudi sape ni nič v njih ustih. 18 Enaki jim naj bodo, kateri jih delajo in kdorkoli vanje upa! 19 Hiša Izraelova, slavite GOSPODA! hiša Aronova, slavite GOSPODA! 20 Hiša Levijeva, slavite GOSPODA! kateri se bojite GOSPODA, slavite GOSPODA! 21 Slava GOSPODU s Siona, ki prebiva v Jeruzalemu! Aleluja!

Psalm 136.

1 Zahvaljujte GOSPODA, ker je dobrotljiv, ker vekomaj *traja* milost njegova. 2 Zahvaljujte Boga bogov, ker vekomaj *traja* milost njegova. 3 Zahvaljujte gospodov Gospoda, ker vekomaj *traja* milost njegova. 4 Njega, ki edini dela čuda velika, ker vekomaj *traja* milost njegova. 5 Ki je ustvaril nebesa z umnostjo, ker vekomaj *traja* milost njegova. 6 Ki je razprostrl zemljo nad vodami, ker vekomaj *traja* milost njegova. 7 Ki je naredil luči velike, ker vekomaj *traja* milost njegova. 8 Solnce, da gospoduje po dnevi, ker vekomaj *traja* milost njegova. 9 Mesec z zvezdami, da gospodujejo po noči, ker vekomaj *traja* milost njegova.

10 Ki je udaril Egipčane v njih prvorojcih, ker vekomaj *traja* milost njegova. 11 In je izpeljal Izraela izmed njih, ker vekomaj *traja* milost njegova. 12 Z močno roko in z

iztegnjeno ramo, ker vekomaj *traja* milost njegova. 13 Ki je razdelil Rdeče morje, ker vekomaj *traja* milost njegova; 14 in peljal Izraela po sredi njegovi, ker vekomaj *traja* milost njegova; 15 in pahnil Faraona in vojsko njegovo v Rdeče morje, ker vekomaj *traja* milost njegova.

16 Ki je peljal ljudstvo svoje skozi puščavo, ker vekomaj *traja* milost njegova. 17 Ki je udaril kralje velike, ker vekomaj *traja* milost njegova. 18 In pobil je kralje veličastne, ker vekomaj *traja* milost njegova. 19 Sihona, kralja amorejskega, ker vekomaj *traja* milost njegova. 20 In Oga, kralja basánskega, ker vekomaj *traja* milost njegova. 21 In dal je njih deželo v dediščino, ker vekomaj *traja* milost njegova. 22 V dediščino Izraelu, svojemu hlapcu, ker vekomaj *traja* milost njegova. 23 Ki se nas je spomnil v ponižanju našem, ker vekomaj *traja* milost njegova. 24 In nas je otel nasprotnikov naših, ker vekomaj *traja* milost njegova. 25 Ki daje hrane vsemu mesu, ker vekomaj *traja* milost njegova. 26 Zahvaljajte Boga mogočnega nebes, ker vekomaj *traja* milost njegova.

Psalm 137.

1 Ob rekah babilonskih, tam smo sedevali in jokali, spominjajoč se Siona. 2 Na vrbe sredi one *dežele* smo obesili strune svoje. 3 Kajti ondi so zahtevali od nas besede pesmi tisti, ki so nas odpeljali v sužnost, in naši mučitelji so *hoteli* veselost: Pojte nam katero pesmi sionskih! 4 Kako naj bi peli pesem GOSPODOVO v tujcev deželi? 5 Če pozabim tebe, Jeruzalem, pozabi naj mi desnica *zmožnosti* svoje! 6 Jezik naj se mi prijemlje nébesa, ako se ne spominjam tebe, ako ne stavim Jeruzalema nad največje veselje svoje!

7 Spomni se, GOSPOD, zoper Edomejce dneva jeruzalemskega, ki so rekli: Razvalite, razvalite, dokler bode kaj podzidja v njem! 8 O hči babilonska, *bodeš* pokončana; blagor mu, kdor ti povrne tisto, kar si nam storila! 9 Blagor mu, kdor zgrabi in razbije otroke tvoje ob skalo

Psalm 138.

Psalm Davidov.

1 Hvalil te bodem iz vsega srca svojega, vpričo oblastev bodem ti psalme prepeval. 2 Priklanjaj se bodem proti templju svetosti tvoje in slavil ime tvoje zavaljo milosti in resnice tvoje, da si povelical čez vse ime svoje obljubo svojo. 3 V dan, ko sem vpil, si mi odgovoril: vdahnil si mi pogum, duša se mi je pokrepčala.

4 Hvalili te bodo, GOSPOD, vsi kralji zemlje, ko bodo slišali govor tvojih ust, 5 in opevali bodo poti GOSPODOVE, da je velika slava GOSPODOVA. 6 Kajti vzvišen je GOSPOD, vendar gleda na nizkega, a prevzetnega spozna oddaleč.

7 Ako hodim po sredi stiske, ohraniš me živega; zoper jezo sovražnikov mojih iztegneš roko svojo, in desnica tvoja me reši. 8 GOSPOD dovrši vse za mene. GOSPOD, milost tvoja *traja* vekomaj, del rok svojih ne zapusti!

Psalm 139.

Načelniku godbe. Psalm Davidov.

1 GOSPOD, preiskal si me in me poznaš! 2 Ti poznaš sedenje moje in vstajanje moje, mišljenje moje umeš oddaleč. 3 Hojo mojo in ležo mojo zasleduješ in znana so ti vsa pota moja. 4 Ko ni še beseda na jeziku mojem, glej, GOSPOD, jo poznaš docela. 5 Zadaaj in spredaj

me obdajaš in name pokladaš roko svojo. 6 *Taka* vednost je prečudovita zame, visoka je, ne morem je doseči.

7 Kam naj grem pred duhom tvojim, ali kam naj bežim pred tvojim obličjem? 8 Ko bi stopil na nebesa, tam si ti, ali bi ležišče si izbral v kraju smrti, tudi ondi si. 9 Ko bi si vzel zarje peruti in *odletel* prebivat ob najzadnjem kraju morja, 10 tudi tja bi me spremljala roka tvoja in zgrabila bi me desnica tvoja. 11 Ko bi pa rekel: Teme me bodo vsaj pokrile in svetloba okoli mene postane naj noč — 12 tudi teme ti ne morejo ničesar omračiti, noč *ti* je svetla kakor dan, temina *ti je* kakor luč.

13 Zakaj ti si imel v lasti ledice moje, stkal si me v telesu matere moje. 14 Hvalim te, da sem storjen na strašen, čudovit način; čudovita so dela tvoja, predobro *to* pozna duša moja. 15 Ni ti bilo skrito okostje moje, ko sem bil ustvarjen na skrivnem, umetno narejen *kakor* v zemlje globočinah. 16 Zarodek moj so videle tvoje oči, in v knjigo tvojo je bilo vpisano vse to; dnevi so *mi* bili določeni, ko še eden njih ni bil napočil. 17 Zatorej kako so mi dražestne misli tvoje, o Bog mogočni, kako ogromna so njih števila! 18 Hotel bi jih naštet, a več jih je od peska; kadar se vzdramim, sem *z mislimi* še pri tebi.

19 O da bi pokončal, o Bog, brezbožnika! in vi, možje krvoločni: Poberite se izpred mene! 20 Kajti zoper tebe govoré pregrešno, *tvoje ime* rabijo za laž tvoji sovražniki. 21 Ali naj bi ne sovražil, o GOSPOD, sovražilcev tvojih, ali naj mi ne mrzé, ki se vzpenjajo zoper tebe? 22 Š skrajnim sovraštvom jih sovražim, za neprijatelje so meni. 23 Preiskuj me, Bog mogočni, in spoznaj srce moje, izkusi me in spoznaj misli moje, 24 in glej, hodim li po potu, *ki pelje* v trpljenje, in vodi me po večnem potu.

Psalm 140.

Načelniku godbe. Psalm Davidov.

1 Reši me, GOSPOD, hudobnih ljudi, moža silovitega me brani, 2 kateri mislijo hudo v srcu, vsak dan se shajajo, da snujejo vojsko. 3 Brusijo jezik svoj, *da je* podoben kačjemu; strup gadji je pod njih ustnami. (Sela.) 4 Obvaruj me, GOSPOD, rok krivičnika, moža silovitega me brani, ki mi mislijo izpodbiti noge. 5 Skrivaj so mi nastavili prevzetniki zanko in vrvi, razgrnili so *mi* mrežo poleg pota, zadrge *mi* napravili. (Sela.)

6 Rekel sem GOSPODU: Bog mogočni moj si ti; čuj, GOSPOD, prošnji mojih glas! 7 Jehova, Gospod, je moč zveličanja mojega; glavo mojo si pokrili ob dnevi boja. 8 Ne dopusti, GOSPOD, da se brezbožniku izpolnijo želje, hude naklepe njegove ne pospešuj, povzdigovali bi se! (Sela.) 9 Glave njih, ki me obdajajo — ustnic njih nadloga naj jih pokrije! 10 Žerjavica pridi nadnje, v ogenj naj jih vržejo, v jame, odkoder več ne vstanejo. 11 Mož *zbadljivega* jezika se ne utrdi na zemlji; mož silovitosti — hudo ga bode gonilo do pogube.

12 Vem, da se bo GOSPOD potegnil za pravdo siromaku, za pravico potrebnim. 13 Dà, pravični bodo hvalili ime tvoje, pošteni bivali pred tvojim obličjem.

Psalm 141.

Psalm Davidov.

1 O GOSPOD, kličem te, hiti k meni, čuj glas moj, ko te kličem! 2 Molitev moja pridi kakor kadilo pred tebe, povzdigovanje mojih rok kakor daritev večerna.

3 Postavi, GOSPOD, stražo ustom mojim, ču-

vaj vrata ustnic mojih. 4 Ne daj, da se mi nagne srce k hudobni reči, da bi brezbožno izvrševal hudobije z možmi, ki delajo krivico; tudi naj ne okusim njih slaščic!

5 Udari naj me pravični, ljubezen *je to*, in posvari naj me, *je kakor* mazilo glavi: ne brani se glava moja; zakaj tudi pri njih krivičnosti vztrajam v molitvi. 6 Ko popadajo razskale njih sodniki, bodo poslušali besede moje, ker so prijetne. 7 Kakor bi kdo razsekal in razklal zemljo, so raztresene kosti naše do žrela groba.

8 Toda k tebi, Jehova, Gospod, *se ozirajo* oči moje, v tebi iščem zavetja, ne zapústi duše moje. 9 Obvaruj me zadrge, ki so mi jo razpeli, in zank tistih, ki delajo krivico. 10 Zapleto naj se v mreže svoje brezbožni, a jaz grem varno mimo.

Psalm 142.

Pouk Davidov, ko je bil v votlini. Molitev.

1 Z glasom svojim kličem h GOSPODU, z glasom svojim milo prosim GOSPODA, 2 pred njim izlivam skrbi svoje, stisko svojo oznanjam pred njim. 3 Ko je omagoval moj duh v meni, takrat si ti poznal stezo mojo. Na poti, po kateri sem hodil, so mi skrivaj nastavili zanko. 4 Ozri se na desno in poglej: ni ga, ki bi me poznal; izginilo mi je vsako zavetje, ni ga, ki bi skrbel za dušo mojo.

5 K tebi kličem, GOSPOD, govoreč: Ti si zavetje moje, delež moj v deželi živečih. 6 Poslušaj vpitje moje, ker ponižan sem silno, otmi me preganjalcev mojih, ker močnejši so od mene. 7 Izpelji iz zapora dušo mojo, da hvalim ime tvoje; *tedaj* me bodo obdali pravični, ko mi izkažeš dobroto.

Psalm 143.

Psalm Davidov.

1 O GOSPOD, sliši molitev mojo, ušesa nagni k prošnjam mojim; v zvestobi svoji mi odgovori *in* v pravičnosti svoji. 2 In ne hodi v sodbo s hlapcem svojim, ker pravičen ni pred tabo nihče, ki živi. 3 Kajti sovražnik preganja dušo mojo, tlači na tla življenje moje, dela, da sedim v teminah kakor tisti, ki so mrtvi za vselej. 4 In duh moj v meni omaguje, srce mi je otrpnilo v notranjščini moji. 5 Spominjam se dni nekdanjih, premišlujem vse delo tvoje, dejanje tvojih rok preudarjam. 6 Roke svoje razprostiram proti tebi, duša moja kakor zemlja razsušena *hrepeni* po tebi. (Sela.)

7 Hiti odgovoriti mi, GOSPOD, duh moj hira; ne skrivaj mi obličja svojega, da ne postanem podoben njim, ki gredo v grob. 8 Daj, da slišim zgodaj milost tvojo, ker nate stavim upanje; naznani mi pot, po kateri naj hodim, ker k tebi povzdigujem dušo svojo. 9 Otmí me sovražnikov mojih, GOSPOD! pri tebi sem skrit. 10 Uči me delati voljo tvojo, ker ti si moj Bog; z dobrim Duhom svojim me spremljaj po ravni zemlji. 11 Zavoljo imena svojega, GOSPOD, me ohrani živega, v pravičnosti svoji izpelji iz stiske dušo mojo. 12 In zavoljo milosti svoje iztrebi sovražnike moje, pokončaj vse, ki stiskajo dušo mojo, ker jaz sem hlapec tvoj.

Psalm 144.

Davidov.

1 Hvaljen bodi GOSPOD, skala moja, ki vadi roke moje za boj, prste moje za vojsko: 2 milost moja in grad moj, visoka trdnjava moja in rešitelj moj, ščit moj in *zavetje*, kamor pribegam, ki mi podložno dela ljudstvo moje!

3 GOSPOD, kaj je človek, da ti je v čislu, sin smrtnikov, da se meniš zanj? 4 Človek je podoben dihu, dnevi njegovi so kakor mimogredočega senca. 5 GOSPOD, nagni nebesa svoja ter stopi doli, dotakni se gorá, in se bodo kadile. 6 Strelo zaženi in razkropi jih, izstrelí pšice svoje in zbegaj jih. 7 Iztegni roko svojo z višave, reši me in otmi me iz mnogih vodá, iz roke tujcev. 8 Njih usta govore ničevost in njih desnica je lažnivosti desnicá.

9 Bog, novo pesem ti bodem pel, na deseterostrunje ti psalme prepeval, 10 tebi, ki daješ rešitev kraljem, otimlješ Davida, hlapca svojega, pogubnega meča. 11 Reši me in otmi me iz roke tujcev, katerih usta govore ničevost, in njih desnica je lažnivosti desnica.

12 Da bodo sinovi naši kakor rastline, dobro zrejene v nežni dobi svoji, in hčere naše kakor vogelni stebri, obdelani po zidavi svetišča; 13 žitnice naše da bodo polne in dajo mnogoteren živež, naše ovce da tisočero rodovajo, desettisočkrat da bodo pomnožene na pašnikih naših, 14 in goved naša breja; nič napada, nič predaje, nič jadikovanja da ne bode v ulicah naših! 15 Blagor ljudstvu, ki se mu tako godi, blagor ljudstvu, čigar Bog je GOSPOD!

Psalm 145.

Hvalnica Davidova.

1 Poviševati te hočem, Bog moj in Kralj, in slaviti ime tvoje vedno in vekomaj. 2 Vsak dan te bodem slavil in hvalil ime tvoje vedno in vekomaj. 3 Velik je GOSPOD in hvale vreden jako in velikosti njegove ni preiskati. 4 Rod naj rodu slavi dela tvoja in oznanjajo naj junške čine tvoje. 5 Lepoto in slavo tvojega veličastva in čudovite stvari tvoje bodem premišljeval. 6 In moč strašnih del tvojih naj

slavé; in velika dela tvoja bodem pripovedoval. 7 Spomin obile dobrote tvoje naj vrè iz njih in o pravičnosti tvoji naj glasno pojó.

8 Milosten in usmiljen je GOSPOD, počasen v jezo in velik v milosti; 9 dobrotljiv je GOSPOD vsem in usmiljenje njegovo gre čez vsa dela njegova. 10 Hvalijo te naj, GOSPOD, vsa dela tvoja, in slavé te naj tisti, ki jim izkazuješ milost. 11 Slavo kraljestva tvojega naj razglašajo in govore o mogočnosti tvoji, 12 da oznanijo sinom človeškim slavne čine njegove in slavo in lepoto njegovega kraljestva. 13 Kraljestvo tvoje je vseh vekov kraljestvo in gospostvo tvoje od roda do roda.

14 GOSPOD podpira vse, ki padajo, in kvišku pomaga vsem potlačenim. 15 Vseh oči zaupno gledajo vate, in ti jim daješ njih jed o pravem času; 16 roko svojo odpiraš in sitiš, karkoli živi, po volji. 17 Pravičen je GOSPOD na vseh potih svojih in milostiv v vseh svojih delih. 18 Blizu je GOSPOD vsem, ki ga kličejo, vsem, ki ga kličejo v resnici. 19 Voljo izpolnjuje njim, ki se ga bojé, vpitje njih sliši in jih rešuje. 20 GOSPOD hrani vse, kateri ga ljubijo, vse brezbožnike pa pogublja. 21 Hvalo GOSPODOVO naj torej govore usta moja, in vse meso naj slavi sveto ime njegovo vedno in vekomaj!

Psalm 146.

1 Aleluja! Hvali, duša moja, GOSPODA! 2 Hvalil bodem GOSPODA v življenju svojem, psalme prepeval Bogu svojemu, dokler bodem živ. 3 Ne zanašajte se na poglavarje, na sina človeškega, pri katerem ni rešitve. 4 Duh njegov izide, pa se povrne v prah svoj, isti dan minejo vse misli njegove.

5 Blagor mu, komur je pomočnik Bog mogočni Jakobov, čigar nada je v GOSPODU, Bogu njegovem, 6 ki je ustvaril nebesa in zemljo,

morje in karkoli je v njih; ki hrani resnico vekomaj, 7 ki pridobiva pravico zatiranim, hrane daje lačnim. GOSPOD oprošča jetnike, 8 GOSPOD odpira oči slepim, GOSPOD vzdiguje potrte, GOSPOD ljubi pravične, 9 GOSPOD brani tujce, siroto in vdovo podpira, pot brezbožnih pa podira. 10 Vladal bode GOSPOD vekomaj, Bog tvoj, o Sion, od roda do roda. Aleluja!

Psalm 147.

1 Hvalite GOSPODA! Zakaj dobro je pevati psalme Bogu našemu, ker prijetno je to, in spodobno je hvaljenje. 2 Stavitelj Jeruzalema je GOSPOD, on zbira razkropljence Izraelove. 3 On ozdravlja potrte v srcu in obvezuje njih rane; 4 prešteva zvezd število, kliče jih, kolikor jih je, po imenih. 5 Velik je Gospod naš in mnoga moč njegova, modrost njegova je brez-merna. 6 Krotke podpira GOSPOD, brezbožnike pa potiska prav do tal.

7 Pojte hvalne pesmi GOSPODU, s strunami prepevajte psalme Bogu našemu! 8 Ki zagrinja z gostimi oblaki nebo, ki pripravlja dež zemlji, ki daje, da seno rodevajo gore. 9 Živini daje njen živež in mladim krokarjem, ki čivkajo. 10 Moči konjeve se ne veseli, stegna vojščakova mu niso po volji. 11 Po volji so GOSPODU tisti, ki se ga bojé, ki imajo nado v milosti njegovi.

12 S hvalo slávi, Jeruzalem, GOSPODA, hvali Boga svojega, o Sion! 13 Zakaj utrdil je zapahe tvojih vrat, sinove tvoje je blagoslovil sredi tebe. 14 On, ki daje mir pokrajinam tvojim, z mezgo pšenice te siti; 15 ki pošilja povelje svoje na zemljo, urno teče beseda njegova; 16 ki daje sneg kakor volno, slano razsiplje kakor pepel, 17 led svoj meče doli kakor kosčke, mraz njegov kdo prebije? 18 Besedo svojo pošlje, in vse raztaja; kakor hitro pihne

veter njegov, že tekó vode. 19 Besedo svojo je naznanil Jakobu, postave svoje in pravice Izraelu. 20 Ni storil tako nobenemu narodu, zato sodeb njegovih niso spoznali. Aleluja!

Psalm 148.

1 Aleluja! Hvalite GOSPODA, vsi iz nebes, hvalite ga na višavah! 2 Hvalite ga, vsi angeli njegovi, hvalite ga, vse vojske njegove! 3 Hvalite ga, solnce in mesec, hvalite ga, vse svetle zvezde! 4 Hvalite ga, nebes nebesa, in vode, katere so nad nebom — 5 hvalijo naj ime GOSPODOVO! kajti on je rekel, in so bili ustvarjeni, 6 in utrdil jih je za vselej in na veke, dal je zapoved, ki je nihče ne prestopi.

7 Hvalite GOSPODA, vsi iz zemlje, zmaji in brezna vsa, 8 ogenj in toča, sneg in sopara, veter viharji, ki izpolnjuješ besedo njegovo, 9 ve gore in vsi hribi, drevesa sadonosna in vse cedre, 10 ti zverina in vsa živina, laznina in ptiči krilati; 11 kralji zemeljski in narodi vsi, knezi in vsi zemljé sodniki, 12 mladeniči in tudi device, starci z dečki vred — 13 naj hvalijo ime GOSPODOVO! kajti vzvišeno je ime njegovo, On sam, slava njegova seza čez zemljo in nebo. 14 In povišal je rog svojemu ljudstvu, hvalo vseh svetih svojih, sinom Izraelovim, ljudstvu, ki mu je blizu. Aleluja!

Psalm 149.

1 Aleluja! Pojte GOSPODU pesem novo in hvalo njegovo v zboru svetih njegovih! 2 Izrael naj se veseli v njem, ki ga je ustvaril, sinovi sionski naj se radujejo v Kralju svojem. 3 Hvalijo naj ime njegovo s plesom, z bobnom in strunami naj mu psalme prepevajo. 4 Kajti veseli se GOSPOD ljudstva svojega, krotke diči z zveličanjem. 5 Radujejo se naj v slavi sveti

njegovi, pojó naj od veselja na ležiščih svojih.
 6 Hvala, povišujoča Boga mogočnega, naj jim
polni grlo in meč dvorezni naj imajo v roki
 svoji, 7 da izvrše maščevanje nad narodi in
 pokoré ljudstva, 8 da zvežejo z verigami njih
 kralje in njih plemenitnike z vezmi železnimi:
 9 da nad njimi izvrše sodbo, ki je pisana. Čast
 je *to* vsem svetim njegovim. Aleluja!

Psalm 150.

1 Aleluja! Hvalite Boga mogočnega v sve-
 tišču njegovem, hvalite ga v veličastva njego-
 vega gradu! 2 Hvalite ga zaradi junaških činov
 njegovih, hvalite ga po velikem veličastvu nje-
 govem! 3 Hvalite ga s trombe glasom, hvalite
 ga z brenkljami in citrami! 4 Hvalite ga z bo-
 bni in s plesom, hvalite ga s strunami in pi-
 ščalmi! 5 Hvalite ga z miloglasnimi cimbali,
 hvalite ga z gromkimi cimbali!

6 Vsak duh naj hvali GOSPODA! Aleluja!

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000048515

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000048565

